

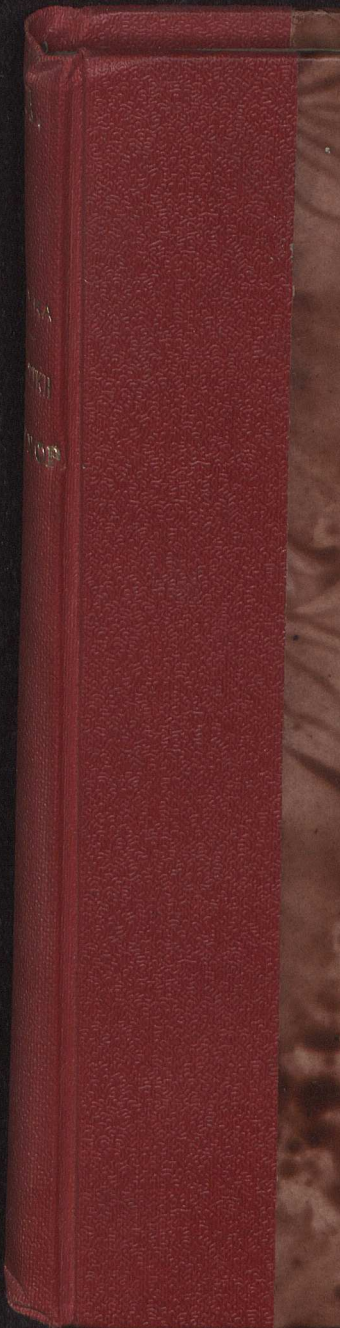
Α.Α.

Ν. ΔΟΥΚΑ

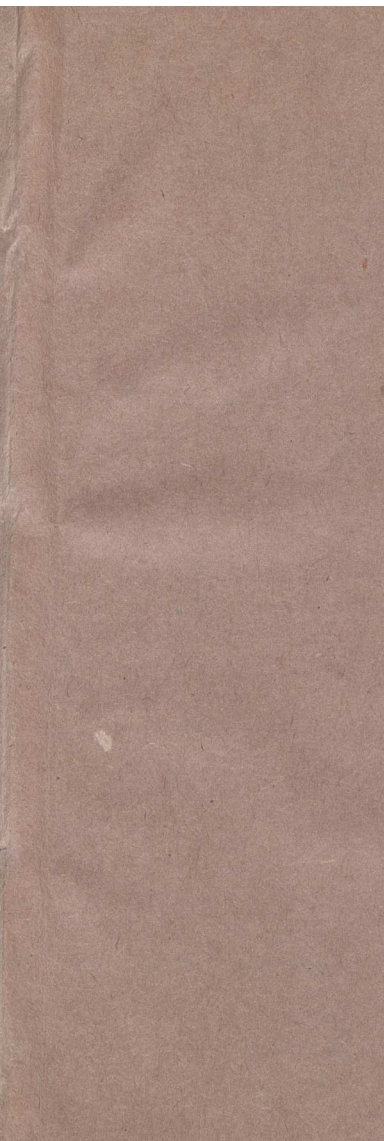

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΕΡΨΥΧΟΡ

ΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΡΨΙ

Τ Π Ο

ΝΕΟΦΥΤΟΥ

ὅσον οἶόν τε συντομῶ

Εὐγενῶ

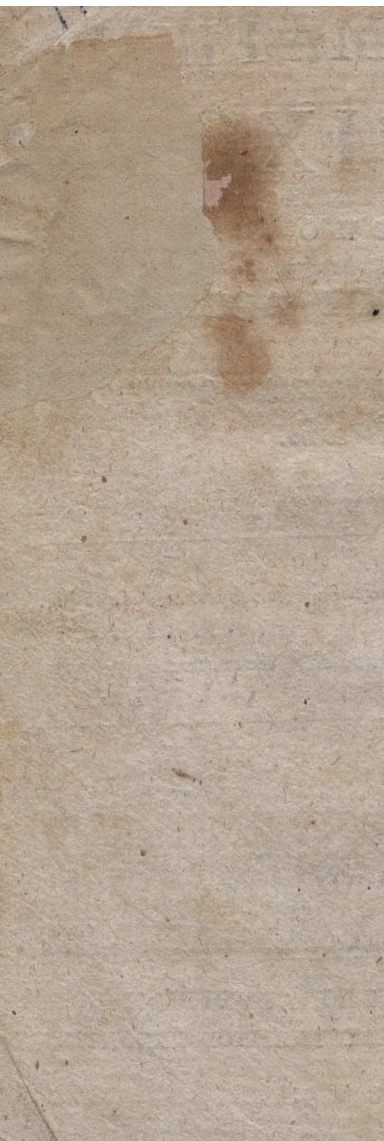
Πρῶτον δεῖ σε τοῖς ὀνόμα
Ἀρχὴ γὰρ παιδείσεως ἢ

Ὅς γὰρ ἂν τὰ ὀνόματα εἶδ

ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΒΟΥΓΙΑΔΟΥ.
ΕΚ ΔΩΡΕΑΣ
ΑΝΔΡ. Μ. ΑΝΡΔΕΑΔΟΥ

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΤΗΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΗΣ

1809

Τοῖς Ἐντευξομένοις

Δίκαια μὲν καὶ συμφέροντα
νικωτέρας ἐννοίας κοινῇ πάντες
προφέρουσιν. ἐπειδὴν δ' ἀνάγκη
ταῖς ἐφαρμόσαι ταῦτα ταῖς
καὶ πάντα δυσκαταμαθήτως
αὐτίκα γὰρ οἱ Ἄριστοι τῶν Ἄ
συμφέρον. τὸ μὲν, τῷ στρα
τοῦ Θεοῦ ἐφαρμόσαι ἀμηχανοῦ
πρὸς ἀλλήλους. καὶ διερεθισθεῖς
μύριζον. ὁ μὲν γὰρ Ἀγαμέμ
τῷ τὴν τῆς κόρης ἀφαιρέσιν
(οὐδὲ γὰρ ἀνέξασθαι μένειν
τῷ Ἀχιλλεῖ ἀφαιρήσασθαι
Βρυσηίδα. ὁ δὲ, δεινὸν τοῦτο
λόγω μόνω βιάσασθαι τὰ

χολοῦται ὅλως, καὶ τὸ ξίφ

ἄρα ἕρις κρατερὰ, καὶ

ἴντων ἑκατέρω ἔκπτω

ὀλιγωρήσας τῶν Βασιλ

“, περὶ κορασίδιου διαφιλο

περὶ αὐτῆς τῷ τῶν Ἑλλήνων

δενὸς μόρα δέμενος τὸ ἐνδόξο

νίσασθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὸν εἰς

σπασάμενος, κλαυθμυρίζει

φη, καὶ τὴν μητέρα ἐπικαλε

σφάλλονται ἀγνοία τῆς κατα

νοιῶν ἐφαρμογῆς τοῖς καθ' ἑ

Οὐκ ἀξύμφωνα δὲ τούτοις

λήνων πεπαιδευμένοι περὶ τῶν

νέοις πως διαφέρονται πρὸς ἀ

ὁμοφώνως ἐνὶ τῷ συναρμόσσει

ἄλλος ἄλλω ὀρίζοντες τὸ εὐχε

καὶ τὸ ῥάδιον· ὁ μὲν, τῷ π

ὁ δ' αὖ, τῷ βραχεῖ καὶ συ

καὶ ἐπὶ πλέον τῷ νῦν διήκοντες

τον τῆς ὕλης ἐπὶ τὴν θήραν

λωμα δεῖν γενέσθαι τὰ μέγιστα
ἐκρίναν, καὶ ξέν' ἄτ' ἀντεισθε
ξίωσαν, οἱ μὲν, ὡς ἀπὸ μετ
ὀρμώμενοι· οἱ δὲ, καὶ ἀπὸ χ
καταβάντες αἰτίας, οὕτως ὡ
τὸ ὠφέλιμον ἕκαστοι προσορίζον

Ἐμοιγε δ' οὖν τοῦπίτομου
σα, καὶ τούτῳ μόνῳ, ὅσον εἰς
νήν ἤκει, ἐφήρμισαί μοι τὸ τ
καὶ μάλισθ' οἷς γε καὶ ὁ χρόνος
τα, καὶ ὁ πόνος ἀηδῆς ἀπαντ
Εὐπατριδῶν, οἷς μάλισα προὔβ
πολιτικὴν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ π
καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοις μὴ ἐ
πολλοῦ τοῖς ἐγκυκλίσις ἐνασχολ
ἀλλ' ὅσον εἰς ἐμπορίαν καὶ τέχ
τον ἐξ ἐπαγγέλματος ἔργον κα
τισθεῖσιν, ἐς ἐκεῖν' ἀφορᾶν. Τα
τισα ἔδοξεν. εἰ μέντοι εὐσόχω
πται, καὶ καλῶς μοι τὰ τῆς ἐν
γωγε μὲν οὐκ ἂν εἴποιμι. δικα

ὁ Χρόνος μετὰ τῆς Πείρας ὁ
 σῆς ἐξοχώτατος. ἐκεῖνο δ' ἐν
 ὑμῶν ἀξιώ, καὶ Φοῖβον ἐπι
 παιον, μήτ' ἔριδι τῶν Ἡρώ
 ἀξίαν πρὸς οὕτως ἐν προσι
 ἐμὴν Τερψοχόραν. φύσεως
 τὸς ἀπαλότητι ἀποδειλιᾶ πρ

Ε' ῥ ῥ ω σ

ΤΗΣ ΚΑΤ' ΕΡ
ΓΡΑΜΜΑΤ
ΒΙΒΛΙΟ

Κλίσις καὶ Ἐκθεσις τῶν ὀνόματι

Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν
πέντε, Ἄρθρον, Ὄνομα, Ἄκλιτα,
Μετοχή. Ἄκλιτα δὲ τρία,
Σύνδεσμος.

Περὶ Ἄρθρων

Παρέπεται δὲ τῷ Ἄρθρῳ,

Κλίσις τοῦ μὲν

Ἐνικῶς ἢ Ὄνομασικῆ, Ὄνομασικῆ,
Τῶν. ἢ Αἰτιατικῆ, Τὸνομασικῆ,
Οἰ. ἢ Γενικῆ, Τῶν Αἰτιατικῆ,
Τούς.

Τοῦ δὲ Θε

Ἐνικῶς ἢ Ὄνομα. Ἡ. ἢ Γε

Αἰτιατ. Τήν· Πληθυντικῶς
ἢ δοτ. Ταῖς· ἢ αἰτ. Τάς.

Τοῦ δὲ Οὐδ

Ἐν. ἢ ὄνομ. Τό· ἢ γεν.
Τό· Πληθ. ἢ ὄνομ. Τά· ἢ γ
ἢ αἰτ. Τά.

Περὶ Ονόμ

Παρέπεται δὲ καὶ τῷ Ο
Ἀρσενικόν, ὁ ἀγαθός. Θηλ
τερρον, τὸ ἀγαθόν.

Εἶδη δὲ δύο· πρωτότυπο
γων δὲ, σοφώτερος.

Σχήματα δὲ, αὐθις δύο. α
θετου δὲ, φίλιππος.

Ἀριθμοὶ δὲ, πάλιν δύο.
πληθυντικός δὲ, οἱ λόγοι.

Πτώσεις δὲ, πέντε· Ονομα
κῆ, Αἰτιατικῆ, καὶ Κλητικῆ.

Περὶ Κλίσι

Κλίσεις δὲ τῶν ὀνομάτων
λαβοὶ μὲν, τέσσαρες. Περιτ
πτη. καὶ πέντε Συνηρισμένα.

Κλίσις Πρώτη τῶν ἰσοσυλλά
ης ληγόντο

Ἐνικῶς ἢ ὀνομασικῆ, ὁ Αἰ
Αἰνείου. ἢ δοτικῆ, τῷ Αἰνεί
Αἰνείαν. ἢ κλητικῆ, ὦ Αἰνεία

Π Ρ Ω Τ

Θυνητικῶς ἢ ὀνομαστικῆ, οἱ Α
 Αἰνειῶν. ἢ δοτικῆ, τοῖς Αἰνεῖ
 Αἰνεΐας. ἢ κλητικῆ, ὡς Αἰνεΐα

Ο' Χρύσης, τοῦ Χρύσου, τ
 ὡς Χρύση, καὶ ὁ Χρύσης. Π
 Χρυσῶν, τοῖς Χρύσαις, τοὺς

Ο' λησιῆς, τοῦ λησοῦ, τῶ
 λησαΐ.

Ο' Θωμάς, τοῦ Θωμά, τῶ

Κλίσις δευτέρα τῶν εἰς α

Η' Μοῦσα, τῆς Μούσης, τ
 σαν, ὡς Μοῦσα. Αἱ Μοῦσαι
 Μούσαις, τὰς Μούσας, ὡς Μ

Η' Τιμή, τῆς τιμῆς, τῆ τ
 μή. Αἱ τιμαί, τῶν τιμῶν, τῶ
 ὡς τιμαί.

Η' Ἡμέρα, τῆς ἡμέρας, τῶ

Κλίσις τρίτη τῶν εἰς

Ο' Ἄνθρωπος, τοῦ ἀνθρώπου
 ἄνθρωπον, ὡς ἄνθρωπε, καὶ
 ἄνθρωποι, τῶν ἀνθρώπων, τοῖς
 ἄνθρώπους, ὡς ἄνθρωποι.

Η' Ὁδός, τῆς ὁδοῦ, τῆ ὁδ
 καὶ ὡς ὁδός. Αἱ ὁδοί, τῶν ὁδο
 δούς, ὡς ὁδοί.

Τὸ Μυσήριον, τοῦ μυσήριου
 μυσήριον, ὡς μυσήριον. Τὰ μυσ
 τοῖς μυσήριοις, τὰ μυσήρια.

Κλίσις τῆς τετάρτης τῶν εἰς

Ὁ Μενέλεως, τοῦ Μενέλαου,
 Ἰενέλεων, ὦ Μενέλεως. Οἱ
 Μενέλεων, τοῖς Μενέλεως, τοὺς

Ὁ Εὐγεως, τοῦ εὐγεω,
 Ἡ Ἄλω, τῆς ἄλω, τῆ ἄλω,
 Αἱ ἄλω, τῶν ἄλων, ταῖς ἄλω

Τὸ εὐγεων, τοῦ εὐγεω,
 ὦ εὐγεων. Τὰ εὐγεω, τῶν
 τὰ εὐγεω, ὦ εὐγεω.

Κλίσις τῆς Πέμπτης τῶν
 ἐχόντων

Ὁ Αἶας, τοῦ Αἴαντος, τὰ
 ὦ Αἴαν, καὶ ὦ Αἶας. Οἱ Αἴαντες,
 Αἶασι, τοὺς Αἴαντας, ὦ Αἶας

Ἡ Τρυγών, τῆς τρυγόνος,
 γόνα, ὦ τρυγών. Αἱ τρυγόνες,
 τρυγόσι, τὰς τρυγόνας, ὦ τρυγόνες

Τὸ βῆμα, τοῦ βήματος,
 ὦ βῆμα. Τὰ βήματα, τῶν βήματων,
 τὰ βήματα, ὦ βήματα.

Ἔτεροι διάφοροι πως τῶν

Ὁ Παιάν,	τοῦ παιᾶνος.
Ὁ Πᾶν,	τοῦ Πανός.
Ὁ Ἄρπαξ,	τοῦ ἄρπαγος.
Ὁ Κόραξ,	τοῦ κόρακος.
Ὁ Βῆξ,	τοῦ βιχός.

Π Ρ Ω Τ

Ο Μάκαρ,	τοῦ Μάκαρ
Ο Θῆρ,	τοῦ θηρός.
Ο Μέλας,	τοῦ μέλανο
Ο Παῖς.	τοῦ παιδός
Ο Κλήμης,	τοῦ κλήμεν
Ο Χαρίεις,	τοῦ χαρίεντ
Ο Ἄραψ,	τοῦ ἄραβος.
Ο Γύψ,	τοῦ γυπός.
Ο Κύκλυψ,	τοῦ κύκλωτ
Η Σειρήν,	τῆς σειρήνο
Η Φρήν,	τῆς φρενός.
Η Αὔλαξ,	τῆς αὔλακο
Η Αἶξ,	τῆς αἰγός.
Η Μάσιξ,	τῆς μάσιγο
Η Θρίξ,	τῆς τριχός.
Η Χεῖρ,	τῆς χειρός.
Η Λαμπάς,	τῆς λαμπά
Η Παῖς,	τῆς παιδός.
Η Φιλότις,	τῆς φιλότι
Η Ταχυτής,	τῆς ταχυτῆ
Η Κλείς,	τῆς κλειδός
Η Κτίς,	τῆς κτενός.
Η Χλαμύς,	τῆς χλαμύ
Η Ἄλος,	τῆς ἄλός.
Η Φλέψ,	τῆς φλεβός.
Η Ὀψ,	τῆς ὀπός.
Τὸ Γάλα,	τοῦ γάλακ
Τὸ Μέλι,	τοῦ μέλιτο
Τὸ Μέλαν,	τοῦ μέλανο
Τὸ Δίπουν,	τοῦ δίποδο

Τὸ Φρέαρ,	τοῦ φρέατος
Τὸ Πῦρ,	τοῦ πυρός.
Τὸ Ὑδωρ,	τοῦ ὕδατος
Τὸ Δίκτυ,	τοῦ δίκτυο
Τὸ Γόνυ,	τοῦ γόνυος
Τὸ Δόρυ,	τοῦ δόρατος

Κλίσις πρώτη τῶν Συνηρημέν
ες, καὶ εἰς ος 7

Ὁ Δημοσθένης, τοῦ Δημο
θένη, τὸν Δημοσθένη, ὡ Δ
μοσθένης.

Ὁ Ἀληθής, τοῦ ἀληθοῦς
θῆ, ὡ ἀληθές, καὶ ὡ ἀληθί
ληθῶν, τοῖς ἀληθέσι, τοὺς

Ἡ Τριήρης, τῆς τριήρεος
τὴν τριήρη, ὡ τριήρη, καὶ τρι
τριήρεων τριήρων, ταῖς τριή
τριήρεις.

Τὸ ἀληθές, τοῦ ἀληθοῦς
θές, ὡ ἀληθές. Τὰ Ἀληθῆ,
ληθέσι, τὰ ἀληθῆ, ὡ ἀληθί

Τὸ Τεῖχος, τοῦ τειχοῦς,
ὡ τεῖχος. Τὰ τείχη, τῶν τειχ
τείχη, ὡ τείχη.

Κλίσις τῆς δευτέρας τῶν εἰς 1

Ὁ Ὄφις, τοῦ ὄφεως, τῶ ὄ
καὶ ὡ ὄφις. Οἱ ὄφεις, τῶν ὄφ
ὄφεις, ὡ ὄφεις.

Π Ρ Ω Τ

Ἡ Πόλις, τῆς πόλεως, τῆς πόλι, καὶ ὡ πόλις. Αἱ πόλε πόλεσι, τὰς πόλεις, ὡ πόλε

Τὸ Σίνηπι, τοῦ σινήπεως, τῆς σινήπι, ὡ σίνηπι. Τὰ σινήπη σινήπεσι, τὰ σινήπη, ὡ σινήπη

Κλίσις τῆς τρίτης τῶν ε

Ὁ Βασιλεὺς, τοῦ βασιλέως, τῆς βασιλέως, ὡ βασιλεῦ καὶ ὡ βασιλεῦσιν, τῶν βασιλέων, τοῖς βασιλεῦσιν, βασιλεῖς.

Κλίσις τῆς τετάρτης τῶν εἰς α

Ἡ Λιτῶ, τῆς λιτοῦς, τῆς λιτοῦ. Αἱ λιτοί, τῶν λιτῶν, τῶν λιτῶν, ὡ λιτοί.

Ἡ Αἰδῶς, τῆς αἰδοῦς, τῆς αἰδοῦ. Αἱ αἰδοί, τῶν αἰδῶν, τῶν αἰδῶν, ὡ αἰδοί.

Κλίσις τῆς Πέμπτης τῶν ε

Τὸ Κρέας, τοῦ κρέατος καὶ κρέατος, τὸ κρέας, ὡ κρέας. τῶν κρεάτων καὶ κρεῶν, τοῖς κρεάτων καὶ κρεῶν, ὡ κρέατα καὶ ὡ κρεῶν

Ἔτερα ὀνόματα διαφόρα

Ὁ Νοῦς, τοῦ νοῦ καὶ νοός, τῆς νοῦν καὶ νόα.

Ὁ Χρυσοῦς, τοῦ χρυσοῦ, τῶ
 Ὁ Πλοῦς, τοῦ πλοῦ καὶ
 πλοῖ, τὸν πλοῦν.

Ὁ Ἡδύς, τοῦ ἠδέος, τῶ
 καὶ ὦ ἠδύς. Οἱ ἠδεῖς, τῶν ἠ
 ἠδεῖς, ὦ ἠδεῖς.

Τὸ Ἡδὺ, τοῦ ἠδέος, τῶ
 τῶν ἠδέων, τοῖς ἠδέσι, τὰ

Ὁ Βότρυς, τοῦ βότρυος, τῶ
 Οἱ βότρυες βότρυς, τῶν βο
 τοῦς βότρυας βότρυς.

Ὁ Ἰχθυῦς, τοῦ ἰχθυῦς, τῶ
 ἰχθυῦς ἰχθυῦς, τῶν ἰχθυῶν,
 θύας ἰχθυῦς.

Ὁ βοῦς, τοῦ βοῦς, τῶ βοῖ
 βύες βοῦς, τῶν βοῶν, τοῖς
 βόες βοῦς.

Ὁ Μείζων, τοῦ μείζονος
 ζονα καὶ μείζω, ὦ μείζον. Ο
 τῶν μειζόνων, τοῖς μείζοσ
 μείζους, ὦ μείζονες καὶ μεί

Τὸ μείζον, τοῦ μείζονος
 ζον, ὦ μείζον. Τὰ μείζονα
 ζόνων, τοῖς μείζοσι, τὰ μείζ
 ζονα καὶ μείζω.

Ἡ ναῦς, τῆς νεῶς, τῆ νη
 τῶν νεῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς

Ἐτερόηλιτα σ

Ὁ Ἄνὴρ, τοῦ ἀνδρός, τῶ

Π Ρ Ω Τ Ο

ἄνερ. Οἱ ἄνδρες, τῶν ἀνδρῶν
ἄνδρας, ὦ ἄνδρες.

Ὁ Πατήρ, τοῦ πατρὸς, τῶ
ὦ πάτερ. Οἱ πατέρες, τῶν πα
τοὺς πατέρας, ὦ πατέρες.

Ἡ μήτηρ, τῆς μητρὸς, τῆ
ὦ μήτερ.

Ὁ κύων, τοῦ κυνὸς, τῶ κυ

Ἐτερόκλιτα κ

Ἡ Γυνή, τῆς γυναικὸς, τῆ
κα, ὦ γύναι.

Ὁ Πολύς, τοῦ πολλοῦ, τῶ

Τὸ Πολύ, τοῦ πολλοῦ, τῶ

Ὁ Μέγας, τοῦ μεγάλου, τῶ

Τὸ Μέγα, τοῦ μεγάλου, τῶ

Ὁ Ζεὺς, τοῦ Διὸς, τῶ Διῷ

Ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῶ δ

Ἐτερόκλιτα ἀριθμῶ. Δ

Ὁ δεσμὸς, τὸ δεσμά. | Ὁ δ

Ὁ ζυγὸς, τὰ ζυγά. | Ὁ δ

Ὁ νῶτος, τὰ νῶτα. |

Ἀριθμητικ

Ἐἷς, ἑνὸς, ἐνὶ, ἕνα. Μία,

Ἐν, ἑνὸς, ἐνὶ, ἕν. Δύο,

Τρεῖς, τριῶν, τρισὶ, τρεῖς. Τρία

Τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρ

Τέσσαρα, τεσσάρων, τέσσαρ

Τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τῶν ἑκα

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝ

Τῆς δὲ { Ἡ' μὲν Πρωτότυπος.
 Ἀντωνυμίας. { Ἡ' δὲ Κτητική.
 { Ἡ' δὲ Δεικτική.
 { Ἡ' δὲ Ἀναφορική.
 { Ἡ' δὲ Σύνθετος.

Κλίσις τῆς Πρωτοτύπου,
 Ἐγώ, ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ. Ἡ' μ

Τοῦ β'. προσο

Σὺ, σοῦ, σοί, σέ. Ὑμεῖς

Τοῦ γ'. προσο

Ὅς, οὓ, οἷ, ἔ. Σφεῖς, σφῶ

Περὶ τῶν Κτη

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτυ
 σιν ὁκτῶ αὐ

Ἐμὸς ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ. . . .
 Σὸς ἀπὸ τοῦ σοῦ. . . .
 Ἐὸς ἀπὸ τοῦ οὓ. . . .
 Ἡμέτερος ἀπὸ τοῦ ἡμῶν.
 Ὑμέτερος ἀπὸ τοῦ ὑμῶν.
 Σφέτερος ἀπὸ τοῦ σφῶν.

Π Ρ Ω Τ Ο

Συμπασῶν δὲ τῶν Ἀντων
τοτύπων, αἱ μὲν ἀρσενικαὶ κ
τρίτην κλίνονται κλίσιν· αἱ
δευτέραν.

Κλίσις τῆς Δε

Ϛ Οὔτος, τούτου, τούτῳ, τοῦ
Ϛ Αὔτη, ταύτης, ταύτῃ, ταυ
Ϛ Τοῦτο, τούτου, τούτῳ, το
Ϛ Ἐκεῖνος, ἐκείνου, ἐκείνῳ,
Ϛ Ἐκεῖνη, ἐκείνης, ἐκείνῃ, ἐ
Ϛ Ἐκεῖνο, ἐκείνου, ἐκείνῳ, ἐ

Κλίσις τῆς Ἀνα

Ϛ Αὐτός, αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτῶ
Ϛ Αὐτή, αὐτῆς, αὐτῇ, αὐτήν
Ϛ Αὐτό, αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτό.

Οῖς, οὔ, ῶ, ὄν. Οἶ, ὶν, οἶ
Ηῖς, ἦς, ἦ, ἦν. Αἶ, ᾶν, αἶ
Οῖς, οὔ, ῶ, ὄ. Αῖ, ᾶν, οἶ

Κλίσις τῶν Συνδέτων ἀ
ἀρχομένων

Τοῦ πρώτου προ

Ϛ Ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτῶ
Ϛ Ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῆ
Ϛ Ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτῶ

Τοῦ δευτέρου

{ Σεαυτοῦ, σεαυτῶ, σεαυτῶν.
 { Σεαυτῆς, σεαυτῆ, σεαυτῆν.
 { Σεαυτοῦ, σεαυτῶ, σεαυτῶν.

Τοῦ τρίτου

{ Ε'αυτοῦ, ε'αυτῶ, ε'αυτόν.
 { Ε'αυτῆς, ε'αυτῆ, ε'αυτήν.
 { Ε'αυτῶ, ε'αυτῶ, ε'αυτό.

Πληθυντικῶς δὲ καὶ ἐπὶ

{ Ε'αυτῶν, ε'αυτοῖς, ε'αυτού.
 { Ε'αυτῶν, ε'αυταῖς, ε'αυτά.
 { Ε'αυτῶν, ε'αυτοῖς, ε'αυτά.

ΠΕΡΙ ΡΗΜ

Τοῦ ῥήματος τὸ μὲν ἐσιν
 πτω. τὸ δὲ Παθητικόν· οἷον

Παρέπονται δὲ αὐτῶ Ἐγκλι-
 σική μὲν, τύπτω· Προσακτι-
 κή δὲ, τύπτοιμι· Ὑποτακτικὴ
 παρέμφατος δὲ, τύπτειν.

Λιαθέσεις δὲ, δύο· Ἐνεργητικὴ
 Παθητικὴ δὲ, τύπτομαι.

Εἶδη δὲ, δύο· Πρωτότυπ
 γωνον δὲ, ἀρδεύω.

Π Ρ Ω Τ Ο

Σχήματα δὲ, δύο· Ἀπλο
θετον δὲ, ἐπιφέρω.

Πρόσωπα δὲ, τρία· Πρῶ
τερον δὲ, τύπτεις· τρίτον δὲ

Ἀριθμοὶ δὲ, δύο· Ἐνικὸς
θυντικῶς δὲ, τύπτομεν.

Χρόνοι δὲ, ἕξ· Ἐνεσῶς μ
τικὸς δὲ, ἔτυπτον· Παρακείμ

περσυντέλικος δὲ, ἔτετύφειν

Μέλλων δὲ, τύψω· Συζυγία
Βαρυτόνων, τρεῖς τῶν Περιστη
εῖς μι.

Τύπος τῶν Βα

Βαρυτόνα δὲ εἰσὶ τὰ εἰς ὠ
τονούμενα πάντα. ὧν ὁ Μέ
σ, ἢ ἔν τῶν ἀμεταβόλων λ,

Ὀριστικὰ Ἐνεσῶς

Ἐνεσῶς. Τύπτω, τύπτ

Τύπτομεν, τύ

Παρατατικός. Ἐτύπτον, ἔτυ

Ἐτύπτομεν, ἔ

Παρακείμενος. Τέτυφα, τέτυ

Τετύφαμεν, τ

Ἐπερσυντέλι-

Ἐτετύφειν, ἔ

κος.

Ἐτετύφειμεν,

φεισαν, κ

καὶ Δεύτερος. Ἐτετύπειν, ἔ

	Ἐτετύπειμεν
	πεισαν,
Α'όριςος α'.	Ἐτύψα, ἔτυ
	Ἐτύψαμεν, ἔ
Α'όριςος β'.	Ἐτύπον, ἔτυ
	Ἐτύπομεν, ἔ
Μέλλων α'.	Τύψω, τύψει
	Τύφομεν, τύ
Μέλλων β'.	Τυπῶ, τυπεῖ
	Τυποῦμεν, τ

Προσακτ

Ενεζῶς και	Τύπτε, τυπτ
Παρατατικός.	Τύπτετε, τυπ
Παρακεί. και	Τέτυφε, τετυ
Υ'περσυντ.	Τετύφετε, τε
και Δεύτερος.	Τέτυπε, τετυ
Α'όριςος α'.	Τύψον, τυψά
	Τύψατε, τυψ
Α'όριςος β'.	Τύπε, τυπέτα
	Τύπετε, τυπέ

Ευκτικ

Ενεζῶς και	Τύπτοιμι, τύ
Παρατατικός.	Τύπτοιμεν, τυ
Παρακείμ. και	Τετύφοιμι, τα
Υ'περσυντ.	Τετύφοιμεν, τ
και Δεύτερος.	Τετύποιμι, τε
Α'όριςος α'.	Τύψαιμι, τύψ
	Τύψαιμεν, τύ

Π Ρ Ω Τ

Αίολικός.	τύ
	Πληθ.
Α'όριστος β'.	Τύποιμι, τύπ	
	Τύποιμεν, τύ	
Μέλλων α'.	Τύψοιμι, τύψ	
Μέλλων β'.	Τυποῖμι, τυπ	
	Τυποῖμεν, τυ	

Υ'ποτακτ

Ενεσώς και	Ε'αν τύπτω,
Παρατατ.	Ε'αν τύπτωμε
Παρακ. και	Ε'αν τετύφω,
Υ'περσυντ.	Ε'αν τετύφωμ
	φωσι.
και Δεύτερος.	Ε'αν τετύπω,
Α'όριστος α'.	Ε'αν τύψω, τ
Α'όριστος β'.	Ε'αν τύπω, τυ

Α'παρέμφ

Ενες. και Παρατ.	Τύπτειν
Παρακ. και Υ'περσ.	Τετυφέ
και Δεύτερος.	Τετυπέ
Α'όριστος α'.	Τύψαι.
Α'όριστος β'.	Τυπεῖν.
Μέλλων α'.	Τύψειν.
Μέλλων β'.	Τυπεῖν.

Μετοχα

Ενεσώς και	Ο' τύπτων,
Παρατ.	Η' τύπτουσα,

Παρακ. και Υπερσυντ.	Τὸ τύπτου, Ὁ τετυφῶς, Ἡ τετυφῆα, Τὸ τετυφός, καὶ Δεύτερος. Ὁ τετυπῶς, Ἡ τετυπῆα, Τὸ τετυπός, Ἄόριστος α'. Ὁ τύψας, Ἡ τύψασα, Τὸ τύψαν, Ἄόριστος β'. Ὁ τυπῶν, Ἡ τυποῦσα, Τὸ τυπὸν, Μέλλων α'. Ὁ τύψων, Ἡ τύψουσα, Τὸ τύψον, Μέλλων β'. Ὁ τυπῶν, Ἡ τυποῦσα, Τὸ τυποῦν,
-------------------------	--

Ὁριστικὰ Πα

Ἐνεσῶς.	Τύπτομαι, τυ Τυπτόμεθα,
Παρατατικός.	Ἐτυπτόμην, Ἐτυπτόμεθα,
Παρακείμεν.	Τέτυμμαι, τε Τετύμμεθα,
Υπερσυντ.	Ἐτετύμμην, Ἐτετύμμεθα,
Μετ. ὅλ. Μέλλ.	Τετύψομαι, τ

Π Ρ Ω Τ Ο

Α'όριστος α.	Τετυψόμεθα, τ
	Ε'τύφθην, έτυ
	Ε'τύφθιμεν, έ
Α'όριστος β.	Ε'τύπην, έτύπ
Μέλλων α.	Τυφθήσομαι, τ
	Τυφθισόμεθα
	θήσονται
και Δεύτερος.	Τυπήσομαι, τ
Μέσ. α'όρ. α.	Ε'τυψάμην, έτ
	Ε'τυψάμεθα,
Μέσ. α'όρ. β.	Ε'τυπόμην, έτ
	Ε'τυπόμεθα, ε
Μέσ. μέλ. α.	Τύψομαι, τύψ
	Τυψόμεθα, τυ
Μέσ. μέλ. β.	Τυπούμαι, τυ
	Τυπούμεθα, τ

Π ρ ο ς α κ τ ι

Ε'νεσως και	Τύπτου, τυπτ
Παρατ.	Τύπτεσθε, τυ
	πτέσθων.
Παρακ. και	Τέτυψο, τετύ
Υ'περ.	Τέτυφθε, τετύ
Α'όριστος α.	Τύφθιτι, τυφθ
	Τύφθιτε, τυφθ
Α'όριστος β.	Τύπηθι, τυπήθ
Μέρ. α'όρ. α.	Τύψαι, τυψάσ
	Τύψασθε, τυψ
Μέσ. α'όρ. β.	Τυπού, τυπέσ
	Τύπεσθε, τυπ

ΕΥΚΤΙΜΑ

Ενεσώς και Παρατ.	Τυπτοίμην, τ Τυπτοίμεθα, τ
Παρακ. και Υπερσ.	Τετυμμένος, Τετυμμένοι,
Μετ' όλ. Μέλ.	Τετυψοίμην, Τετυψοίμεθα, τ
Αόριστος ά.	Τυφθείην, τυ Τυφθείημεν, τ
και Δεύτερος. Μέλλων ά.	Τυπείην, τυπ Τυφθισοίμην, Τυφθισοίμεθα, φθήσοιεν
Μέλλων β'.	Τυπιησοίμην,
Μέσ. αόρ. ά.	Τυψαίμην, τυ Τυψαίμεθα, τ
Μέσ. αόρ. β'.	Τυποίμην, τυ
Μέσ. μέλ. ά.	Τυψοίμην, τυ
Μέσ. μέλ. β'.	Τυποίμην, τυ Τυποίμεθα, τ

ΥΠΟΚΤΑΚΤΑ

Ενεσώς και Παρατ.	Εάν τύπτωμαι Εάν τυπτώμεθα, πτωνται.
Παρακ. και Υπερσ.	Τετυμμένος ε Τετυμμένοι ε
Αόριστος ά.	Εάν τυφθῶ, Εάν τυφθῶμεθα,

Π Ρ Ω Τ Ο

Α'όριστος β'. Ε'άν τυπῶ, τυ
 Μέσ. α'όρ. α'. Ε'άν τύψωμαι,
 Ε'άν τυψώμεθα
 Μέσ. α'όρ. β'. Ε'άν τύπωμαι,

Α'παρέμφορα

Ε'νες. και Παρατ. Τύπτε
 Παρακ. και Υ'περσ. Τετύφ
 Μετ' ολίγον μέλλων. Τετύψ
 Α'όριστος α'. Τυφθῆ
 Α'όριστος β'. Τυπῆν
 Μέσ. α'όρ. α'. Τύψασ
 Μέσ. α'όρ. β'. Τυπέσ
 Μέσ. μέλ. α'. Τύψεσ
 Μέσ. μέλ. β'. Τυπεῖσ

Μετοχα

Ε'νεσῶς και
 Παρατ. Ο' τυπτόμενος,
 Η' τυπτομένη,
 Τὸ τυπτόμενον,
 Παρακ. και
 Υ'περσ. Ο' τετυμμένος,
 Η' τετυμμένη,
 Τὸ τετυμμένου,
 Μετ' ολ. μέλ. Ο' τετυψόμενος,
 Η' τετυψομένη,
 Τὸ τετυψόμενον
 Α'όριστος α'. Ο' τυφθῆεις,
 Η' τυφθῆῖσα,
 Τὸ τυφθῆεν,
 Α'όριστος β'. Ο' τυπεῖς,

	Η' τυπεῖσα,
	Τὸ τυπέν,
Μέλλων α'.	Ο' τυφθισόμενον
	τὸ τυφθισόμενον
καὶ Δεύτερος.	Ο' τυπησόμενον
	τυπησόμενον
Μέσ. ἀόρ. α'.	Ο' τυψάμενος
	ψάμενον.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Ο' τυπόμενος
	πόμενον.
Μέσ. μέλ. α'.	Ο' τυψόμενος
	ψόμενον.
Μέσ. μέλ. β'.	Ο' τυπούμενος
	πούμενον

Τύποι τῶν Περι

Περισπώμενα δὲ ῥήματά
 περισπώμενον τόνον κατὰ τὴν
 Νικῶ, Χρυσῶ. ὧν ἡ πρώτη
 εἶς, εἴ προφέρεται, καὶ τὸ
 σχηματίζει.

	Ο'ριστικὰ Ἐνεσ
Ἐνεσῶς.	Ποιῶ, ποιεῖς,
	Ποιοῦμεν, πο
Παρατατ.	Ἐποιοῦν, ἐπο
	Ἐποιοῦμεν, ε
Παρακ.	Πεποίηκα, πε

Π Ρ Ω Τ Ο

Υ'περσ.
Α'όριστος.
Μέλλων.

Ε'πεποιήκειν, ἐπε
Ε'ποίησα, ἐποίη
Ποιήσω, ποιήσε

Π ρ ο σ α κ τ ι κ ῶ

Ε'νες. καὶ
Παρατατ.
Παρακ.
Α'όριστος.

Ποίει, ποιείτω.
Ποιείτε, ποιείτω
Πεποίηκε, πεπο
Ποίησον, ποιήσω

Εὐ κ τ ι κ ῶ

Ε'νεσῶς.
Αἰολικός.
Παρακ.
Α'όριστος.
Αἰολικός.
Μέλλων.

Ποιοῖμι, ποιοῖς,
Ποιοῖμεν, ποιοῖ
Ποιοίην, ποιοίης
Πεποιήκοιμι, πε
Ποιήσαιμι, ποι
. . . . ποιή
Πληθ. . . .
Ποιήσοιμι, ποι

Υ' π ο τ α κ τ ι κ ῶ

Ε'νεσῶς.
Παρακ.
Α'όριστος.

Ε'ὰν ποιῶ, ποιή
Ε'ὰν ποιῶμεν, ποι
Ε'ὰν πεποιήκω, ποι
Ε'ὰν ποιήσω, ποι

Α' π α ρ ἔ μ φ α

Ε'νεσῶς.
Παρακείμενος.
Α'όριστος.

Ποιεῖν.
Πεποιηκένο
Ποιῆσαι.

Μέλλων.

Ποιήσε

Μετο

Ενεσώς.

Ο Ποιῶν, το
ποιούσης

Παρακ.

Ο πεποιηκῶς
ποιηκός.

Αόριστος.

Ο ποιήσας, ἡ

Μέλλων.

Ο ποιήσων, ἡ

Ο ριζικὰ Πα

Ενεσώς.

Ποιούμαι, π

Ποιούμεθα,

Παρατατ.

Εποιούμην,

Εποιούμεθα

Παρακ.

Πεποίημαι, τ

Πεποιήμεθα,

Υπερσ.

Επεποιήμην,

Επεποιήμεθα

ποίηντο.

Αόριστος ά.

Εποίηθην, ε

Μέλλων ά.

Ποιηθήσομαι,

Μέσ. άόρ. ά.

Εποιησάμην

Μέσ. μέλ.

Ποιήσομαι, τ

Προσακτ

Ενεσώς.

Ποιού, ποιείσθε

Ποιείσθε, ποιεί

Παρακ.

Πεποίησο, πα

Αόριστος.

Ποιήθητι, πα

Π Ρ Ω Τ Ο

Μέσ. ἀόρ. Ποίησαι, ποιήσας
Εὐκτικά

Ἐνεσώς. Ποιοίμην, ποιήσας
Ποιοίμεθα, ποιήσασθε

Παρακ. Πεποιήμην, πεποιήσας
Πεποιήμεθα, πεποιήσασθε

Μετ' ὄλ. μέλ. Πεποιοησοίμην, πεποιοησοίσεαι
σοίτο.

Πεποιοησοίμεθα, πεποιοησοίσεσθε
ποιήσοιντο.

Ἀόριστος. Ποιηθεῖν, ποιήσας
 Μέλλων. Ποιηθησοίμην, ποιηθησοίσεαι
σοίτο.

Μέσ. ἀόρ. Ποιησαίμην, ποιήσας
 Μέσ. μέλ. Ποιησοίμην, ποιήσασθε

Τ' Π Ο Τ Α Κ Τ Ι

Ἐνεσώς. Ἐὰν ποιῶμαι, ποιήσωμαι
Ἐὰν ποιῶμεθα, ποιήσασθε

Παρακ. Ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιήσωμαι
 Ἀόριστος. Ἐὰν ποιηθῶ, ποιηθήσομαι

Μέσ. ἀόρ. Ἐὰν ποιήσωμαι, ποιήσωμαι

Α' Π Α Ρ Ε Μ Φ Α

Ἐνεσώς. Ποιεῖσθαι.

Παρακείμενος. Πεποιήσθαι.

Μετ' ὄλ. μέλλων. Πεποιήσεσθαι.

Ἀόριστος. Ποιηθῆναι.

Μέλλων. Ποιηθήσεσθαι.

Μέσ. ἀόριστος. Ποιήσ
 Μέσ. μέλλων. Ποιήσα

Μετο

Ἐνεσώς. Ὁ ποιούμενος
 Ἡ ποιουμένη
 Τὸ ποιούμενον
 Παρακ. Ὁ πεποιημένος
 πεποιημένη
 πεποιημένον

Μετ' ὀλ. μέλ. Ὁ πεποιησός
 τὸ πεποιστόν

Ἀόριστος. Ὁ ποιηθεὶς,
 Μέλλων. Ὁ ποιηθησόμενος
 τὸ ποιηθησόμενον

Μέσ. ἀόρ. Ὁ ποιησάμενος
 ποιησάμενον

Μέσ. μέλ. Ὁ ποιησόμενος
 ποιησόμενον

Ἡ δὲ δευτέρα τῶν Περιστερῶν
 προφέρεται, καὶ τὸ Ἄπαρέμεινον

Ὀριστικὰ Ἐνεσώς

Ἐνεσώς. Νικῶ, νικᾷς

Νικῶμεν, νικᾶτε

Παρατατ. Ἐνίκων, ἐνίκων

Ἐνικῶμεν, ἐνικῶμεν

Παρακ. Νενίκηκα, νενίκηκα

Ἐνενικήκειν, ἐνενικήκειν

Ἐπερσ. Ἐνενικήκειν

Π Ρ Ω Τ Ο

Α'όριστος.
Μέλλων.

Ε'νίκησα, ε'νίκη
Νικήσω, νικήσ

Π ρ ο σ α κ τ ι

Ε'νεσώς.

Νίκα, νικάτω.

Νικάτε, νικάτε

Νενίκηκε, νενικη

Νίκησον, νικησ

Παρακ.

Α'όριστος.

Ε υ κ τ ι κ α

Ε'νεσώς.

Νικῶμι, νικῶς

Νικῶμεν, νικῶ

Νικῶην, νικῶη

Νενικήκοιμι, ν

Νικήσαιμι, νικ

. . . νική

Πληθ. . .

Νικήσοιμι, νικ

Αίολικός.

Παρακ.

Α'όριστος.

Αίολικός.

Μέλλων.

Υ π ο τ α κ τ ι

Ε'νεσώς

Ε'άν νικῶ, νικῶ

Ε'άν νικῶμεν, ν

Ε'άν νενικήκω,

Ε'άν νικήσω, ν

Παρακ.

Α'όριστος.

Α' π α ρ ε μ φ α

Ε'νεσώς.

Νικῶν.

Παρακείμενος.

Νενικηκένα

Α'όριστος.

Νικήσαι.

Μέλλων.

Νικήσειν.

Μετοχ

Ενεσώς.

Ο' Νικῶν,

Η' νικῶσα,

Τὸ νικῶν,

Παρακ.

Ο' νενικηκῶς.

κηκός.

Α' όρισος.

Ο' νικήσας,

Μέλλων.

Ο' νικήσων,

Ο' ριζικὰ Πα

Ενεσώς.

Νικῶμαι,

Νικῶμεθα,

Παρατ.

Ε' νικῶμην,

Ε' νικῶμεθα,

Παρακ.

Νενίκημαι,

Μετ' όλ. μέλ.

Νενικήσομαι,

Υ' περσ.

Ε' νενικήμην,

Α' όρισος.

Ε' νικήθην,

Μέλλων.

Νικηθήσομαι,

Μέσ. α' όρ.

Ε' νικησάμην,

Μέσ. μέλ.

Νικήσομαι,

Προσακτ

Ενεσώς.

Νικῶ, νικάσ.

Νικᾶσθε, νικ

Παρατ.

Νενίκησο, νει

Α' όρισος.

Νικήθητι, νικ

Μέσ. α' όρ.

Νίκησαι, νικ

Π Ρ Ω Τ

Εὐκτικ

Ενεσῶς.	Νικῶμην, νικῶ
	Νικῶμεθα, νικῶ
Παρακ.	Νενικῆμην, νενικῶ
Μετ' ὀλ. μέλ.	Νενικησοίμην, νενικῶ
Α'όριστος.	Νικηθεῖην, νικῶ
Μέλλων.	Νικηθισοίμην, νικῶ
	σοιτο.
Μέσ. α'όρ.	Νικησαίμην, νικῶ
Μέσ. μέλ.	Νικησοίμην, νικῶ

Υ'ποτακτ

Ενεσῶς.	Ε'ὰν νικῶμαι,
	Ε'ὰν νικῶμεθα,
Παρακ.	Ε'ὰν νενικῶμαι,
Α'όριστος.	Ε'ὰν νικηθῶ,
Μέσ. α'όρ.	Ε'ὰν νικῆσωμαι,

Α'παρέμφο

Ενεσῶς.	Νικᾶσθαι
Παρακείμενος.	Νενικῆσθαι
Μετ' ὀλ. μέλλων.	Νενικῆσεσθαι
Α'όριστος.	Νικηθῆναι
Μέλλων.	Νικηθήσεσθαι
Μέσ. α'όρ.	Νικῆσασθαι
Μέσ. μέλ.	Νικῆσεσθαι

Μετοχα

Ενεσῶς.	Ὁ νικῶμενος,
---------	--------------

	Ἡ νικωμένη,
	Τὸ νικώμενον
Παρακ.	Ὁ νενικημένος
	νικημένος
Μετ' ὀλ. μέλ.	Ὁ νενικησόμενος
	τὸ νενικησόμενον
Ἀόριστος.	Ὁ νικηθεὶς, ἢ
Μέλλων.	Ὁ νικηθησόμενος
	τὸ νικηθησόμενον
Μέσ. ἀόρ.	Ὁ νικησάμενος
	νικησάμενος
Μέσ. μέλ.	Ὁ νικησόμενος
	νικησόμενος

Ἡ δὲ τρίτη Συζυγία τῶν ᾧ, οἷς, οἷ προφέρεται, καὶ οὖν σχηματίζει.

	Ὁριστικὰ Ἐνεστώσας
Ἐνεστώσας.	Χρυσῶ, χρυσάμενος
	Χρυσουῖμενος, χρυσάμενος
Παρατ.	Ἐχρύσουν, ἐχρυσάμενος
	Ἐχρυσουῖμενος, ἐχρυσάμενος
Παρακ.	Κεχρύσωκα, κεχρυσάμενος
Ἕπερσ.	Ἐκεχρυσώκειν, ἐκεχρυσάμενος
	χρυσάκειν, χρυσάμενος
Ἀόριστος.	Ἐχρύσωσα, ἐχρυσάμενος
Μέλλων.	Χρυσώσω, χρυσάμενος

Π Ρ Ω Τ Ο

Π ρ ο ς α κ τ

Ενεσώς. Χρύσου, χρυσού
Χρυσούτε, χρυσούτων.

Παρακ. Κεχρύσωκε, κεχρύσωσον, χρυσώσω.

Ε υ κ τ ι κ ο

Ενεσώς. Χρυσοῖμι, χρυσοῖμεν, χρυσώσωμαι, χρυσώσασθε.

Αιολικός. Χρυσοῖην, χρυσώσῃην, χρυσώσῃην.

Δωρικός. Χρυσώην, χρυσώσῃην, χρυσώσῃην.

Παρακ. Κεχρυσώκοιμι, κεχρυσώσασθε.

Α'όριστος. Χρυσώσαιμι, χρυσώσασθε.

Αιολικός. . . . χρυσώσῃην.

Πληθ. . . . χρυσώσῃην.

Μέλλων. Χρυσώσοιμι, χρυσώσασθε.

Τ ὀ π ο τ α κ τ ι

Ενεσώς. Ε'άν χρυσῶ, χρυσώσῃ.

Παρακ. Ε'άν χρυσώμεν, χρυσώσῃμεν.

Ε'άν κεχρυσώκαμεν, κεχρυσώσῃμεν.

Α'όριστος. Ε'άν χρυσώσω, χρυσώσῃ.

Α ὀ π α ρ ἔ μ φ α

Ενεσώς. Χρυσοῦν.

Παρακείμενος. Κεχρυσώκαμεν.

Α'όριζος.
Μέλλων.

Χρυσῶσ
Χρυσῶσ

Μετοχ

Ενεζῶς.

Ο' χρυσῶν,
Η' χρυσοῦσα
Τὸ χρυσοῦν,

Παρακ.

Ο' κεχρυσωκ
κεχρυσω

Α'όριζος.

Ο' χρυσῶσας
σῶσαν.

Μέλλων.

Ο' χρυσῶσων
χρυσῶσ

Ο'ριζικὰ Πα

Ενεζῶς.

Χρυσοῦμαι,
Χρυσούμενα,

Παρατ.

Ε' χρυσοῦμην
Ε' χρυσοῦμεθ
σοῦντο.

Παρακ.

Κεχρύσωμαι
σῶται.

Υ'περσ.

Ε' κεχρυσῶμι
σῶτο.

Α'όριζος.

Ε' χρυσῶθην,

Μέλλων.

Χρυσωθήσομι
σῶθήσεται

Μέσ. α'όρ.

Ε' χρυσῶσάμι
σατο.

Μέσ. μέλ.

Χρυσῶσομαι,

Π Ρ Ω Τ Ο

Π ρ ο σ α κ τ ι κ ῶ

Ενεσώς.	Χρυσού, χρυσού
	Χρυσούσθε, χρ
	χρυσούσθω
Παρακ.	Κεχρύσωσο, κεχ
Αόριστος.	Χρυσώθητι, χρ
Μέσ. αόρ.	Χρύσασαι, χρυσ

Ε υ κ τ ι κ ῶ

Ενεσώς.	Χρυσοίμην, χρυ
	Χρυσοίμεθα, χρ
Παρακ.	Κεχρυσώμην, κε
Μετ' όλ. μέλ.	Κεχρυσωσοίμην
	χρυσώσοιτο
Αόριστος.	Χρυσώθειν, χρ
Μέλλων.	Χρυσωθήσοίμην
	σωθήσοιτο
Μέσ. αόρ.	Χρυσωσαίμην,
	σαιτο.
Μέσ. μέλ.	Χρυσωσοίμην, χρ

Υ π ο κ τ ι κ ῶ

Ενεσώς.	Εάν χρυσῶμαι,
	Εάν χρυσώμεθα
	σῶνται.
Παρακ.	Εάν κεχρυσῶμα
	σῶται.
Αόριστος.	Εάν χρυσωθῶ,
Μέσ. αόρ.	Εάν χρυσώσωμα
	σηται.

Ἀπαρέμ

Ἐνεσώς.	Χρυσού
Παρακείμενος.	Κεχρυσ
Μετ' ὀλ. μέλλων.	Κεχρυσ
Ἀόριστος.	Χρυσω
Μέλλων.	Χρυσω
Μέσ. ἀόριστος.	Χρυσώ
Μέσ. μέλλων.	Χρυσώ

Μετο

Ἐνεσώς.	Ὁ χρυσούμεν
	Ἡ χρυσουμέν
	Τὸ χρυσούμε
Παρακ.	Ὁ κεχρυσωμ
	τὸ κεχρυσ
Μετ' ὀλ. μέλ.	Ὁ κεχρυσωσ
	μένη, τὸ
Ἀόριστος.	Ὁ χρυσωθεὶς
	χρυσωθεὶ
Μέλλων.	Ὁ χρυσωθισ
	μένη, τὸ
Μέσ. ἀόρ.	Ὁ χρυσωσάμ
	τὸ χρυσω
Μέσ. μέλ.	Ὁ χρυσωσόμ
	τὸ χρυσω

Π Ρ Ω Τ Ο

Τύπος τῶν εἰς

Συζυγία τῶν εἰς μι ἔσιν ἢ
 λήγουσα ἔντε τοῖς Ἐνεργητικῶν
 καὶ εἰς ὕναι τὸ Ἀπαρέμφατον

Ὄριστικὰ Ἐνεργητικῶν

Ἐνεσῶς.

Ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι

Ζεύγνυμεν, ζεύγνυσθε

Παρατ.

Ἐζεύγνυον, ἔζεύγνυτον

Ἐζεύγνυμεν, ἔζεύγνυτε

Προσακτικῶν

Ἐνεσῶς.

Ζεύγνυ, ζευγνύμεθα

Ἀπαρέμφατον,

Ἐνεσῶς

Ἐνεσῶς.

Ὁ ζευγνύς, ἡ ζευγνύς

Ὄριστικὰ Παθητικῶν

Ἐνεσῶς.

Ζεύγνυμαι, ζευγνύμεθα

Ζευγνύμεθα, ζευγνύσθε

Παρατ.

Ἐζευγνύμην, ἔζευγνύθησαν

Ἐζευγνύμεθα, ἔζευγνύθησαν

νυντο.

Προσακτικῶν, Ἐνεσῶς, Ζεύγνυ

Ἀπαρέμφατον, Ἐνεσῶς, Ζεύγνυ

Μετοχή, Ὁ ζευγνύμενος, ἡ ζευγνύμενη

νύμενον.

Πρόθεσις

Τῶν Προθέσεων αἱ μὲν μὲν
 Ἐν, Εἰς, Ἐκ, Σύν, Πρὸς, Πρὸς, Πρὸς,
 δώδεκα· οἷον, Ἀνά, Κατά, ὑπὲρ,
 τὶ, Ἐπὶ, Περὶ, Ἀμφὶ, Ἀπὸ

Ἐπιρρήματα

Τῶν Ἐπιρρημάτων, τὰ μὲν κτλ
 τότε, αὐτίς, σήμερον,
 Τὰ δὲ, Τόπου· ἄνω, κάτω,
 Τὰ δὲ, Ποσότητος· ἅπαξ, διπλάσι,
 Τὰ δὲ, Ποιότητος· εὖ, καλῶς,
 Τὰ δὲ, Ἀθροίσεως· ὁμοῦ ἄθροισμα,
 Τὰ δὲ, Παρακελεύσεως· ἄγε, ἄγε,
 Τὰ δὲ, Ἐξαιρέσεως· πλὴν,
 Τὰ δὲ, Τάξεως· ἐξῆς, ἐφεξῆς,
 Τὰ δὲ, Ὁμοιώσεως· ὡς, ὡς τὸ αὐτὸν,
 Τὰ δὲ, Ἀποσάσεως· ὡς εἰς,
 Τὰ δὲ, Συγκρίσεως· μᾶλλον,
 Τὰ δὲ, Ἐξηγήσεως· δηλονότι,
 Τὰ δὲ, Ἀποτρεπτικά· Ἠράκλειος,
 Τὰ δὲ, Ἐθνικά· Ἑλληνιστῶν,
 Τὰ δὲ, Βιασμοῦ· μόλις, μόλις,
 Τὰ δὲ, Διζάσεως· σχεδόν, ἵνα,
 Τὰ δὲ, Ὀργανικά· ὀδᾶξ, λάξ,
 Τὰ δὲ, Ἐπιτατικά· λίαν, ἄγαν,
 Τὰ δὲ, Καταφάσεως· ναί.

Π Ρ Ω Τ Ο

Τὰ δὲ, Ὀμοτικῆ· νῆ, μά.
 Τὰ δὲ, Ἀρνήσεως· οὐ.
 Τὰ δὲ, Ἀπαγορεύσεως· μή.
 Τὰ δὲ, Ἐρωτήσεως· ποῦ; πῶς
 Τὰ δὲ, Δείξεως· ἰδοῦ.
 Τὰ δὲ, Διαιρέσεως· ἀνεῦ, χωρ
 Τὰ δὲ, Θέσεως· ἀναγνωστέον,
 Τὰ δὲ, Κλήσεως· ὦ.
 Τὰ δὲ, Σχετλιασμοῦ· ὦ, ἰοῦ,
 Τὰ δὲ, Εὐχῆς· εἶθε, ὄφελον.

Σύνδεσμο

Τῶν δὲ Συνδέσμων, οἱ μὲν καλ
 κοί· οἶον, μὲν, δέ, τὲ, κ
 Οἱ δὲ, Διαζευκτικοί· ἢ, ἢτοι.
 Οἱ δὲ, Συναπτικοί· εἰ, εἴπερ.
 Οἱ δὲ, Παρασυναπτικοί· ἐπεὶ,
 Οἱ δὲ, Αἰτιολογικοί· ἔνεκα, ὅ
 Οἱ δὲ, Ἀποτελεστικοί· ἵνα, ὅπο
 Οἱ δὲ, Ἀπορηματικοί· ἀρα, εἴτ
 Οἱ δὲ, Συλλογιστικοί· ἀλλὰ μὴ
 Οἱ δὲ, Παραπληρωματικοί· περ
 Οἱ δὲ, Δυνητικοί· ἄν.
 Οἱ δὲ, Διζακτικοί· εἰάν, ἂν, ἢ
 Οἱ δὲ, Ἐναντιωματικοί· ὅμως,
 Οἱ δὲ, Μειωτικοί· γούν, γε.

Τὰ δὲ ἐξῆς εἰς μι ρήματα, ἄ
 φα ὄντα, ὡς ἀνώμαλα κείσθω

Ενεσώς.
Παρατ.
Υπερσ.
Μέλλων.

Ορισί
Είμι, εἶ, ἐσι
Ἦν, ἦς, ἦ κα
Ἦμην, ἦσο,
Ἔσομαι, ἔσν

Ενεσώς.

Προσακ
Ἔσο, ἔσω. Ε

Ενεσώς.

Ευκτι
Ἔϊν, εἶης, ε
σαν καὶ

Μέλλων.

Ἔσοίμην, ἔσ

Ενεσώς.

Ἔποτακ
Ἐάν ῶ, ἦς, ἦ

Ενεσώς.
Μέλλων.

Ἀπαρέμ
Εἶναι.
Ἔσεσθ

Ενεσώς.

Μετοχ
Οἷον, τοῦ ὄν
σης. Τὸ ὄ
Οἷόμενος. Η

Μέλλων.

Ενεσώς.

Ορισικά Ενε
Τίθημι, τίθη
τίθετε, τι

Π Ρ Ω Τ

Παρατ.	Ετίθουν, ετίθ ετίθετε, ετίθ
Α'όρ. β'.	Εθήκα, εθήκ εθήτε, εθή
Παρακ.	Τέθεικα,
Υ'περσ.	Ετεθείκειν,
Α'όρισος.	Εθήκα,
Μέλλων.	Θήσω,

Π ρ ο σ α κ τ

Ενεσώς.	Τίθει, τιθέτα
Α'όρ. β'.	Θές, θέτω. Θέ ποι χρόνοι ε

Ε υ κ τ ι κ

Ενεσώς.	Τιθείην, τιθει τιθείητε, τ
Α'όρ. β'.	Θείην, θείης, τε, θείεν.

Υ' π ο τ α κ τ

Ενεσώς.	Εάν τιθῶ, τι μεν, τιθῆτα
Α'όρ. β'.	Εάν θῶ, θῆσ τε, θῶσι.

Α' π α ρ έ μ φ

Ενεσώς.	Τιθέναι.
Α'όρισος β'.	Θείναι.

Μετοχ

Ενεσώς. Ο' τιθείς. Η' τε
 Παρακ. Ο' τεθεικώς. Η' τε
 Α'όριστος. Ο' θείς. Η' θε

Ο'ριστικά Πα

Ενεσώς. Τίθεμαι, τίθε
 Παρ. τα, τίθεσθε
 Παρ. α. Ε'τιθέμεν, ε'
 θέμεθα, ε'
 Μέσ. α'όρ. β'. Ε'θέμεν, ε'θε
 έθεσθε, ε'θε

• Οί δέ λοιποί επί σ

Προσακτ

Ενεσώς. Τίθου, τίθεςθω
 Α'όρ. β'. Θου, θέςθω.

Ευκτικ

Ενεσώς. Τιθείμεν, τι
 μεθα, τιθεί
 Μέσ. α'όρ. β'. Θείμεν, θεί
 Α'ττικώς. Θοίμεν, θοί

Υποτακτ

Ενεσώς. Ε'άν τιθῶμαι
 τιθώμεθα,
 Μέσ. α'όρ. β'. Ε'άν θῶμαι,

Π Ρ Ω Τ Ο

Α' παρ' ἑμφα

Ἐνεσώς. Τίθεσθαι.
Μέσ. ἀόρ. β'. Θέσθαι.

Μετοχα

Ἐνεσώς. Ὅτιθέμενος. Ἡ' τ'
Μέσ. ἀόρ. Ὅ' θέμενος. Ἡ' τ'

Ὀριστικὰ Ἐνεργ

Ἐνεσώς. Ἰ' σιμι, ἴσις, ἴσ
ἴσᾶσι.

Παρατ. Ἰ' σων, ἴσας, ἴσ
ἴσι. Ἰ' σαμεν,

Παρακ. Ἐ' σικα, ἔ' σικας
ἔ' σήκατε, ἔ' σή

Ἰ' περσ. Εἰσῆκειν, εἰσῆκ
Ἀ' όρ. β'. Ἐ' σιν, ἔ' σις, ἔ'
ἔ' σισαν.

Προσακτικ

Ἐνεσώς. Ἰ' σα καὶ τροπή,
ἴσατωσαν.

Ἀ' όριστος β'. Στή' θι, σήτω. Σ

Εὐκτικὰ

Ἐνεσώς. Ἰ' σαῖιν, ἴσαῖς
ἴσαῖντε, ἴσαῖν

Ἀ' όριστος β'. Σταῖιν, σαῖς,

Υ΄ ΠΟΤΑΚ

Ε΄νεζώς.

Ε΄αν ίζω, ίς

ίζα̃τε, ίζω̃

Α΄ορ. β΄.

Ε΄αν ζω̃, ζή

Α΄ ΠΑΡΕΜ

Ε΄νεζώς.

Ι΄ζάναι.

Παρακείμενος.

Ε΄ζάναι

Α΄ορίζος β΄.

Στήναι.

ΜΕΤΟΧ

Ε΄νεζώς.

Ο΄ ίζάς. Η΄ ίς

Παρακ.

Ο΄ έζώς. Η΄ ές

Α΄ορ. β΄.

Ο΄ ζάς. Η΄ ζα̃

Ο΄ ριζικά Πα

Ε΄νεζώς.

Ι΄ζαμαι, ίζασ

ίζασθε, ίς

Παρατ.

Ι΄ζάμην, ίζω,

σθε, ίζαντο

ΠΡΟΣΑΚΤ

Ε΄νεζώς.

Ι΄ζω, ίζάσθω.

ΕΥΚΤΙΚ

Ε΄νεζώς.

Ι΄ζαίμην, ίζαί

ίζαίσθε, ίς

Υ΄ ΠΟΤΑΚΤ

Ε΄νεζώς.

Ε΄αν ίζωμαι,

Π Ρ Ω Τ Ο

πῆ, ἰςῆ, ἰσῆ
ἰσαῶσθε, ἰσαῶ

Ἀπαρέμφω

Ἐνεσῶς.

Ἰσασθαι.

Μετοχα

Ὁ Ἰσάμενος. Ἡ Ἰσαμένη.

Ἐνταῦθα σχηματισθήσονται

Δύναμαι, ἐπίσασμαι, Πίμπλαμαι,
Ἰππταμαι, ὄναμαι, Ἀσ

Ὀριστικὰ Ἐνεργ

Ἐνεσῶς.

Δίδωμι, δίδως,
δοτε, διδόασιν

Παρατ.

Ἐδίδουν, ἐδίδου
ἐδίδοτε, ἐδίδ

Ἀ' ὀρ. β'.

Ἐδωκα, ἔδωκα
ἔδοτε, ἔδοσα

Προσакτι

Ἐνεσῶς.

Δίδου, δίδότη.

Ἀ' ὀρ. β'.

Δός, δότη. Δότε

Εὐκτικὰ

Ἐνεσῶς.

Διδοίην, διδοίης
διδοίτε, διδοί

Ἀ' ὀρ. β'.

Δοίην, δοίης, δοί

Ἀττικῶς.

Δοίην, δώης, δώ

Υποτακ

Ενεσώς. Ε'αν διδῶ, δ
 μεν, διδῶ
 Α'όριστος. Ε'αν δῶ, δῶ

Απαρέμ

Ενεσώς. Διδόναι
 Α'όριστος β'. Δοῦναι.

Μετοχ

Ενεσώς. Ο' διδούς. Η'
 Α'όρ. β'. Ο' δούς. Η' δ

Ο'ριστικὰ Πα

Ενεσώς. Δίδομαι, δίδ
 θα, δίδοσθ
 Παρατ. Ε'διδόμην, ε'
 μεθα, ε'δίδ
 Μέσ. α'όρ. β'. Ε'δύμην, ε'δο

Προσακ

Ενεσώς. Διδούῃ, διδόσθ
 Μέσ. α'όρ. β'. Δοῦῃ, δόσθω.

Εὐκτι

Ενεσώς. Διδοίμην, δι
 θα, διδοῖσθ
 Μέσ. α'όρ. β'. Δοίμην, δοῖσθ

Π Ρ Ω Τ Ο

Υ' Π Ο Τ Α Κ Τ Ι

Ενεσώς.	Εάν δίδωμαι,
Μέσ. αόρ. β'.	Εάν δίδώμεθα
	Εάν δώμαι, δ

Α' Π Α Ρ Ε Μ Φ Ο

Ενεσώς.	Δίδοσθαι.
Μέσ. αόρ. β'.	Δόσθαι.

Μ Ε Τ Ο Χ Α

Ενεσώς.	Ο διδόμενος. Η δ
Μέσ. αόρ. β'.	Ο δόμενος. Η δ

Σ Χ Η Μ Α Τ Ι Σ Μ Ο Σ τ ο υ Ε ἴ μ ι ρ ῆ μ

Ενεσώς.	Εἴμι, εἷς, εἴσι.
	ἴασι.

Παρατ.	Ἡεῖν, ἡεῖς, ἡεῖν
	σαν κοινῶς κα

Αόριστος.	"Ἴον, ἴες, ἴε. "Ἴο
	σα πάντα.

Π ρ ο σ α κ τ ι κ ῶ

Αόριστος β'.	"Ἴε, ἰέτω. "Ἴετε
Ο' αὐτός.	"Ἴθι, ἴτω. "Ἴτε,

Ε ἰ κ τ ι κ ῶ

Αόριστος β'.	"Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι.
--------------	--------------------

Υ' Π Ο Τ Α Κ Τ Ι

Αόριστος β'.	Εάν ἴω, ἴης, ἴη. Ε
--------------	--------------------

Α' παρέμ

Α' όριζος β'.

Γ' έναί

Μετο

Α' όριζος β'.

Ο' ιών. Η' ιο

Σχηματισμός του 'Ι

Ο' ριζικά Ε'ν

Ε'νεζώς.

'Ιημι, 'ίης, 'ίν

Παρατατ.

'Ιην, 'ίης, 'ίη.

Παρακ.

Εΐκα, εΐκας,

εΐκασι.

Υ'περσ.

Εΐκειν, εΐκεις

κε, εΐκεισ

Α' όριζος α'.

'Ηκα, 'ήκας, 'ήκ

Α'ττικώς.

'Εηκα, 'εηκας

Α' όριζος β'.

'Ην, 'ής, 'ή.

Μέλλων.

'Ησω, 'ήσεις,

'ήσουσι.

Προσακ

Ε'νεζώς.

'Ιεθι, ιέτω.

Παρακ.

Εΐκε, εΐκέτω.

Α' όριζος β'.

'Ες, 'ετω. 'Ετ

Ευ'κτι

Ε'νεζώς.

Γ'είην, ιείης,

Γ'είησαν, κα

Π Ρ Ω Τ Ο

Παρακ.	Εἴκοιμι, εἴκοις κοιτε, Εἴκοιεν
Α'όριστος β'.	Εἴην, εἴης, εἴη. σαν καὶ εἶεν.
Μέλλων.	ἤσοιμι, ἤσοις, τε, ἤσοιεν.

Υ' Π Ο Τ Α Κ Τ Ι

Ενεσώς.	Ε'άν ἰῶ, ἰῆς, ἰῆ ἰῶσι.
Παρακ.	Ε'άν εἴκω, εἴκης εἴκητε, εἴκωσ
Α'όριστος β'.	Ε'άν ῶ, ῆς, ῆ. Ε

Α' Π Α Ρ Ε Μ Φ Α

Ενεσώς.	ἴέναι.
Παρακείμενος.	Εἰκέναι.
Α'όριστος β':	Εἶναι ὄθε
Μέλλων.	ἤσειν.

Μ Ε Τ Ο Χ Α

Ενεσώς.	Ο' ἰεῖς. Η' ἰεῖσα
Παρατ.	Ο' εἰκώς. Η' εἰκ
Α'όριστος β'.	Ο' εἶς. Η' εἶσα.
Μέλλων.	Ο' ἤσων. Η' ἤσο

Ο' ρ ι σ ι κ ἄ Παθῶν

Ενεσώς.	ἴεμαι, ἴεσαι, ἴε ἴενται.
Παρατ.	ἴέμην, ἴου, ἴετο.

Παρακ. Εἶμαι, εἶσαι
εἶνται.

Μετ' ὀλ. μέλ. Εἴσομαι, εἴσο
εἴσεσθε, εἴσητε.

Υ'περσ. Εἴμην, εἴσο
εἶντο.

Α'όριστος β'. Εἴθην, εἴθης,
σαν· καὶ ἴθην.

Μέλλων α'. Εἴδησομαι,

Μέσ. α'όρ. α'. Ἡκάμην, ἦκα

Μέσ. α'όρ. β'. Εἴμην, εἴσω,

Μέλλων. Ἡσομαι, ἦση

Προσακ

Ε'νεσώς. Ἰου, ἰέσθω.

Παρακ. Εἴσο, εἴσθω

Α'όριστος α'. Εἴθητι, εἴθης

Μέσ. α'όρ. Ἡκαι, ἦκάσθω

Μέσ. α'όρ. β'. Εἴσο, εἴσθω.

Εὐκτι

Ε'νεσώς. Ἰεἴμην, ἰεἴο,
ἰεἴντο.

Παρακ. Εἴμην, εἴο, εἴ

Μετ' ὀλ. μέλ. Εἴσοίμην, εἴσο
θα, εἴσοισθε

Α'όριστος α'. Εἴθειν, εἴθει

Μέλλων. Εἴθησοίμην,

Υ'ποτακτ

Ε'νεσώς. Ε'ὰν ἰῶμαι, ἰ

Π Ρ Ω Τ Ο

Παρακ.	Εἰδῶμαι, εἶδω
Α'όριστος α'.	Εἰδῶ, εἰδήσῃς
Μέσ. α'όρ. α'.	Εἰκῶμαι, εἰκῶ
Μέσ. α'όρ. β'.	Ἡῶμαι, ἦω

Α'παρέμφορα

Ενεσῶς.	Ἰεσθαι.
Παρακείμ.	Εἴσθαι ὄθεν αὐτοῦ
Μετ' ὄλ. Μέλ.	Εἴσεσθαι.
Α'όριστος α'.	Εἴθῆναι.
Μέλλων α'.	Εἴθήσεσθαι.
Μέσ. α'όρ. α'.	Ἡκασθαι.
Μέσ. α'όρ. β'.	Ἡεσθαι ὄθεν αὐτοῦ
Μετ' μέλ. α'.	Ἡσεσθαι.

Μετοχα

Ενεσῶς.	Ο'ιέμενος. Ἡ'ιέμενον.
Παρακ.	Ο'εἰμένοσ. Ἡ'εἰμένον.
Μετ' ὄλ. μέλ.	Ο'εἰσόμενος. Ἡ'εἰσόμενον.
Α'όριστος α'.	Ο'έθεισ. Ἡ'έθεισόμενον.
Μέλλων α'.	Ο'έθισόμενος. Ἡ'έθισόμενον.
Μέσ. α'όρ. α'.	Ο'ἠκάμενος. Ἡ'ἠκόμενον.
Μέσ. α'όρ. β'.	Ο'ἔμενος. Ἡ'ἔμενον.
Μέσ. μέλ. α'.	Ο'ἠσόμενος. Ἡ'ἠσόμενον.

Εὔρηται δὲ καὶ Πορεύομαι ἔκαστος δασυνομένῳ.

Φημι, τὸ λέγω.

Ο' ρ ι σ ι

Ε'νεσως. Φημι, φης, φησιν.
Παρατ. "Εφην, ἔφης, ἔφασαν.

Α'οριςος α'. "Εφισα, ἔφισαν.
Α'οριςος β'. "Εφην, ἔφης, ἔφισαν.

Μέλλων α'. Φήσω, φήσε.
Μέσ. α'ορ. Ε'φάμην, ἔφασαν.

Π ρ ο σ α κ τ

Ε'νεσως. Φάθι, φάτω.
Α'οριςος β'. Φῆθι, φήτω.

Ε υ κ τ ι

Ε'νεσως και Παρατ. Φαίην, φαίης, φαίησθε, φαίησθε.
Α'οριςος α'. Φήσαιμι, φήσεαιμι.
Αιολικός. . . . φήσεαιμι.
Μέλλων. Φήσοιμι, φήσεαιμι.

Υ' π ο τ α κ τ

Α'οριςος α'. Ε'αν φήσω, φήσεαι.
Α'οριςος β'. Ε'αν φῶ, φῆσεαι.

Α' π α ρ έ μ φ

Ε'νεσως. Φάναι.
Α'οριςος α'. Φῆσαι.

Π Ρ Ω Τ Ο

Α'όριστος β'.	Φῆναι.
Μέλλων.	Φήσειν.
Μέσ. α'όρ. β'.	Φάσθαι.

Μ ε τ ο χ α

Ε'νες. και α'όρ. β'.	Ο' φάς. Η' φα
Α'όριστος α'.	Ο' φήσας. Η'
Μέλλων.	Ο' φήσων. Η'
Μέσ. μέλ. β'.	Ο' φάμενος. Η'

Οῖδα τὸ γινῶ

Μέσ. Παρακ.	Οῖδα, οῖδας και
ἀντὶ Ε'νεσῶτος.	ἴσε, ἴσασι.
Μέσ. Ὑπερσ.	Η'δειν, ἡδεις, η'
ἀντὶ Παρατ.	τε, ἡδειςαν
Μέλλων.	Εἰδήσω, εἰδήσε
Μέσ. μέλ.	Εἴσομαι, εἴση,

Π ρ ο σ α κ τ ι

Ε'νεσῶς:	"Ισθι, ἴσω. "Ισε
----------	------------------

Ε ὑ κ τ ι κ α

Ε'νεσῶς.	Εἰδείην, εἰδείησ
	εἰδείητε, εἰδε
Μέλλων.	Εἴσοιμι, εἴσοις
Μέσ. μέλ.	Εἰσοίμην, εἴσοι

Υ' π ο τ α κ τ ι

Ε'νεσῶς.	Ε'ὰν εἰδῶ, εἰδῆ
----------	-----------------

Α' παρέμ

Παρακ. ἀντὶ Ἐνες.	Εἰδένα
Μέλλων.	Εἰδήσ
Μέσ. μέλλων.	Εἴσεσ.

Μετοχ

Παρακείμ.	Ὁ εἰδώς.	Ἡ ε
ἀντὶ Ἐνες.		
Μέλλων.	Ὁ εἰδήσων.	Ἡ
Μέσ. μέλ.	Ὁ εἰσόμευος.	
	μενον.	

"Ἐτερα Ἀνώμαλα κατ

Ἐνες.	Ἄγω	Πα
Παρατ.	ἤγον	Υ' τ
Μέλ.	ἄξω	Α' ο
Παρακ.	ἀγήοχα	Ε' ν
Υ'περσ.	ἠγήόχειν.	Πα
Ἀόρις. β'.	ἠγαγον.	Με
Ἐνες.	Αἰρῶ	Πα
Παρατ.	ἤρον	Υ' π
Μέλ.	αἰρήσω	Α' ο
Παρακ.	ἤρηκα	Ε' ν
Υ'περσ.	ἠρήκειν.	Πα
Ἀόρις. β'.	εἶλον	Με
Ἐνες.	Αἰσθάνομαι	Πα
Παρατ.	ἠσθανόμην	Υ' π
Μέλ.	αἰσθήσομαι	Α' ο

Π Ρ Ω Τ Ο

Ε'νες.	Α'ναλίσκω	Α'όρις.
Παρατ.	ἀνήλισκον.	Ε'νε
Μέλ.	ἀναλώσω	Παρ
Παρακ.	ἀνήλωκα	Μέλ
Υ'περσ.	ἀνηλώκειν	Παρ
Α'όρις.	ἀνήλωσα καὶ ἡ- νάλωσα καὶ ἀνάλωσα	Υ'πε
Ε'νες.	Α'ναμιμνήσκω	Α'όρι
Παρατ.	ἀνεμίμνησκον	Ε'νε
Μέλ.	ἀναμνήσω	Παρ
Α'όρις.	ἀνέμνησα	Μέλ
Ε'νες.	Α'νοίγω	Παρ
Παρατ.	ἡνοιγον καὶ ἀ- νέωγον	Υ'πε
Μέλ.	ἀνοίξω	Α'όρι
Παρακ.	ἀνέωγα	Ε'νε
Α'όρις.	ἡνοιξα καὶ ἀνέ- ωξα	Παρ
Ε'νες.	Α'πεχθάνομαι	Μέλ
Παρατ.	ἀπεχθανόμην	Ε'νε
Μέλ.	ἀπεχθήσομαι	Παρ
Παρακ.	ἀπήχθημαι	Μέλ
Α'όρις. β'.	ἀπιχθόμην	Ε'νε
Ε'νες.	Α'ρέσκω	Παρ
Παρατ.	ἤρεσκον	Μέλ
Μέλ.	ἀρέσω καὶ τλ.	Παρ
Ε'νες.	ἄχθομαι	Υ'πε
Παρατ.	ἤχθόμην	Α'όρι
Μέλ.	ἀχθεσθήσομαι	

Ε'νες.	Γήθω	Πα
Παρατ.	ἐγίθου	Μα
Μέλ.	γηθήσω	Πα
Παρακ.	γέγηθα	
Υ'περσ.	ἐγεγήθειν	Α'ο
Α'όρις.	ἐγήθισα	Ε'ι
Ε'νες.	Γιράσκω	Πα
Παρατ.	ἐγήρασκου	Με
Μέλ.	γηράσω	Α'ο
Ε'νες.	Γίνομαι	Ε'ι
Παρατ.	ἐγινόμην	Πα
Μέλ.	γενήσομαι	Με
Παρακ.	γεγέννημαι καὶ γέγονα	Πα Ε'ι
Υ'περσ.	ἐγεγενήμην καὶ εἰγεγόνειν	Πα Με
Α'όρις.	ἐγενόμην	Πα
Ε'νες.	Γινώσκω	Υ'π
Παρατ.	ἐγίνωσκου	Α'ο
Μέλ.	γνώσομαι	
Παρακ.	ἐγνώκα.	Ε'ι
Υ'περσ.	ἐγνώκειν.	Πα
Α'όρις. β'.	ἐγνων	Με
Ε'νες.	Δάκνω	Πα
Παρατ.	ἔδακνου	Υ'τ
Μέλ.	δείξω	Α'ο
Παρακ.	δέδειχα	Ε'ι
Υ'περσ.	ἔδεδήχειν	Πα
Α'όρις. β'.	ἔδακον	Υ'τ
Ε'νες.	Δεδίττομαι	Ε'ι

Π Ρ Ω Τ Ο

Α'όρις. β'.	εἶδον	
Ε'νες.	"Επω ἄχρισον	
Α'όρις. β'.	εἶπον	Προ
Προς.	εἶπὲ εἰπάτω.	Ε'νε
Ε'νες.	Εἴρω ἄχρισον	Παρ
Μέλ.	ἐρῶ	Μέλ
Παρακ.	εἴρηκα	Μέσ
Υ'περσ.	εἰρήκειν.	Ε'νε
Πα.θ.	εἴρηται, εἴρητο,	Παρ
	ἐρρέθη, ῥηθή-	Μέλ
	σεται ἀπρο-	Παρ
	σῶπως	Υ'πε
Ε'νες.	Ε'λαύνω	Α'όρ
Παρατ.	ἤλαυνον	Ε'νε
Μέλ.	ἐλάσω	Παρ
Παρακ.	ἤλακα	Μέλ
Υ'περσ.	ἤλάκειν	Παρ
Α'όρις.	ἤλασα	Υ'πε
Ε'νες.	"Εοικα	Α'όρ
Παρατ.	ἐώκειν ἐκ τοῦ	Ε'νε
	εἴκω ἀχρήσου	Παρ
Ε'νες.	"Ερομαι	Μέλ
Παρατ.	ἤρόμην	Παρ
Μέλ.	ἐρήσομαι	Υ'πε
Μέσ. α'όρ.	ἤρόμην	Α'όρ
Ε'νες.	Ε'ρῶ	Προ
Παρατ.	ἤρων	Ευκ
Μέλ.	ἐρασθήσομαι	Ε'νε
Α'όρις.	ἐράσθην	
Ε'νες.	"Ερῶ, ἐρρέεις,	

Παρατ.	ἔζεον, ἔζεες, ἔ- ζεε ἔζει	M A
Μέλ.	ζήσω καὶ τὰ λοιπὰ	E Π
Ἔνες.	Θιγνάνω καὶ δίγω	M .
Μέλ.	δίξω ἔ τὰ λοι- πὰ	.
Ἔνες.	Θνήσκω	A
Παρατ.	ἔθνησκου	E
Μέλ.	θανοῦμαι	Π
Παρακ.	τέθνηκα	π
καὶ δεύτερ.	τέθναα	A
Υ'περσ.	ἔτεθνήκειν	E
Α'όρις. β'.	ἔθανου	Π
Μετ. μέλ.	τεθνήξομαι	M
Εὐκτικ.	τεθναίην	A
Α'παρ.	τεθνάναι	E
Μετ.	τεθνεῶς	Π
Ἔνες.	ἱκνοῦμαι	M
Παρατ.	ἱκνούμην	Π
Μέλ.	ἴξομαι	Υ'
Παρακ.	ἴγμαι	A
Υ'περσ.	ἴγμην	E
Μέσ. α'όρ.	ἱκόμην	Π
Ἔνες.	ἱλάσκομαι	M
Παρατ.	ἱλασκόμην	Π
Μέλ.	ἱλάσομαι	Υ'
Παρακ.	ἱλασμαι	A
Υ'περσ.	ἱλάσμην	E

Π Ρ Ω Τ Ο

Παρακ.	κατέαγα	Υ'πε
Υ'περσ.	κατεάγειν	Α'όρ
Α'όρις.	κατέαξα	Ε'νε
Πα.θιτ.	κατεάγην	Παρ
Ε'νες.	Κεῖμαι	Μέλ
Παρατ.	ἐκείμην	Παρ
Μέλ.	κείσομαι	Υ'πε
Προσακτ.	κεῖσο κείσθω	Α'όρ
Εὐτικ.	κεοίμην, κέοιο, κέοιτο	Ε'νε
Υ'ποτακ.	ἐάν κείμαι, κεί κείται.	Παρ
Α'παρέμ.	κείσθαι	Μέλ
Μετοχ.	ὁ κείμενος	Παρ
Ε'νες.	Κερδαίνω	Υ'πε
Παρατ.	ἐκέρδαινον	Α'όρ
Μέλ.	κερδανῶ, και κερδήσω	Ε'νε
Παρακ.	κεκέρδηκα	Παρ
Υ'περσ.	ἐκεκερδήκειν	Μέλ
Α'όρις.	ἐκέρδησα και ἐκέρδανα	Παρ
Ε'νες.	Κλαίω	Υ'πε
Παρατ.	ἐκλαιον	Α'όρ
Μέλ.	κλαύσω	Ε'νε
Παρακ.	κέκλαυκα	Παρ
Ε'νες.	Κύω	Μέλ
Παρατ.	ἐκυον	Παρ
Μέλ.	κυήσω	Υ'πε
αρακ.	κεκύηκα	Α'όρ
		Ε'νε
		Παρ

Μέλ.	μαθήσομαι	Π
Παρακ.	μαμάθηκα	Μ
Υ'περσ.	ἐμεμαθήκειν	Π
Α'όρις. β'	ἐμάθον	Ε
Ε'νες.	Μάχομαι	Π
Παρατ.	ἐμαχόμην	Μ
Μέλ.	μαχοῦμαι καὶ μαχήσομαι καὶ μαχέσομαι	Ε Π Μ
Παρακ.	μεμάχημαι	Π
Α'όρις.	ἐμαχισάμην	Ε
Ε'νες.	Μιγνύω	Π
Παρατ.	ἐμίγνυον	Μ
Μέλ.	μίξω	Α'
Παρακ.	μέμιγα	Ε'
Υ'περσ.	ἐμεμίγειν	Π
Α'όρις.	ἐμιξα	Μ
Ε'νες.	Μιμνήσκω	Α'
Παρατ.	ἐμίμνησκον	Ε'
Μέλ.	μνήσω. καὶ τλ.	Π
Ε'νες.	Μοργνύω	Μ
Παρατ.	ἐμόργνυον	Ε'
Μέλ.	μόρξω καὶ τλ.	
Ε'νες.	Νέμω	
Παρατ.	ἐνεμον	Π
Μέλ.	νεμῶ	
Παρακ.	νευέμηκα	
Υ'περσ.	ἐνευεμήκειν	Μ
Α'όρις.	ἐνειμα	Π
Ε'νες.	Θ'ζω	

Π Ρ Ω Τ Ο

Υ'περσ.	ώλέκειν καὶ ὀ- λώλειν	
Α'όρις.	ώλεσα	Μετ
Μέσ. α'όρ.	ώλόμην	Ε'νεσ
Ε'νες.	ὀμνύω	
Παρατ.	ώμνυου	Παρα
Μέλ.	ὀμόσω	Μέλ
Παρακ.	ώμοκα	Παρα
Υ'περσ.	ώμόκειν	Υ'περ
Α'όρις.	ώμοσα	Α'όρι
Ε'νες.	ὀπτάνομαι	Ε'νεσ
Παρατ.	ώπτανόμην	Παρα
Μέλ.	ὀψομαι	Μέλ
Α'όρις.	ώφθην	Παρα
Μέλ. α'.	ὀφθήσομαι	Υ'περ
Ε'νες.	ὀφείλω καὶ ὀ- φλω καὶ ὀφλι- σκάνω	Α'όρι Ε'νεσ
Παρατ.	ώφειλον	
Μέλ.	ὀφλήσω	Παρα
Παρακ.	ώφληκα	Μέλ.
Υ'περσ.	ώφλήκειν	Παρα
Α'όρις.	ώφλησα	Υ'περ
Ε'νες.	Πάσχω	Α'όρι
Παρατ.	ἐπασχον	Ε'νεσ
Μέλ.	πείσομαι	
Παρακ.	πέπονθα	Παρα
Υ'περσ.	ἐπεπόνθειν	Μέλ.
Α'όρις. β'.	ἐπαθον	Α'όρι
Ε'νες.	Πέπρωται ἀπό	

Ε'νες.	Πιμπρῶ & πίμ-	Υ'
	πριμι	Α
Παρατ.	ἐπίμπρων	Ε
Μέλ.	πρήσω	
Α'όρις.	ἐπρησα	Π
Ε'νες.	Πίνω	
Παρατ.	ἐπινον!	Μ
Μέλ.	πίομαι	Π
Παρακ.	πέπωκα	Υ'
Υ'περσ.	ἐπεπόκειν	Α'
Α'όρις.	ἐπιον	Ε
Ε'νες.	Πιπράσκω	
Παρατ.	ἐπίπρασκον	Π
Μέλ.	πράσω	Μ
Παρακ.	πέπρακα	Π
Υ'περσ.	ἐπεπράκειν	Υ'
Ε'νες.	Πίπτω	Α'
Παρατ.	ἐπιπτον	Ε'
Μέλ.	πεσοῦμαι	
Παρακ.	πέπτωκα	Π
Υ'περσ.	ἐπεπτώκειν	Μ
Α'όρις. β'.	ἐπεσον	
Ε'νες.	Πτάρνυμαι	Ε'
Παρατ.	ἐπταρνύμην	
Μέλ.	πταρῶ	Π
Α'όρις.	ἐπτάρην	Μ
Ε'νες.	Πυθάνομαι	Π
Παρατ.	ἐπυθανόμην	Υ'
Μέλ.	πεύσομαι	Α'
Παρακ.	πέπυσμαι	

Π Ρ Ω Τ Ο

Ε'νες.	Σκεδαννύω και	Ε'νε
	σκεδάννυμι	Παρ
Παρατ.	ἐσκεδάννυον	Μέλ
Μέλ.	σκεδάσω	Παρ
Παρακ.	ἐσκέδακα	Υ'πε
Υ'περσ.	ἐσκεδάκειν	Α'όρ
Α'όρις.	ἐσκέδασα	Ε'νε
Ε'νες.	Σκλήμι ἄχρη-	Παρ
	ζον	Μέλ
Παρακ.	ἐσκληκα	Παρ
Ε'νες.	Σπένδω	Υ'πε
Παρατ.	ἐσπενδον	Α'όρ
Μέλ.	σπείσω	Ε'νε
Παρακ.	ἐσπονδα	Παρ
Α'όρις.	ἐσπείσα	Μέλ
Ε'νες.	Στωρεννύω και	Παρ
	σωρέννυμι	Υ'πε
Παρατ.	ἐσωρέννυον	Α'όρ
Μέλ.	σρώσω	Ε'νε
Παρακ.	ἐσρωκα	Παρ
Υ'περσ.	ἐσρώκειν	Μέλ
Α'όρις.	ἐσρωσα	Παρ
Παρακ.	Τέθηπα	Υ'πε
Υ'περσ.	ἐτεθήπειν	Α'όρ
Ε'νες.	Τέμνω	Ε'νε
Παρατ.	ἐτεμνον	Παρ
Μέλ.	τεμῶ	Μέλ
Παρακ.	τέτμηκα	Παρ
Υ'περσ.	ἐτετμήκειν	Υ'πε
Α'όρις.	ἐταρον	

Α' όρις.	έθρεψα	Γ
Ε'νες.	Τρώγω	Υ
Παρατ.	έτρωγον	Α
Μέλ.	φάγομαι	Ε
Παρακ.	βέβρωκα	Γ
Α' όρις. β'.	έφαγον	Μ
Ε'νες.	Τυγχάνω	Α
Παρατ.	έτύγχανον	Ε
Μέλ.	τεύξομαι	Γ
Παρακ.	τετύχηκα	Μ
Υ'περσ.	έτετυχήκειν	Γ
Α' όρις. β'.	έτυχον	Υ
Ε'νες.	Υ'πισχνοῦμαι	Α
Παρατ.	υ'πισχνούμην	Ε
Μέλ.	υ'ποσχήσομαι	Π
Παρακ.	υ'πέσχημαι	Μ
Υ'περσ.	υ'πεσχήμην	
Α' όρις.	υ'πεσχέθην	Α
Μετ. μέλ.	υ'ποσχεθήσομαι	Ε
Α' όρις. β'.	υ'πεσχόμην	
Ε'νες.	Φέρω	Π
Παρατ.	έφερον	
Μέλ.	ο'ίσω	
Παρακ.	ένήνοχα	Μ
Υ'περσ.	ένηνόχειν	Π
Α' όρις.	ήνευκα	Υ'
και δεύτ.	ήνευκον	Α
Ε'νες.	Φεύγω	Π
Παρατ.	έφευγον	Ε
Μέλ.	φευξοῦμαι	Α'

Π Ρ Ω Τ Ο

Μετοχ.	χέας	Ε'νες
Ε'νες.	Χρωννύω και χρώννυμι	Παρα
Παρατ.	ἐχρώννυον	Μέλ.
Μέλ.	χρώσω	Παρα
Παρακ.	κέχρωκα	Υ'περσ
Υ'περσ.	ἐκεχρώκειν	Α'όρις
Α'όρις.	ἐχρωσα	

ΤΗΣ ΚΑΤ' Ε
ΓΡΑΜΜΑ

ΒΙΒΛΙ

ΚΑΝΟΝ

ΠΡΟΣΩΔΙΑΣ ΚΛΙΣΗΣ

Διαίρεσις τῶν ᾄ

Τῶν εἴκοσι καὶ τεσσάρων
εἰσι Φωνήεντα· οἶον, α, ε
φωνα δὲ δεκαεπτὰ τὰ λοιπὰ
των τούτων μακρὰ μὲν δύο
αὐθις δύο ε, καὶ ο· δίχρονα
ᾧ γίνονται δίφθογγοι δέ
αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. κατ
ρες· α, η, ω, υ. τῶν δ' αὐ
τρία· ζ, ξ, ψ. ψιλὰ δὲ, τρία
τρία· θ, φ, χ· μέσα δὲ, τρία
λα δὲ, τέσσαρα· λ, μ, ν,

Προσφ

Προσφῳδαὶ δὲ εἰσιν ἑπτὰ

Δ Ε Υ Τ Ε Τ

Βαρεΐα', Περισπωμένη~, Ψιλ
 ροφος', και Υ'ποδιασολή,.

Τόποι τῶν τό

Τίθεται δὲ ἡ μὲν Ὀξεΐα ἐπ
 ραλιγούσις, και προπαραλιγ
 ρός ἐσιν ὀργίλος ἄνθρωπος. ἡ
 τῆς λιγούσις· οἶον σοφός ἄν
 πωμένη, ἐπίτε τῆς λιγούσις
 σης· οἶον, ἀγαπῶ Μοῦσαν.

Κανόνες τῶν, ὅσα πε

- » Πᾶν μακρὸν πρὸ βραχέος κ
 οἶον, πρῶτος, βῆμα.
- » Πᾶσα γενικὴ, και δοτικὴ τ
 ται· οἶον, τοῦ, τῶ, τῶν, τ
- » Πᾶσα γενικὴ, και δοτικὴ μ
 σα, και τὸν τόνον ἐπὶ τῆς
 περισπᾶται· οἶον, σοφοῦ, σ
- » Πᾶσα λέξεις εἰς εὐ, ἢ εἰς ου, π
 σιλεῦ, φεῦ, πανταχοῦ. πλι
- » Πᾶσα λέξεις ἐκ συναιρέσεως
 ται· οἶον, γέα γῆ, ποιέω

Κανόνες τῶν, ὅσα οὐ

- » Ἐπάνω βραχείας συλλαβῆς
- » Μακρὸν πρὸ μακροῦ κείμενον
- » Ἐπάνω θέσει μακρᾶς ὀξεΐα
- » Πᾶσα ὀνομασικὴ και αἰτιατ
 και τῶν ὀνομάτων, ἀσυνα

ται· οἶον, ἢ τιμὴ, οἱ λησάς.

Κανόνες τῶν δασυνομένων

„ Πᾶν ἄρθρον, ἀπὸ φωνήεν
νεταί· οἶον, ἢ.

„ Πᾶσα λέξις, ἀρχομένη ἀπὸ
οἶον, ῥῆμα. εὐρεθέντων
τὸ μὲν πρῶτον φιλοῦται,
νεταί· οἶον, ἐπίρρημα.

„ Πάντες οἱ αἰτιολογικοὶ κ
σμοὶ δασύνονται· οἶον ἴν
πλὴν τοῦ ὄφρα.

„ Τὰ κατ' ἀφαιρέσιν φιλοῦ
πάντα δασύνονται· οἶον,
ἀπὸ τοῦ πῶς, ὅτε ἀπὸ το
πηνίκα.

„ Τῶν ἀριθμητικῶν τὰ ἀπ
δασύνονται· οἶον, εἶς, ἕξ
καὶ ἑννέα, καὶ εἴκοσι.

Τὰ δὲ λοιπὰ δασυνόμενα
συμπεριληφθῆναι γενικῶς
ταὶ οὕτω.

Ἄβρα,	ἄβρος,	ἄβρως,
ἄδης,	ἄδρος,	ἄδρως,
αἰρῶ,	αἰροῦμαι,	αἰρῶμαι,
ἄλς,	ἄλας,	ἄλως,
ἄλλομαι,	ἄλυσις,	ἄλλομαι,
ἄμιλλα,	ἄμις,	ἄμιλλωμαι,
ἄπαλός,	ἄπτομαι,	ἄπαλῶμαι,
ἄρκυς,	ἄψις,	ἄρκυς,

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ

Ἐαυτοῦ,	ἕβδομος,	ἕβρα
ἔδρα,	ἔδοῦμαι,	ἔδνα
εἰλύω,	εἰμαρμένη,	εἴμα
εἶρμος,	εἶργω,	Εἶρη
ἕκαστος,	ἑκάτερος,	Ἐκα
ἔλος,	ἐλίσσω,	ἐλικ
ἔλκύω,	ἔλκος,	ἔορτ
ἔρκος,	ἔρπω,	ἔρμη
ἔτοιμος,	ἕτερος,	ἔταῖ
εὖδω,	ἔψω,	ἔως
Ἡβῶ,	ἡγοῦμαι,	ἡγε
ἡδύνω,	ἡδονή,	ἡδύ
ἡκισα,	ἡλος,	ἡλιο
ἡμέρα,	ἡμερος,	ἡμιο
ἡνία,	ἡπαρ,	ἡρω
ἡσσαν, καὶ	ἡττων,	ἡττ
ιδρύω,	ἱερός,	ἱέρα
ικανός,		ἱκετ
ἴλεως,	ἴλαρός,	ἴμερ
ἱμάσσω,	ἱμείρω,	ἱππ
ὀδός,	ὄθεν,	ὄμα
οἶος,	ὄλμος,	ὄλο
ὄλκας,	ὄμοῦ,	ὄμο
ὄμιλος,	ὄπλον,	ὄπό
ὄπου,	ὄρος,	ὄρῶ
ὄρκος,	ὄσιος,	ὄτα
Ὠρα,	ὠρακιῶ,	ὠδε

Ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ δασυνόμε
των παράγονται.

Περὶ ὑποδιαστολῆς καὶ

Χρώμεθα δὲ τῇ ὑποδιαστολῇ
 συνημμένας τῶν λέξεων· οἷον
 πρὸς διαστολήν τοῦ ὅτε, τότε.

Τῷ δὲ ἀποσρέφῳ, ὅταν ἐπι-
 φωνῆεν· οἷον φέβ' εἰπεῖν, ταπεινῶς.

Περὶ μακρῶν καὶ βραχέων
 γραφῶν

- „ Πάντα τὰ εἰς ἰα δηλυκὰ, εἰς ἰα
 διὰ τοῦ εἰ γράφονται, καὶ
 οἷον, ἀλήθεια. εἰ δὲ παρὰ
 οἷον, σοφία· πλὴν τῶν γ
 ευω ρημάτων· οἷον, βασιλεὺς
 πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ὀ
 ὄξεια· βαρὺς, βαρεῖα. καὶ
 εἰς οἰα· οἷον, εὐνοὺς, εὐνοῦς.
- „ Πάντα τὰ εἰς αἰα δισύλλα
 σιν· οἷον, μαῖα, γαῖα, γαῖα.
- „ Πάντα τὰ εἰς α ἐπίθετα δη
 κή τοῦ ἀρσενικοῦ βραχυκατα
 ἔχουσιν· οἷον, πᾶς παντὸς
 καταληκτεῖ, μακρόν· οἷον
 ἀνδρεία. ποῖος, ποίου, ποίος.
- „ Τὰ εἰς ρα, διφθογγοπαρὰ
 χὺ τὸ α ἔχουσι· οἷον περὶ
 ἢ θέσει μακρᾷ παραλήγον
 ρα, ὦρα, ἄγρα.
- „ Τὰ εἰς οτερος, καὶ οτατος

Δ Ε Υ Τ Ε

μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ο
 διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφου
 σοφώτατος, ἀγίωσύνη. εἰ
 μικροῦ· οἶον, λυπιορότερος
 ζότατος· δικαιοσύνη, σωφ

» Ἡ Ὅι, καὶ Αἰ δίφθογγοι,
 βραχέων λαμβάνονται· οἶον
 σαι, πλὴν τῶν Εὐκτικῶν·

» Πᾶσα λέξις ἀρχομένη ἀπὸ
 ἐκ συνθέσεως καὶ ἑτέραν ἢ
 γουσαν εἰς φωνῆεν, προσλα
 οἶον ῥῆμα, ἐπίρρημα ῥέω,

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ ὀρθογ
 δεῖ δ' οὖν τῆ ἐτυμολογία προ
 σαι τῶν λέξεων μάλις τὸν
 βουλόμενον· πολλὰ γὰρ καὶ
 μεταβάλλουσι τὴν γραφὴν· ὦ
 λον· ὀμαλὸς ἀνώμαλος· ὄλεθ
 ἐπώδυνος· ὄνομα ἀντωνυμία,

Π Ε Ρ Ι Ὀ Ν Ο Μ

Τὰ ὀνόματα διττῶς θεωροῦνται
 Πρωτότυπον καὶ Παράγωγον
 κατὰ δὲ σημασίαν, Οὐσιαστικὸν
 Λίθος, ἀγαθός.

Εἰσὶ δὲ τὰ εἶδη τοῦ Παραγ
 μων, καὶ Ῥηματικόν· καὶ Παρ

τὸ ἐξ ἑτέρου ὀνόματος παραγωγικόν, Κτητικόν, Συγκριτικόν, Ὑποκοριστικόν, καὶ Παρώνυμον.

Πατρωνυμικόν μὲν ἐστὶ τὸ παραγόμενον, καὶ εἰ μὲν μὴ παρασχηματιζόμενον· οἶον, νίδης, καὶ τὸ Θελυκὸν Δημοσεύς αἰδής· οἶον Ἀθανάσιος Ἀθηναῖος Θελυκὸν Ἀθανασιάς.

Κτητικόν δὲ τὸ ἀπὸ κυρίου παραγόμενον, καὶ εἰς κὸς καὶ γον· οἶον μουσικός, Πλατωνικός, Ῥωμαῖος, ἄλλοῖος.

Συγκριτικόν δὲ τὸ ἐκ τῶν ὀνομάτων, ὁμαλῶς μὲν, ὁμαλῶς δὲ, μέγας μείζων.

Ὑπερθετικόν δὲ τὸ ἀπὸ ὀνομάτων ὁμαλῶς μὲν, σοφώτερος σοφός δὲ, μείζων, μέγιστος.

Ὑποκοριστικόν δὲ τὸ ἀπὸ κῶν ὀνομάτων παραγόμενον τοῦ Πρωτοτύπου δηλοῦν· οἶον πῖσκος· παῖς, παιδάριον, κλειράκιον· ζῶν ζωῦφιον.

Παρώνυμον δὲ τὸ ἐξ ὀνομάτων· οἶον, ἅγιος, ἁγιωσύνη· ταχύτης· εὐγενής, εὐγένεια.

Ῥηματικόν δὲ ἐστὶ τὸ ἐκ ῥημάτων· οἶον, ἐξ ἐνεργητικοῦ μὲν, λ

Δ Ε Υ Τ Ε

θητικοῦ, νενόημαί νόημα, ν
 ται νοητός και νοητέον τούπι
 Τα δὲ τῆς σημασίας αὐθ
 ρικόν μὲν κύριον και προσηγ
 λίδος. Επίθετον δὲ τὸ τριγ
 σοφός, σοφή, σοφόν· και τ
 νόματος.

Περὶ τῆς κατὰ διάθεσιν δια

Τὸ δὲ ῥῆμα διαιρεῖται ἐν
 διάθεσιν εἰς Ἐνεργητικὸν Π
 Μέσον, και Ἐπίμεσον.

- », Καὶ Ἐνεργητικὸν μὲν ἐσι
 σχηματίζον παθητικὸν εἰς
 πτομαι.
- », Παθητικὸν δὲ, τὸ ἐξ Ἐνεργ
 πάθος σημαῖνον· οἶον, τύπ
- », Οὐδέτερον δὲ τὸ ἔχον τύπ
 μὴ σχηματίζον Παθητικόν
- », Μέσον δὲ, τὸ ἐξ Ἐνεργητ
 φερόμενον, και τὸ αὐτὸ ἄμα
 θος σημαῖνον· οἶον, λούομα
- », Ἐπίμεσον δὲ τὸ ἐξ ἀποβολ
 ξεως, παθητικῶς αἰεὶ προφ
 τὸ ἄμα ἐνεργειάντε και π
 γίνομαι, ἔρχομαι, μάχομα

Περὶ Χρό

- „ Χρόνοι δὲ ἕξ, τρεῖς μὲν, ἐκ τούτων γενόμενοι· καὶ λάττοντες σύμφωνα· οἷον
 ζ Εὐεσῶς, γράφω· ἕξ οἷον
 ζ Παρακ. γέγραφα· ἕξ οἷον
 ζ Μέλλων, γράψω· ἕξ οἷον
- „ Ἄπαντες δὲ εἰσι παρωχημῆτος καὶ Μέλλοντος.

Τίνα τῶν Φωνηέντων καὶ τῶν Δ

- „ Τῶν ἑπτὰ Φωνηέντων τρεῖς, οὗ ἄτρεπτα δὲ, τέσσαρα
 „ Τῶν δὲ κυρίως Διφθόγγων αἰ, αυ, οἰ· ἄτρεπτοι δὲ αἰ

Κανόνες τῶν Ρ

- „ Ἡ αὐξήσις τῶν Ρήμάτων συλλαβική.
- „ Καὶ χρονική μὲν ἔστι τροπὴ τῆς εἰς μακρόν· ἣτις γίνεται, ἢ ἀπὸ τῶν τρεπτῶν οἷον τρεπτῶν Διφθόγγων· ἣτις γίνεται· οἷον ἀκούω, ἤκου ἤυλουν.
- „ Συλλαβική δὲ ἔστι, περισπωμένης παρωχημένοις χρόνοις· ἣτις ἀρχεται ἀπὸ συμφώνου· θέσει Μακρὰ, καὶ Κοινὰ.

Δ Ε Υ Τ Ε Ι

- », Καὶ βραχεῖα μὲν ἔστι τὸ ε τ μεθ' ἑαυτὸ ἔχει ἐν ἀπλοῦ τυπτον.
- », Θέσει δὲ Μακρά, ὅτε μεθ' φωνα· ὧν οὐδέτερόν ἐστιν α θειρον. ἢ ἐν τῶν διπλῶν τ ἔζων, ἔξεον, ἔψαλλον.
- », Κοινὴ δὲ, ὅτε ἔχει δύο σύμ ἐστιν ἀμετάβολον· οἶον, ἐγ

Περὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῶν
καὶ διφθόγγων

- », Ὅτε τὸ ῥῆμα ἀρχεται ἀπὸ τρέπονται ταῦτα εἰς μακρο τικῶ· οἶον, ἀκούω ἤκουον, νομάζω ὠνόμαζον.
- », Ὅμοίως δὲ καὶ ὅταν ἀρχιτ Διφθόγγων αι, αυ, οι· τρ ἐν τῷ Παρατατικῷ· οἶον, λουν, οἰκτείρω, ᾠκτειρον.

Περὶ τῶν ἀρχομένων ἀπ

- », Τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ τῶν ἀταβολὴν ἐπιδέχονται· οἶον

τῶν μὲν	}	ἰξεύω,
φωνηέντων.		ἠχῶ,
		ἄφελῶ,
	}	ὑβρίζω,
τῶν δὲ		εἰκάζω,
Διφθόγγων.	}	οὐρῶ,
		εὐρίσκω,

Περὶ Παρατ

Ὅτε ὁ Ἐνεσῶς ἄρχεται ἀπὸ
 παρατατικὸς αὐξάνει τῶ ε · ο
 „ Τὰ δὲ ἀπὸ προθέσεως συ
 ὄντων τῶν ἀπλῶν, ἔσωθεν
 γινώσκω, ἀνεγίνωσκον.

οῖον, ἀντιβολῶ, ἠντιβόλου

„ Τινὰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχ
 ξάνει· οῖον, ἐνοχλῶ, ἠνώ
 θουν· παροινῶ, ἐπαρώνου
 ἠνειχόμην.

„ Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ δυς σύνθετ
 νήεντος τρεπτοῦ, ἔσωθεν
 ςῶ, δυσηρέσουν· ἐπομένου
 φώνου, ἔξωθεν· οῖον δυσ
 δυσυχῶ, ἐδυσύχουν.

„ Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ευ σύνθετ
 νήεντος τρεπτοῦ, ἔσωθεν
 τῶ εὐηργέτουν· ἐπομένου
 φώνου, ἀμετάβλητα μένει
 μέρουν· εὐρίσκω, εὐρισκον.

Περὶ Παρακει

„ Ἔχει δὲ ὁ Παρακείμενος λι
 φ, χ, κ· ὅτε γὰρ ὁ μέλλου
 κείμενος τὸ φ· ὅτε ἔχει τὸ
 χ· ὅτε δὲ τὸ σ, ὁ Παρακεί
 „ Ὅτε ὁ Παρατατικὸς ἄρχεται
 θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχε

Δ Ε Υ Τ Ε

- νος καὶ οἱ λοιποὶ παρωχημέ-
 ραζον ἠγόρακα, ἔφθειρον ἔ-
 1) Ὅτε ὁ Παρατατικός ἄρχεται
 νῆς συλλαβῆς, τότε ὁ Πα-
 σιάζεται διὰ τοῦ συμφώνου
 ἔτυπτον, τέτυφα· ἔγραφον
 2) Ὁ δὲ Παρακείμενος τῶν ἀρχ-
 σέων ρ, φ, χ. οὐκ ἀναδιπ-
 αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀντι-
 οῖον, θεωρῶ, τεθεώρηκα·
 χωνεύω, κεχώνευκα.
 3) Ὅτε ὁ δυσύλλαβος Μέλλων
 καὶ παραλήγει τῷ ε, ὁ Παρα-
 τὸ εἰς ο ἀττικῶς· οῖον, πέμ-
 ξω, βέβροχα.
 4) Ὅτε ὁ Παρακείμενος λήγει ε
 κ, καὶ συσέλλει τὴν παραλή-
 ἔσακα, ἔσαα, βέβραα, δέδια

Περὶ Ἀττικοῦ Παρακεί-
 μενου

- 1) Ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ
 ὁ ἀττικός Παρακείμενος πρὸς
 ἀρκτικὰ γράμματα τοῦ Ἐν-
 σύλλαβος εἴη, συσέλλει τὴν
 ἀκούω, ἠκουκα καὶ ἀκήκοα ἀ-
 λαβος οὐ συσέλλει αὐτήν· οἶον
 2) Ἐνια δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχ-
 νουσιν ἀττικῶς ε φιλούμενοι
 καὶ δασυνόμενον αὐθις, ὅτε
 ῶσμαι, ἔωσμαι· ὦρακα ἔώρα

„ Ὅτε ὁ Ἐνεσῶς ἄρχεται ο
 τικοὶ ἐκβάλλουσι τοῦτο,
 ματίζουσιν ἴδιον παρακε
 λιφα, εἴλιφα· μείρομαι

Περὶ τοῦ Υ' περ

„ Ὅτε ὁ Παρακείμενος ἄρχε
 τε ὁ Υ' περσυντέλικος πλεο
 λαβὴν· οἶον τέτυφα ἐτετι
 νήεντος, αὐξάνει χρονικῶς

Περὶ τοῦ β'. Παρακειμένου

„ Ὅτε ὁ Μέλλων τῶν λιγόν
 εἰς ζω, ὁ δεύτερος Παρακε
 Α'όριςος τὸ γ' ἔχουσιν· ο
 ἔκραγον· ὅτε δὲ λήγει ε
 σιν· οἶον, φράσω, πέφρα

Ἰδίως περὶ Παρακει

„ Ὅτε ὁ δυσύλλατος Μέλλων
 τε ὁ δεύτερος Παρακείμενος
 οἶον, λέξω, λέλογα.

„ Ὅτε ὁ Ἐνεσῶς παραλήγει
 ρακείμενος τρέπει αὐτὴν εἰ

„ Ὅτε ὁ δυσύλλατος Μέλλων
 δεύτερος Παρακείμενος τρε
 πείσω, πέποιθα· εἴσω, ο

Ἰδίως περὶ τοῦ δευτ

„ Ὅτε ὁ Ἐνεσῶς παραλήγει
 ριςος ἀποβάλλει τὸ ι· οἶον

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ

- » Ὅτε δὲ τῆ̃ αυ, ἀποβάλλει τ
- » Ὅτε δὲ τῆ̃ ει, ἀποβάλλει το
- » Ὅτε δὲ τῆ̃ ευ, ἀποβάλλει το
- » Ὅτε δὲ τῆ̃ ου, ἀποβάλλει τ
- » Ὅτε δὲ τῶ̃ η, τρέπει αὐτὸ ε
- » Ὅτε δὲ εὐρεθῆ̃ ἐν δισυλλάτ
- πεται αὐτὸ εἰς α ὡς ἐπὶ τὸ
- τέρω Ἀόριζω· οἶον, τέμνω
- πτω κλέψω, ἔκλαπον· κείρα

Περὶ τοῦ πρώτου Α

- » Ὁ πρῶτος Ἀόριζος φυλάττει
- Μέλλοντος καὶ τὴν παραλήγ
- τύψω, ἔτυψα, ποιήσω ἐποίν
- των τελικὸν ἀμετάβολον.
- » Ὅτε γὰρ ὁ Μέλλων τούτων
- τε ὁ Ἀόριζος προσλαμβάνει
- νειμα· σπερῶ ἔσπειρα.
- » Ὅτε δὲ ἔχει α, τότε ὁ Ἀόρι
- ζει αὐτὸ εἰς η· οἶον, ψαλῶ
- φυλάττει αὐτό· οἶον ἔψαλα

Περὶ Μέλλοντος

- » Ὅτε ὁ Ἐνεσῶς ἔχει τελικὸν
- ὁ Μέλλων ἔχει ψ· οἶον, λ
- τέρψω, τύπτω τύψω, γράφ
- » Ὅτε δὲ ἔχει γ, κ, χ, κτ, ὁ
- οἶον, λέγω λέξω, πλέκω πλ
- τίκτω τέξω.
- » Ὅτε δὲ ἔχει δ, θ, τ, ὁ Μέλλ
- ἄδω ἄσω· πλήθω πλήσω·

- „ Ὅτε δὲ ἔχει ζ, ἢ σσ, ὁ
τὸ ξ, ποτὲ δὲ τὸ σ· οἶον
φράσω· ὀρύττω ὀρύξω· τ
„ Ὅτε δὲ ἔχει ἀμετάβολο
Μέλλων· οἶον ψάλλω ψα
κρινῶ· σπείρω σπερῶ.
„ Ὅτε δὲ λήγει εἰς ω καθε
σ· οἶον, ἀκούω ἀκούσω.

Περὶ τοῦ δευτέρου

- „ Ὅτε ὁ Ἐνεσῶς ἔχει τελικ
ραλήγει τῆ ει, ὁ Μέλλων
σπείρω, σπερῶ.
„ Ὅτε δὲ παραλήγει τῆ αι
λει τὸ ι· οἶον, φαίνω φαι
„ Ὅτε δὲ ἔχει δύο ἀμετάβο
λει τὸ ἔν· οἶον, ψάλλω
„ Τὰ εἰς ιζω ὑπερδισύλλα
Μέλλοντα ποιοῦσιν· οἶο
κομιῶ ἀττικῶς.

Περὶ τοῦ παθητικ

- „ Τὸ δεύτερον πρόσωπον το
καὶ Μέλλοντος διὰ τῆς η
οἶον, τύπτομαι τύπτη· τυ
βούλομαι βούλει, οἶομαι

Περὶ τοῦ παθητικοῦ

- „ Ὅτε ὁ Ἐνεργητικὸς Παρακ
τότε ὁ παθητικὸς πρὸ τοῦ
οἶον, λέλεχα λέλεγμαι.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ

- » Ὅτε δὲ ἔχει φ, τότε ὁ παθητικὸς καὶ ἕτερον μ· οἶον, γέγραφα
- » Ὅτε δὲ ἔχει κ, ὁ παθητικὸς οἶον, λελάκτικα λελάκτισμαίμαι· ὁμοίως καὶ τῶν Περισπαρηκτεῖ· οἶον, τετέλεκα τῶν ἐχόντων τὴν αυ καὶ ευ πέπαυμαι, βεβασίλευμαι.
- » Ὅτε δὲ πρὸ τοῦ κ ἔχει γ, τοῦτο ὡς μὲν τρέπει αὐτὸ εἰς μ· οἶον, μίαιμαι· ἀπτικῶς δὲ τρέπει μεμόλυγκα μεμόλυσμαι.
- » Ὅτε δὲ παραλήγει εἰς τρε, αὐτὸ εἰς τρα· οἶον, τέτρεφα φρα τέθραμμαι, ἔςρεφα ἔςρα.
- » Ὅταν δὲ εὐρεθῆ π ἐν τῷ ἐν τῷ παθητικῷ Παρακειμένον, τότε τρέπεται αὐτὸ ἰσπληθυντικῶ τρίτῳ προσώπῳ, α· οἶον, τέτυπται τετύφατο τύφατο.
- » Ὅταν δὲ εὐρεθῆ κ, τρέπεται λέλεκται λελέχεται, ἐλέλεκται.
- » Ὅταν δὲ εὐρεθῆ σ, τρέπεται πέφρασαι πεφράδαται· ἐπέφρασαι.

Ἰκανὰ μὲν ταῦτα καὶ περὶ τοῦ ἐπίτομον βουλομένοις βαδίζειν. περιεργότερα ἐν τοῖς συγγραφεύται· νῦν δὲ μεταβαίνωμεν εἰς τὴν

ΤΗΣ ΚΑΤ' Ἰ
ΓΡΑΜΜΑ

ΒΙΒΛΙ

ΠΕΡΙ ΣΤΥΝ

Σύνταξις τοῦ

Απάντων τῶν ὀνομάτων
μενα ἐπιθετικῶς μόνον συ
ὁμοιογενῶς ὁμοιορίθμως
σοφὸς ἀνὴρ, σοφὴ γυνή,
γενικὴν κτητικῶς, ὁ οἶκος
τῆρ τοῦ Γεωργίου.

Τὰ δὲ πρὸς ἕτερον θεωρο
τάς πλαγίας πέφυκε φέρουσ

Τὰ Στερητικά, ὀρφανὸς μ

Τὰ Πληρωτικά, εὐπορος χ

Τὰ Διαφορικά, Σωκράτης

Τὰ Συγκριτικά, Σωκράτ

Τὰ Ὑπερθετικά, Σωκράτ

Δοτικῆ

Τὰ ἐξ ἴσου σχετικὰ· οἷο

ΤΡΙΤΟ

των, ὁμοφυής, σύμφητος, ὁμοιο
ταυτοδύναμος ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι

Τὰ παθητικά ῥηματικά· οἷον
ἀνάλωτος, συκοφαντία δὲ ἀνα
ἀδιάφορος, γήρα δὲ ἀλύμαντος

Αἰτιατικῇ δὲ Ἀπα

Τὰ Ἀπροσδιόριστα μάλιστα τῶν
ποφῶν τὰ πολεμικά, λευκὸς τὴν
θαυμαστὸς εἰπεῖν· καὶ τὰ τοιαῦτα

Περὶ Ἀναφορικῶν καὶ Ἀντα

Τὰ δὲ Ἀναφορικά καὶ Ἀντα
πρὸς ἄλληλα τάττονται, ὅτε
δὲ ἐπόμενα· οἷον, τοιοῦτος ἦν
ὁ Περικλῆς· καὶ οἷος ὁ Μιλτιάδης
Δεωνίδα.

Περὶ τῶν Περιληπ

Πάντα μὲν τὰ ὀνόματα συ
σι κατ' εὐθεῖαν ὁμοιότητος,
οἷον, ἐγὼ γράφω, σὺ ἀναγινώσκεις
ἡμεῖς διδάσκομεν, ὑμεῖς ἀκού
ουσι. πλὴν τῶν οὐδετέρων, οἷον
κὺν ῥῆμα ἀπὸ πληθυντικοῦ φερε
δία παίζει. Τὰ δ' οὖν Περιληπ
θυντικῶν ἀδιαφόρως συντάσσει
δῆμος εἶπε, καὶ ὁ δῆμος εἶπε
φωνῆν, τὸ δὲ πρὸς τὴν σημασίαν
δὲ διὰ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ εἶ

ταῦτα κατὰ τὴν φωνὴν σφαιροειδῶς
 φιλοσοφία διέπρεπον, οὐδὲν
 πλατύτερον τοῦ κατηγοροῦ.
 Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὄρους
 σχεσιν ἰκανά.

ΠΕΡΙ ΡΗΜ

Τοῦ δὲ ῥήματος τὸ μὲν ἰσομετρικόν
 τὸ δὲ Ἀπρόσωπον, οἷον, ἔσθω
 τοῦ δ' αὖ προσωπικοῦ τὸ μὲν
 τύπτω. τὸ δὲ, Παθητικόν·
 Οὐδέτερον· οἷον, ὑγιαίνω
 λούομαι. τὸ δὲ, Ἐπίμεσον·

Εἴει δ' οὖν ταῦτα πεντακλίμα
 πολύτως, Ἀπλῶς, Συγκείμενα
 Προθετικῶς.

Καὶ Ἀπόλυτον μὲν εἶδος
 τὸ ῥήμα κεῖται καθ' ἑαυτὸ
 μενον ἕτερον· ὡς, τύπτω
 τα γὰρ οὐδὲν σημαίνουσιν
 τύψιν· τὸ δὲ, τὸν λόγον.

Ἀπλοῦν δὲ τὸ καὶ ἐκ τριῶν
 ὃ ἢ μετάβασις τοῦ ῥήματος
 δάσκω σέ.

Συγκείμενον δὲ, ὅτε πρὸς
 τετάρτου πρόσκειται τι.
 γραμματικά.

Τ Ρ Ι Τ Ο

Ἐπιβατικὸν δὲ, ὅτε ἢ ἐκ
 κείται· οἶον, ἐγὼ διδάσκω

Προθετικὸν δὲ, ὅτε πτῶ
 ὑπὸ τῆς συντεθειμένης τῶ ῥ
 ναπαιτούμενη· οἶον· περιέζει
 κοφάνται καὶ ὀνυχοτρῶκται
 μου ἀνομίας.

Συμπάντων δ' οὖν τῶν Ε
 μεταβατικά, τὰ δὲ ἀμετάβα
 μὲν κατ' ἐκπομπὴν ἐνεργοῦντ
 βάλλοντα. τὰ δὲ κατ' εἰσπομπ
 βάνοντά τι. τὰ δὲ κατὰ περ
 προκύπτουσιν εἶδη ἀπλᾶ τῆς

Πρῶτον μὲν τὸ κατ' ἐκπο
 συντασσόμενον· οἶον, ἐγὼ δι
 τουται τά τε κατὰ τὸ σῶμα
 γοῦντα· οἶον, νίπτω, κτίζω,
 φω. Ἀγαπῶ, δικαίῳ, ἀδικῶ

Δεύτερον δὲ τὸ κατ' εἰσ
 φερόμενον· οἶον, δέομαί σου
 μάλιζα.

Τὰ κατ' αἰθήσιν Ἀναληπτ
 αἰσθάνομαι, ἀκούω, γεύομαι
 θυμῶ, ἐφίεμαι.

Τὰ κατ' ὑπεροχὴν Ἀντιλ
 οἶον, ἀντιλαμβάνομαι, περιέχο

Τὰ Φροντιστικά καὶ Κτητικ
 μνημαι, φείδομαι. Εὐπορῶ,

Τὰ Διαφορικά καὶ Ἀποση
 ρω, διαλλάττω. Ἀπέχω, δέο

Τὸ δὲ τρίτον αὐθις τὴν κα-
ταξιν, κἀντεῦθεν Περιποιητ
ἐγὼ δίδωμί σοι. οὗ τόποι κα

Τὰ κυρίως Περιποιητικά·

Τὰ Ἀλληλοπαθῆ· πολεμ

Τὰ Ἀντιζατικά· ἐναντιού

Τὰ Ὑπουργικά· δουλεύω

Ἐπὶ δὲ τούτοις τακτέον
τάρτου· ὅπερ εἰς πέντε ἀν-
λοις ᾧδε.

Πρῶτον μὲν τὸ Διαβατικὸν
ἐκ τετάρτου φερόμενον· οἷον
γραμματικά.

Δεύτερον δὲ τὸ πρὸς Γενικὸν
ἐπαινῶ Σωκράτην τῆς ἀρετῆς.

Τρίτου δὲ τὸ Ὀργανικὸν π
πτω τὸν ἄρτον τῆ μαχαίρα, ε

Τέταρτον δὲ τὸ Τελικὸν ἢ
φατον· οἷον, κελεύω σοὶ ἐλ
την γεγονέναι σοφόν.

Πέμπτον δὲ τὸ Ἐλλειπτικὸν
γίων τιθέμενον, ὡς εἰκός.

μεταδίδωμί σοι (ἐκ) τοῦ περιο
μίγνυμι χρυσὸν (σὺν) ἀργύρῳ
διαβάλλουσι συκοφάνται. Αἰ
σε χρόνον συχνόν.

Περὶ Παθητ

Τὸ δὲ Παθητικὸν τῆ ἐκ τρ
πτῶται, ἢ τῆ μεταλαμβάνομαι

ΤΡΙΤΟ

συντακτέον· οἶον, σὺ διδάσ
γέγραπται μοι βιβλίον περὶ

Περὶ τῶν Οὐδέτερον

Τῶν δὲ Οὐδέτερον εἰς ἕξ
εἰς Αὐτοουδέτερον, Ὑπαρκτι
Κτητικὸν, Περιποιητικὸν, κα
μὲν Αὐτοουδέτερον, ἅτε καθ
λύτως εὐθεία ἐκ πρώτου μόν
ἐγὼ ὑγιαίνω, ζῶ.

Τὸ δὲ Ὑπαρκτικὸν ἐκ πρα
θεία· οἶον, Ἀρισείδης ἦν δίκαι

Τὸ δὲ Ὀλοενεργητικὸν ἐν
τικὴν· οἶον, πλέω τὴν θάλασ
θετοπτῶτως· οἶον, τρέχω εἰς

Τὸ δὲ Κτητικὸν Γενικῆ ὡ
πλῶν· οἶον, χρήζω, εὐπορῶ,

Τὸ δὲ Περιποιητικὸν Δοτικ
ὑποχωρῶ, εἴκω σοι.

Τὸ δὲ Αὐτοπαθητικὸν ἔξει
τοῖς παθητικοῖς· οἶον πάσχω

Περὶ τοῦ Μέσων

Τῶν δὲ Μέσων εἰς Αὐτοπα
βατικὸν διαιρουμένων, τὸ με
τως κεῖται ἐν τῇ συντάξει· ο
μαι, ἐνδύομαι. Τὸ δὲ Ἀντιμ
Ἀντίστροφον, καὶ μεταβατικῶς
ροῦμαι σὲ τὰ ἱμάτια, τρέπο
φυγὴν, οἰκοδομοῦμαι οἰκίαν, δι

Περὶ τοῦ Ε'

Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν Ε.
 Αὐτοτελές· ὅπερ Α'πολύτως
 κοιμῶμαι, γίνομαι. Αὐτοε
 ἔρχομαι, πορεύομαι εἰς τὴν
 νεργητικὰ ἐς συντασσόμεν
 βατικόν καὶ αὐτό· οἶον, α
 ροβόλων, χρῶμαι τοῖς βιβλί
 ὅλως αὐτὰ κατὰ τὰ Ε'νεργ
 δὲ, Ἀλληλοπαθεῖς, καὶ τὴν
 σύνταξιν ὡς εἰκός· οἶον, μ
 μαι, ἐναντιοῦμαι· ὃ καὶ εἰ
 τόπτωτον μεταβάλοι· οἶον
 πολεμίους.

Περὶ τῶν Α'πρ

Τὰ δὲ Α'πρόσωπα τριχῆ
 λεται. καὶ πρῶτον μὲν ἐς
 κῶς καὶ ἅμα Δοτικὴν περιπ
 νον· οἶον, μετεσίμοι τούτο
 λει μοι τούτου.

Τὸ δὲ δεύτερον, Δοτικῆ
 Α'παρεμφάτω· οἶον, ἔξεσι
 γράφειν.

Τὸ δὲ τρίτον, Α'παρεμφ
 γενέσθαι, δεῖ με γράφειν,

Περὶ Α'παρε

τοῦ δὲ Α'παρεμφάτου ε

Τ Ρ Ι Τ

διαιρουμένου, τὸ μὲν Τελικῶν
 τῶν Ῥημάτων πέφυκε μάλιστ'
 Ἐνεσῶτα καὶ Παρωχημένον·
 φειν, θέλω εἰπεῖν. τὸ δὲ Ἰσχυρῶν
 Ἀφρηγματικοῖς, καὶ Δοξαστικῶν
 τοῦ χρόνου πέφυκεν ἐπιφέρουσαν
 εἶομαί σε ἐπιδιδόναι, ἐπιδού
 τοῦτο μὲν τοι ἐν γένει. τῶν
 τὰ Ἐπαγγελτικά, καὶ Ἀποδοτικῶν
 ξασικῶν τὰ Ἐλπιζικά, πρό
 κεν ἀποτείνεσθαι.

Περὶ Μετοχῆς

Ἡ δὲ Μετοχή, ὡς μετέχουσα
 τος ὡς ὄνομα ἔξει τὴν σύνταξιν
 ὁ ἐπιμελούμενος ἐπιδίδωσιν
 τὴν τοῦ ῥήματος ἔξει διάφορα
 εἰρημένα· οἷον, ὁ μιμούμενος
 νουμένους, ἐπιδώσει ἐν τούτῳ

Αὕτη δὲ ταυτοπροσωποῦσα
 εὐθείας ἐπάγεται· οἷον, χα
 ροπροσωποῦσα δὲ, κατὰ Γενε
 σκοντος, σὺ μανθάνεις· πλὴν
 ταῦτα γὰρ κατ' εὐθείαν ἀπολι
 ταῦτα ἔπρασσον, δέον ἕτερα.

Περὶ Ἀρθρων

Τὸ δὲ Ἀρθρον προτίθεται
 προτιθέμενον δὲ καὶ τῶν Μ
 συνδέσμων, τὰς Ἀρθρικάς Ἀ

Ο' μὲν, Ο' δέ. αἷς περ χρώμε
μοῖς διτταχῶς ὡδε μάλιςα.

Η' προληφθέντος τοῦ Ῥήμ
τι τῶν ὀνομαζομένων, καὶ
κατηγορουμένου καὶ εἰς τὰ μ
τας τοὺς ἑμαυτοῦ μαθητάς
λειαν· τὸν δέ, δι' εὐφύϊαν·
τὸν δέ, δι' εὐπείθειαν· καὶ τ
καθ' ἣν ἂν Πτώσιν ἀπαιτοίη

Η' κατὰ Γενικὴν τοῦ ἀθ
καὶ ῥήματος ὅτουοῦν διαφόρο
τὰ μέρη· οἷον, τῶν λειποτα
ὁ μὲν τὴν δίκην διέφυγε· το
νατόν. τῶ δέ, ὡς κακῶ γενο
δίζουσι· τὸν δέ ἑμασίγωσαι
ἢ τοῦ ῥήματος μετάβασις ἀπ

Περὶ Ἀντωνυ

Η' δὲ Ἀντωνυμία, ἀντὶ
παραλαμβανομένη, τὴν αὐτ
τὰ ῥήματα ἔχει σύνταξιν.

Περὶ Ἀναφο

Η' δὲ Ἀναφορικὴ Ὁ'ς (*) κ

(*) Η' Ἀναφορικὴ Ὁ'ς καὶ τῆ
ἐκδώσει μετετέθει ἐνταῦθα,
θρων. εἴη γὰρ ἂν μᾶλλον
ἥτις Ἐπαναληπτικὴ τις μᾶλλ

ΤΡΙΤΟ

γίνεται, ἐπαγομένη μὲν ἀναφορικῶς καὶ ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιαρίθμως·

φορικῆ, τῶν ἀντονομαζομένων πάντα καὶ Ἀνταποδοτικὰ περὶ τοῦτον ὅσον, τοιοῦτον οἶον, περ, Ἐκεῖνος ὅς τις· τὰ ἀλόγου γίνεται· ἢ δὲ Ἄυτου τοῦ ἀντονομαζομένου ποιούστων ἰδιοτήτων, καὶ οὐδὲν ἐπαγομεν γὰρ οὕτως Ἀναφορικῶς, ὅς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουπτικῶς δὲ ᾧδε. ὅς οὐκ ἐπορεύθη Ἄυτός μακάριός ἐστιν. Ἐνταπτική τις ἂν εἴη ἢ Ἄυτός, τοῦ προσώπου, πρὸς ὃ τὸ ἐπιφέρει τις, ὅτι καὶ τὸ Προφορικόν τι ἐστὶ, καὶ ὁ Θεόδοσιος ἀναπόλησιν ἔχειν· ὅθεν καὶ τοῦτο ἀναλύεται· οἷον πορευθεῖς, εἰς τὸ, Μακάριος ἀλλ' ἑκάτερον, οἶμαι, τούτου γύτερον ἀποδίδοται, τὸ μὲν πρόσωπον, δυνάμει προσδιορίζον πρὸς τὸ, Ἐκεῖνος, ἀμέσως καὶ πρὸς αὐτό· οἶον ἂν εἴποι τις νῆρ ἑκεῖνος ὃ μὴ πορευθεῖς, οὐκ ἐπορεύθη. ὡς τὸ, Ὁμοιωθεῖν τὸν εὐσεβῆ· τὸ δὲ ὅς Ἐκεῖνος. Καὶ φημὶ καὶ πρόφημι

ὄν ἀγαπᾷ κύριος. προτιθε-
 ἀδιαφόρως κατὰ τὴν χρεῖαν
 Δημήτριον ὅς ἐπιμελεῖται.
 τῷ λόγῳ πολλάκις καὶ ἀντι-
 σὶν οἷ, ἔσιν οἷ, ἔσιν ὦν, ἔσιν
 τῶν, τινές, τινῶν, τισὶ, τι-

Ἐν δὲ τοῖς Ἀττικισμοῖς
 βάνεται. ἢ ἐπειδὴν ἀποδιδῶ
 ῥῆμα ὡς τὸ, χρῶμαι, οἷς ἔχ-
 σχῆ τὸ φύσει ἡγούμενον πτ-
 ζει τιθέμενον ὡς τὸ, τίς ἐ-
 βλον; καὶ σοφός ἐσιν, ὄν ὁ
 ρηκε λόγον, τὸ τέλος τοῦ μ-
 ἐπειδὴν ἀπωσαμένη τὸ γένος
 ρικου, πρὸς ὃ ἀνεφέρεται, τ-
 λαμβάνη ὡς τὸ, πόλεις ἐ-
 λεοὺς εἶναι νομίζεις.

Περὶ Συνθέσεως

Ἡ δὲ Σύνθετος διτταχῶς
 ἐπειδὴν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐ-
 ὡς τὸ, ἀγαπῶ ἑμαυτόν. ἢ ἐ-
 ἑαυτοῦ ἐνεργῆ ὡς τὸ, ἀγαπ-
 θετάς. ὅπερ καὶ ἀντιζρόφως
 οἱ ἑμαυτοῦ μαθεῖται ἀγαπῶσ-

Ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν
 πρωτοτύπῳ ἐπισυνάπτουτες
 ροῦμεν, ὡδε ἡμῶν αὐτῶν, ν-
 τοὺς, κατὰ τὴν τοῦ ῥήματος
 αὐτῶς καὶ τοῖς ἄλλοις προσ-

ΤΡΙΤΟ

κτέον. ἔξεσιν ἀλλ' οὖν εἰπεῖν
κατὰ πᾶν πρόσωπον οὕτως· εἰς
τούς· οἷς ὁμοίως πως ἔχει κατὰ
ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλο
γείαις, εἴτ' οὖν ἀλληλοπαθεῖν

Περὶ Προθέσεων

Τῶν δὲ Προθέσεων ἡ μὲν
τάσσεται, ἡρεμίαν σημαίνουσα
ἀγορᾶ· καὶ τρόπον, ἐν βία γραμ

Ἡ δὲ Εἰς, Αἰτιατικῇ, σημαίνει
ἐκκλησίαν ἔρχομαι· καὶ τὸ τὸ
πράττεις; καὶ χρόνον· εἰς ἡμᾶς

Ἡ δὲ Ἐκ, Γενικῇ, τὴν ἀπὸ
κίνησιν· ἡκεῖ ἐξ ἀγορᾶς· καὶ
τοῦ ὄραν τὸ ἔραν· καὶ τὸ ὑλικ
νος· καὶ τὸ ὕσερον, ἐκ τούτου
δὲ τῇ συνθέσει σημαίνει ἐπί
τὸ ἔξω, ἐξῆλθεν.

Ἡ δὲ Σύν, Δοτικῇ, τὸ ὁμο
συνέρχομαι, σύν θεῶ.

Ἡ δὲ Πρὸς, Γενικῇ μὲν, ὁ
προσώπου κίνησιν· οἶον, πρὸς
ἐπὶ ὄρκου πολλάκις, πρὸς θεο
οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ· καὶ τὸ
τῶν ἀνθρώπων πρὸς τε θεῶν
τὸ πλησίον, πρὸς τοῖς ποσί. Ἡ
πρὸς ἔμφυχον μάλιστ' ἔρχομαι
κρίσιν, μηδὲν ἢ γῆ πρὸς τὸ π
πρὸς αὐλὸν ἄδει· καὶ τὸ τε

διμιγορεῖ· καὶ ἐπιβρίματι
πρὸς ὀργήν.

Ἡ δὲ Πρὸ, Γενικῆ, τόπος
πρὸ τῶν θυρῶν, πρὸ τοῦ πο
πρὸ πολλῶν χρημάτων. ἐν
προέρχομαι τῆς οἰκίας.

Ἡ δὲ Ἀνά, Αἰτιατικῆ,
νοῦσα μάλισσα, ἔδωκε ἕκα
ἐν δὲ τῇ συνθέσει τὸ πάλιν
καὶ τὸ ἄνω, ἀνέρχομαι.

Ἡ δὲ Κατὰ, Γενικῆ μὲν
Αἰσχίνου ὁ λόγος· καὶ τὸ
κάθηναι. Αἰτιατικῆ δὲ, ὁρ
θένη γράφει· καὶ χρόνον, κ
τὸ καθ' ἕκαστον· κατ' ἔτος,
ἀπῆται· καὶ μέρος, κατὰ τι

Ἡ δὲ Διὰ, Γενικῆ μὲν,
σοῦ ταῦτα γίνεται· καὶ πο
Αἰτιατικῆ δὲ, τὸ αἴτιον. δι
δὲ τῇ συνθέσει, διαίρεσιν·

Ἡ δὲ Μετὰ, Γενικῆ μὲν
φίλων ὁ βίος. Αἰτιατικῆ δὲ
Σωκράτην ὁ Πλάτων. ἐν δὲ
λήν· μεθίσταμαι, μεταβάλλ
τέχῃ.

Ἡ δὲ Παρὰ, Γενικῆ μὲν,
νησιν· παρὰ θεοῦ τὰ ἀγα
παρὰ σοῦ ταῦτα ἔμαθον. Δ
ἐμφύχου. παρ' ἐμοὶ διατρίβ
ἔξω σκοποῦ· παρὰ γνώμην

ΤΡΙΤΟ

γῆς, παρὰ τὸν ποταμὸν χωρε
τὸ πλησίον, παρεδρεύω. καὶ
ρορῶ, παραβλέπω.

Ἡ δὲ Ἀντί, Γενικῆ, ἕτεροι
μαίνουσα, ἀντὶ πολλῶν ταῦτ
λικόν, ἀνθ' ὅτου ταῦτα λέγ
ἀντὶ πολλῶν χρημάτων τὰς μ
νομίζω. καὶ οἰκειοποίησιν ἐν
ποιοῦμαι τῆς βίβλου.

Ἡ δὲ Ἐπί, Γενικῆ μὲν, χρόν
τίου Πιλάτου ἐσαυρώθη ὁ Χρ
τὰ ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ κίνη
θυλῶνος πορεύεται. Δοτικῆ δὲ
ἐπ' ὠφελεία τῶν νέων ταῦτα
τικόν, ἐπ' ἀρετῆ καὶ ἐπιμελ
ἐξουσίαν, ἐπὶ σοὶ κεῖται ἐπίδ
ρον, ἐπὶ τούτοις καὶ ἄλλα εἶπα
νησιν ἐπὶ ἀψύχου· τρέχω ἐπὶ
ἐναντίον, ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐπ
καὶ τὸ τελικόν, ἐφ' ἀρπαγὴν ἢ

Ἡ δὲ Περὶ, Γενικῆ μὲν, τὸ
αἴτιον· περὶ σοῦ ὁ λόγος ἐγέν
τῶν φόβου σημαντικῶν ῥημάτων
παιδί, μήτι πάθῃ κακόν. Αἴτι
περὶ τὴν πόλιν τὸ εὐάτευμα·
περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀκούετ

Ἡ δὲ Ἀμφί, Αἰτιατικῆ ὁμοιο
φί ταῦτα ἔχει· καὶ περιφρασικ
οὐκ ἐπὶ περὶ Κύρον.

Ἡ δὲ Ἀπὸ, Γενικῆ, τὴν ἀπὸ

μαίνουσα κίνησιν· ἡ πρέσβει-
 λίας· καὶ χρόνον, ἀπὸ νεότη-
 τος ἄρχων ἐγένετο ἀπὸ ἰδιώτου
 τὸ πόρρω· ἀπεδήμησεν, ἀπὸ
 ἀπαιτεῖ, ἀπεδίδωσι.

Ἡ δὲ Ὑπό, Γενικῆ μὲν,
 νίας οὐκ εὐεργετεῖ. Δοτικῆ
 ὑποκάτω, ὑπὸ δένδρῳ, ὑπὸ
 δὲ συνθέσει τὸ κρύφα καὶ ὑ-
 ποκινεῖται.

Ἡ δὲ Ὑπέρ, Γενικῆ μὲν,
 σιφῶντος ὁ λόγος. Αἰτιατικῆ
 ἄνθρωπον φρονεῖ· καὶ τὸ ἐ-
 κεδονίαν ἢ Θράκη.

Περὶ Ἐπιρρῶ

Τῶν Ἐπιρρημάτων πρὸς τὰ
 ματα ἔχόντων τὴν σύνταξιν
 ἑκατέρων ὧδε.

Τὰ μὲν πρὸς τὰ ὀνόματα
 σεται οὕτω, Γενικῆ μὲν.

Τὰ Χρονικά.	ποσ
Τὰ Τοπικά.	πόρ
Τὰ Συγκριτικά.	μά
Τὰ Ὑπερθετικά.	μά
Τὰ Ἐπικρυπτικά.	λά
Τὰ Διαιρετικά.	χω
Τὰ ποσοτικά.	δὶς
Τὰ Τακτικά.	ἐφ
Τὰ Θαυμαστικά.	ὦ
Τὰ Σχετλιαστικά.	φευ

ΤΡΙΤΟ

Δοτική δ

Τὰ Ἀφροισικά. ἅμα

Αἰτιατική

Τὰ Ὀμοτικά. . . . { νή Δία
μα Δία

Ἐς δ' ἅ τήν τῶν, ἔξ ὧν
ἢ ῥημάτων μιμοῦνται σύνταξι

Γενική με

Ἀξίως λόγου. ὅτι

Ὀλιγωρητέον χρημάτων. ὅτι

Δοτική δ

Ὀμοίως τοῖς ἄλλοις. ὅτι

Δοτέον σοὶ ἀργύριον. ὅτι

Χρησέον τοῖς βίβλοις. ὅτι

Αἰτιατική

Γραπτέον ταῦτα. ὅτι

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸ ὄνομα

ματα συντασσομένων τὸ Ν

τοῖς ταῦ χρόνου μορίοις συντά

ται, νῦν ἤξει, νῦν ἐνίκησε.

δύναμα παρωχημένω. ἄρτι π

κα, Εἰσαεὶ, καὶ Αὐθις, μέλλ

εἰσαεὶ ἔσαι κίνησις· αὐθις

ταῦτα ἐπὶ τῶν μὴ ἐπὶ πολὺ α

σῶτος. Τὸ δὲ Πρῶην καὶ Πάλα

ἐλήλυθε· πάλαι ἦσαν ταῦ
 μέλλοντος καὶ παρήκοντος,
 λικοῦ· ἦδη βεβάδικα, ἦδη
 παρωχημένω· πρὶν εἶπε·
 εἶπεῖν, καὶ πρὶν ἢ εἶπεῖν,
 πρὶν εἶπη. ὁμοίως δὲ καὶ
 διὰ μὲν τοῦ Οὐ Ὀρισικῆ ἐν
 ταῦτα ἔπραττε· ἐν δὲ μέλλ
 οῦ ἔλθω, καὶ ἕως ἂν ἔλθω
 παρωχημένω· τὸ δὲ οὔπω κ
 νουεν, οὔπω γίνεται.

Βεβαιωτι

Τὰ δὲ Βεβαιωτικά, Ὀρις
 δὲ ὅτι καὶ Εὐκτικῆ διηγημα
 γηματικοῦ ἐν παρεληλυθότ
 νοιτο, καὶ εἶη, καὶ ἔσοιτο.

Ἀποφατικὸν καὶ Ἀ

Τὸ δὲ Οὐ Ὀρισικῆ, οὐ γιν
 τὰ τοῦ ἂν· οὐκ ἂν εἶποις· τ
 ζῶτος πρὸς Ὑποτακτικὸν ἂν
 μαι, μήτι γένηται κακόν.
 πρὸς Εὐκτικόν· ἐφοβήθην,
 συμφέρεται δὲ ἔτι τοῖς Προς
 μὴ γινωσκέτω, πλὴν τοῦ δ
 Ἀορίσου. ἀντ' αὐτοῦ δὲ κατ
 κόν, μὴ γνῶς, μὴ ἔλθης.

Εὐκτικ

Τὰ δὲ Εὐκτικά ἐπὶ μὲν

ΤΡΙΤΟ

εἶθε σοι γένοιτο· ἐπὶ δὲ πα
κῶ· εἶθε ἔγραψεν.

Παρακελευσμοί

Τὰ δὲ Παρακελεύσεως τοῖς
σακτικῶν ῥημάτων προσώποι
λέγετε· καὶ πρὸς τούτοις τοῖς
ῥημάτων, ἄγε λέγωμεν.

Ἀποσαπτικὰ

Τὸ δὲ Ἀποσαπτικόν, Ἀπαρε
καὶ Εὐκτικῶν μετὰ τοῦ ἄν· ὡς
σικῶν· ὡς λέγει.

Περὶ Συνδέσμων

Τῶν Συμπλεκτικῶν ὁ μὲν
φέρονται τὰ πολλά· ὁ μὲν, ἢ
ἐπιφερόμενος· ἄνδρες τε καὶ
πρὸς μάθησιν· ὁμοίως δὲ καὶ
μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μαθησάμενος

Διαζευκτικὰ

Τῶν δὲ Διαζευκτικῶν ὁ μὲν
δὲ Η" ἐπιφέρεται· ἢτοι ἡμέρα
τέθνηκε· μοναδικῶς δὲ τριχῶν
του μὲν Διασαπτικῶς· βούλομαι
ἢ ἀπολέσθαι· δεύτερου δὲ, ἢ
λαὸν ἡγάγεον ἐνθάδε, ἢ οὐχ
δὲ, Λυτικῶς ἐν τῷ αὐτῷ· τί
θάδε; ἢ Ἑλένης ἕνεκα.

ΣΥΝΑΠΤΙ

Ὁ δὲ Συναπτικὸς Εἰ, δύ-
 νοίας· οἷον, εἰ ἐπιμελεῖται
 Ἐπὶ μὲν οὖν μέλλοντος προ-
 δευτέρας ἐννοίας εἴη ἐνδοια-
 σα συνταχθεῖη, ἐν Εὐκτικῷ
 τοῦ Ἄν συνεπισπώμενος ἐν
 κεραυνὸς ἐπισκήψειεν ἄν. εἰ
 Ὀρισικῷ Ἐνεσῶτι, ἢ Μέλλ-
 νοίας συνδέσει· οἷον, εἰ βρ-
 ται· καὶ εἰ καθεύδει, οὐ κιν-
 τος, ἐν Ὀρισικῇ κατὰ τὸ π-
 εἰ μὲν ἐμάνθανον ταῦτα, ο

Αἰτιολογ

Τῶν δὲ Αἰτιολογικῶν ὁ
 καὶ τὰ ὅμοια, ἀπὸ μὲν Ἐ
 πρὸς Ὑποτακτικόν· οἷον ἔρ-
 μάθω. ἀπὸ δὲ παρωχημένου
 ἤκεν, ἵνα μάθοι. καὶ πρὸς
 εἰκὸς, εἰ περὶ παρωχημένου
 αὐτὸν λαβεῖν συγγραφὴν, ἵ-
 νόμους· τὸ δὲ Ὅπως Παρα-
 Μέλλοντα· οἷον σκοπεῖτε,
 σιν. ἄλλως δὲ παντοίως φε-
 τασσόμενον, καὶ Εὐκτικῇ μ-
 ρολογικῶς πρὸς Ὑποτακτικ-
 λόγου τὴν δύναμιν· τὸ δὲ Ὅ-
 τα πρὸς Ὀρισικὸν ἀδιαφόρα

ΤΡΙΤΟ

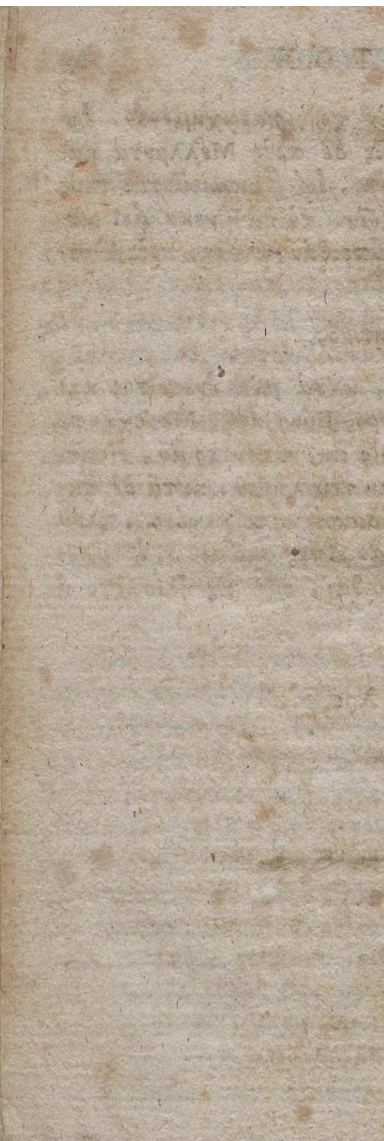
Γ' φ' ω̄, αίτιολογικῶς μὲν π.
 ω̄ ἔγραψε· ἀποτελεσικῶς δ.
 Α' παρέμφατον. συνέθεντο,
 αἰχμαλώτους. ἐφ' ω̄ ἔλθειν.
 νικῆ. τὸ δὲ Ε' ἂν, Η' ν, Ε' πει
 τακτικόν.

Δυνητικόν

Ο' δὲ Δυνητικὸς Α' ν, κα
 μέλλοντος πράγματος πρὸς Ι
 καὶ Α' παρέμφατον. εἴποις ἂν
 ἂν, κατὰ τὴν ἀκολουσίαν τοῦ
 ρήκοντος, πρὸς Ο' ρισικὸν ἀδιαφ
 τοῦ Παρακειμένου. οὐκ ἂν εἶ
 το ὁ στρατηγὸς ἀπαμύνησθαι
 πόλις.

Τέλος

Ἐκθεσις τῶν Δυϊκῶν καθ' ἐ-
γίαν, καὶ Χρόνον, καὶ

Τῶν μὲν Ὄνομάτων

- Α'. Δυϊκῶς ἢ Ὄνομαστικὴ καὶ
ἢ Γενικὴ καὶ Δοτικὴ,
τικὴ, ὧ Αἰνεΐα.
τῶ Χρῦσα, τοῖν Χρῦσαιν,
τῶ λησα, τοῖν λησαῖν, ὧ
Β'. τὰ Μούσα, ταῖν Μούσαιν,
τὰ τιμα, ταῖν τιμαῖν, ὧ
Γ'. τῶ ἀνθρώπῳ, τοῖν ἀνθρώποι,
τὰ ὄδῳ, ταῖν ὄδοι, ὧ ὄδοι,
τῶ μυσηρίῳ, τοῖν μυσηρίοι,
Δ. τῶ Μενέλεω, τοῖν Μενέλεοι,
τὰ ἄλλῳ, ταῖν ἄλλοι, ὧ
τῶ εὐγεῳ, τοῖν εὐγεῳι,
Ε'. τῶ Αἴαντε, τοῖν Αἴαντοι,
τὰ τρυγόνε, ταῖν τρυγόνε,
τῶ βήματε, τοῖν βηματο

Τῶν Συνηρημένων

- Α'. τῶ ἀληθῆ, τοῖν ἀληθεῖν,
τὰ τριήρη, ταῖν τριήροιν,
τῶ τείχη, τοῖν τειχοῖν, ὧ
Β'. τῶ ὄφεε, τοῖν ὄφέοιν, ὧ
τὰ πόλεε, ταῖν πολέοιν, ὧ
τῶ σινηπέε, τοῖν σινηπέοιν,
Γ'. τῶ Βασιλέε, τοῖν βασιλέοιν,

Δ'. τὰ Λητώ, ταῖν Λητοῖν,
Ε'. τῶ κρέατε, τοῖν κρεάτο

Τῶν δὲ Ρήμάτων

Ενεσώς.	Τύπτετον, τύπ
Παρατ.	Ετύπτετον, έτ
Παρακ.	Τετύφατον, τε
Υπερσ.	Ετετύφειτον, ε
Αόρισος.	Ετύφατον, έτυ
Αόρις. β'.	Ετύπετον, έτυ
Μέλλων.	Τύψετον, τύψε
Μέλ. β'.	Τυπεῖτον, τυπ

Εν Προσα

Ενεσώς.	Τύπτετον, τυπ
Παρακ.	Τετύφετον, τε
Αόρισος.	Τύφατον, τυφα
Αόρις. β'.	Τύπετον, τυπέ

Εν Εύκτι

Ενεσώς.	Τύπτυτον, τυπ
Παρακ.	Τετύφοιτον, τε
Αόρισος.	Τύψαιτον, τυψ
Αόρις. β'.	Τύποιτον, τυπο
Μέλλων.	Τύψοιτον, τυψ
Μέλ. β'.	Τυποίτον, τυπο

Εν Υποτακ

Ενεσώς.	Εάν τύπτητον,
Παρακ.	Εάν τετύφητον

Α'λεξάνδρω τῷ Βασιλείῳ
Εὖ πράττειν.

Καὶ φίλος μὲν πρότερον εὐτυ
νῦν δυστυχῆς ἐγὼ παρὰ σοί, φ
ξανδρε· φίλος μὲν εἰς ἐξαετίαν
σας, ἐχθρὸς δὲ μετὰ ταῦτα μ
μάδος ἐξ ἀπροσδοκῆτος γεγεννη
μὲν κυριακὴν τῆς Λαμπροῦς σ
τὸν οἶκόν σου μετὰ τῶν φιλτάτω
παίζοντες· τὴν δὲ ἐρχομένην α
Θωμᾶ προσφέρεται μοι βιβλίον
ἐν κεφαλίδι ὄνομα φέρον, Α'λέξ
λεῖς, πᾶν βέλος ὕβρεως, καὶ μ
μοκοπίας κατ' ἐμᾶ ἐκτοξεῦσον,
μόνην, διὰ φιλίαν τῆς Κοραῆς. ὅ
τιμῶ ἐν τοῖς μάλισα, ὡς ἄνδρα
λόπονον, ὅσον καὶ ἡ ἐν λόγοις
παιτεῖ, καὶ εἰς τὰς κόπας αὐτῆ
λὸν αὐτῷ ἐποφείλεται. Α'λλ'
ὅτι ἡ ἐντιμολογιότης σου, Κυλῶ

ζες ἄντικρυς, εἴτις πο
 τινὰς δόξας πρὸς τῆς ἀ
 ὅτι ἐκκλείεται πᾶς τις τ
 δικαιώματος εἰς τὸ νὰ γ
 γνώμης ἰδίας περὶ τῶν κο
 ρισάμενον. ὡσε κ' ἐπρώθ
 τέττ, κ' ἀνέλαβες ἐν τοι
 τὸν τῆς πατρίδος ἀρχαῖον
 χαρακτῆρα, ὡσε δεσποτ
 σιλικῆ χαλεπήνας κ' δεινο
 ἀφαιρέσης πάνυ βαρβαρικ
 σίχον τὸ ἐκ πολιτικῆς συ
 κ' ἐμοὶ κ' εἰς ἄλλης προσφ
 λην τιμὴν, κ' ἐντεῖθεν να
 ἐν μέσῳ τῷ συρφετώδει
 πάντα μεταξὺ τῶν χυδαί
 καινοτομῶν, κ' τοσαῦτα π
 εἰδὲ οἱ ἐν καπηλείοις ἐγκα
 νοποσίας ἐνυβριζόμενοι πρ
 πῶν, κ' τυμβωρύχον, κ'
 θέσατον, κ' τὸ δὴ τιμω
 εἰδότα, κ' ἄλλα πολλὰ πο
 κ' ἡ σύνοικος ἀνατροφὴ π
 προαίρεσις τὸ ὑπεραν ἐδοκί
 τοι δορυφόροι σε, καιρὸν
 ρευσαν νὰ δεχθῆς εἰς μας
 σῆς συνειδήσεως, ὅσα καὶ

σι πρὸς τὰς μὴ εἰδότας τὰ κ
ζημίας μοι προξενῶσι, καὶ τὰ
ρῶσαν ἤδη προσβούων, μήτε
παρὰ πᾶσι σεβάσμιον αἰδέσθ
πνευματικὸς πατὴρ εὐλογῶν
μάτισα, αἰχυνθεὶς, μήτε
τάσθ ἐβάπτισα, ἔδεν τέτο
οἷς τυχόν καὶ ἐτίμας με πρό
λες καὶν διὰ τὰυτα νὰ χαλι
σθ, ἀλλ' ἀπαξ τῷ ἀλόγῳ π
ἐκινήθης παραβολώτερον, καὶ
νόν, νὰ ἐκκενώσθης πᾶσαν τ
τραν, καὶ νὰ κατατοξεύσθης κα
αὐτὴν τὴν καρδίαν μου, καὶ εἴτι
ψης. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν αἰδάνομαι
ἐμαυτὸν εἰς τὸ νὰ προβάλλω τ
θείας, καὶ νὰ ἀπαντήσω ἀκί
καὶ σὺ μὲν ὕβριζον καὶ αὐθις κα
τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν ταύτην
σίω ἐμὲ κωμωδόμενον, ἀνέχ
πάταξον μὲν, ἀν θέλης, ὅ
τὸ παρὰ τῆς Ἀθηναίης στρατη
τιάτην ναύαρχον εἰρημένον.

Ἐξ ἤδη ἔτη διατρίβομεν ἐ
φίλεμα κυρῆς Ἀλέξανδρε, καὶ τ
καὶ διὰ τῆτο δὲν ἔχω χρεῖαν ἐ
ῶν τὰ μὲν πέντε σχεδὸν ἔχρη

τὸ δὲ λοιπὸν ἰδιώτης εἶμι
 τῷτο λοιπὸν σύνοιδας κη
 παρ' ἀξίαν εἰς τὸν σὸν
 ἢ μεθύοντα, ἢ εἰς θεάτ
 τρέχοντα, ἢ τινὰ σκανδα
 τεύοντα, ἢ τὸ ἐπάγγελ
 δὲν ἔχεις νὰ δείξης, εἰάν
 τὴν ὁποίαν ἤδη ἐπλήγω
 τὲς μὴ εἰδότας τὸν βίον μ
 πάντοτε εἰς τὴν οἰκόν με
 με, ἐκπληρῶν τὸ χρέος
 τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς
 ὅσον ἦν δυνατὸν, καθ' ἣν
 ἐδέχθην τῆς λειτουργίας
 δεμίαν ὑποψίαν τινὸς ὑπ
 τῶν ἀνθρώπων ἀρέσκεια
 ἀπὸ κολακείας ἀπάσης,
 τὰ ἀληθῆ ἱερέα εἰς τὸ χ
 συνειδότος τὴν καθαρότη
 καὶ φῶς τοῖς τριβοῖς με ἔχ
 τῆς ἀληθείας τὴν παρρη
 τυς αὐτόπτης σὺ αὐτός,
 θεῖαν πρᾶσθεύοντες καὶ τ

Καὶ τὰυτα μὲν ἴσα
 γνωρίσματα· τὸν δὲ ἀνθρ
 ἄλλο ὑποχρεοῖ εἰς τὸ νὰ
 ὀνόματος; ἢ ἐντολὴ πρὸς

σίον, καὶ εἰς τὴν μετάδοσιν τῆς
ἔλαβεν ἕκαστος παρὰ τῆς Θεοῦ
λὺ ἢ ὀλίγον κατὰ τὸ ἔμβα
γεία. ἀλλ' ἐγὼ καὶ εἰς τῆς
τῆς ἄλλης με ἀχολίας ἀπὸ τῆς
τὸ νὰ ἀναπληρῶ τὰ τῆς χρο
ματα μὲ τῆς πόνος με τέτε
ἀκατάπαυσα ἐργαζόμενος. κα
πρὸς ἀγνοῦντας, πρὸς ἕς τυ
ἀλλ' ἐν μέσῳ τούτων Γραικ
δότας τὰ κατ' ἐμὲ ἀκριβῶς,
τὸ ἐπιμελὲς, καὶ ἐπίμονον,
τὸ μέτριον, καὶ εἴτι τοιούτον
ἕς, εἴαν καὶ μικρὸν τι ψευδῶ
τῆ ἀναίσχυντος· ὥστε ἐκ τῆς
ἐξέδωκα εἰς μὲν τὸ πρῶτον
Θα διατρεῖθῆς μου τὴν κατὰ
(Ἀλγυσιθεῖαν μὲν διὰ τῆς ἀ
Τερψιδεῖαν δὲ, διὰ τῆς ἐρα
τὸ δὲ δεύτερον ἔτος τὸ Λεξικὸν
τρίτον τὸν Θεκυδίδην δεκάτομ
τὸν Χείμαρρον τῶν χροῶν,
Ἑλληνικῆ Ἐγχειρίδιον, καὶ πρ
τρόπιον δίτομον. τὸ δὲ πέμπ
τὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς Εὐγενῆς
γῆς κόπης καὶ εἰς τῆς ἀναδεξά
αὐθις τὴν Τερψιδεῖαν τὸ δεύ

ριανὸν ἐπτάτομον ἤδη· καὶ
 νων τέτων ἀπάντων τὴν
 τῆς σῆς εὐγνωμοσύνης ἀ
 ἐγὼ διεσκέδασα αὐτὴν τ
 ποίαν μόλις ἐξαρκῆσέ τι
 ἔκδοσιν μόνον τὸν Θεκυδ
 νὰ ἐπιφέρεις προχείρως τὸ
 φρον παρὰ τῷ Ἀπελλῷ εἰρη
 ἐξέδωκας καὶ ἄλλα τοιαῦτα
 λέγων καὶ ἐννοῶν, ἔξεις τ
 νειδήσεως, ὡς θεῖαν δίκη
 ἐπαπειλῆσάν σοι κώφωσι
 εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαετ
 πέσειλα εἰς τὴν Ἑλλάδα
 τεσσαράκοντα σχεδὸν χι
 τιμιότης σε εἶδεν γιὰ τὴν
 δὲν ἐδυνήθης νὰ σείλης. κα
 ἡμάρτηται μεταξύ ἢ ἐκ τ
 μα, ἢ ἐξ ἀπροσεξίας, ἢ
 ὁποῖον καὶ δὲν ἀρνῆμαι, ἀ
 τῆς ὅπως ἐν μὲ κάμνει ἀν
 ταξὺ καὶ πολιτικῶν πολλῶ
 λων ἀχολιῶν περιπεπλεγ
 θυμεῖσαι, εἰς τὴν ἔκδοσιν
 ὅτι ἐπρόβαλες εἰς δικαιολο
 τὰς ἐμπορικὰς ἀχολίας σα
 θότι οἱ λόγοι εἶναι πτερόε

ζῆσι νηνεμίας ἐν σκέπη τῶν
μάλισα ὅταν αἱ Μῆσαι, πα
πεύωνται παρ' ἐπάγγελμα.

Ὡς τόσον νὰ ἐκδοθῆ βίβ
καὶ ἀνεπίληπτον κατὰ τὸ μάλ
νὰ ἀρέσῃ τοῖς πᾶσι, φίλε
τῆτο νόμιζέ το σχεδὸν ἀδύνατ
ὁ μῶμος ἐγκύψῃ προσεκτικ
πειδὴ καὶ αἱ ιδέαι πολλάκις τῶν
τῆ αὐτῆ πράγματος ἔσαι, εἴ
μαρτυρεῖ μοι τὸν λόγον μάλισ
μακαρίτε διδασκάλε Νεοφύτε
περὶ ἣν ἐκεῖνος μὲ ὅλον ὅτι τ
λήθη, ἐξηλέγχθη ὅμως πο
ἄπειρα, καὶ βιβλίον ὅλον ἤδη ἐ
Διὰ τῆτο ἄρα καὶ οἱ Εὐρωπαϊο
νήματά των ὡς ἐπὶ τὸ πλείστ
νὰ τελειοποιήσωσιν αὐτὰ ἐκ τ
βῆς περισσότερον. καὶ πάλιν
ἐπιδιορθῶσιν αὐτὰ εἰς τὴν δε
ἐκδοσιν. τὸ ὅπισθον λέγουσι νὰ
δεξάμενος μετ' εὐγνωμοσύνης
ἀληθῆ τῆ δημοσιεύσαντος ἔλε
θη παντελῶς ὁ ἀνὴρ νὰ δεχθ
ξαν τῆ ἀντιζήλητε. ἐπειδὴ δὲν
Ἄγγλος, ἀνθρώπος δηλονότ
κείμενος εἰς ἀπάτην, τῆ ὀπίθ

λάκις δειλοί, καὶ αἱ ἐπίνοι
 ὁ Πλάτων, ὡς οἶμαι,
 διὰ παντός τῷ βίῃ ἐπι
 λόγῃς τε, ἐξέδωκεν αὐτῷ
 γήρατι, ὑποπτευόμενος
 χέδια τῷ νοός τε γεννήμα
 ἀντιζήλων τε. καθότι τῷ
 τε ἔλειψαν, ἔδὲ λείψου
 φύσις τῶν ἀνθρώπων ἐσί
 τες ἐκεῖθεν τοῖστον ἐνδόσι
 λον περὶ τὰ ἴδια, καὶ ἂν τῷ
 γεννήματα ἄμορφα.

Τῶν βιβλίων ὅμως τῷ
 με καὶ Ἀλέξανδρε, Θεω
 λοῖς, εἰς δύο ὅμως ἐκεῖνο
 σα, εἰς Δόγμα, καὶ περ
 περὶ δόγμα ἁμάρτημα ἔχ
 συγκρίτως τῷ λεκτικῷ περ
 ἐκεῖνο προσέχουσι μᾶλλον
 μενοι, ὡς καὶ τῶν ἐπαίνου
 ἐπιτυχίαις ἐλπίζοντες, καὶ
 ταῖς ἀποτυχίαις βαρύτερα
 σφοδρώτερον τῶν ἐκ τῶν
 τῶν, ὑποφέροντες. τὰ δὲ
 ρα φαίνονται μετριώτερα
 το καὶ οἱ πεπαιδευμένοι ὀλί
 ρίζονται, εἰδότες, ὅτι τ

ἐξελέγχειν, περιεργότερόν ἐστι
ἀντιζήλων τὰς ὄνυχας, μηδὲν
ἀψαμένους, καθὼς καὶ τὰ κυνα
καττύματα, καὶ εἴτι ἕτερον τ

Σὺ δὲ ἀπὸ τῶν δογματικῶν
ρες τὴν πάλιν εἰς τῶν παιδῶν
τῶν ἀμφιβόλων γραμματικῶν
πόν τινα πρὸς τὸν κύριον Κο
ἐξ ὀργῆς καὶ θυμῶ, ἄνω καὶ κα
καὶ ἐγκλήματα ἐζητεῖς καθ
συκοφάντας, ἄνω καὶ κάτω κυ
ἐπικρίσεως κώδικας, καὶ εἰς
ἐφώρμησας, ἀφείς παντάπα
καὶ τῆς πληγῆς τὴν αἰτίαν.
μίμησιν τῶν κυναρίων νὰ μοι
τὰς ὄνυχας. καθότι εἰς τοια
πίπτουσιν οἱ τὰς ἀντιζήλους τ
ἐκεῖνους λαμβάνοντες. οἵτινες ἐ
πολλὴν ἐπιφέρουτες πιθανότη
πῦρ μὲ τὸ ἔλαιον, χαλινῶσι
κέντρον. καὶ εἰς τῶτο ἔχεις κα
τῶ ὄντι ἀδέκασον τῶ σῶ συνε
(δέξαι, παρακαλῶ, τὸ προσ
βιβλίωσθ). ἐπειδὴ καὶ τὸ κίν
τάπασιν ἀλογον, καὶ τῆς τιμῆ
ἀξιῶ νὰ μὲ πισεύσης εἰς αὐτὸ
εἰς τῶτο καὶ παρ' ἐμοὶ τῆς δε

παρ' Ἡσίοδῳ ἐπαινεμένων
 γένοιτο, εἰς τὴν ὁποίαν ἐ-
 σιγὸς σὺ παρέπεμψάς με
 ἀλόγως ἐκινήθης, φίλερ
 ἀνάξια ἔπραξας σεαυτῷ,
 νας, ὡς ἐπαινῶντά σε π
 περὶ σὺ πρὸς τὰς ἄλλας
 νων με τέτο δὴ τὸ παρὰ
 βρῖκιον τὸν Ρῶμαϊον ποτ
 αὐτὸν ἀφελκυθῆναι τῷ πε
 ἡλίον τῆς αὐτῷ φοράς."

πείρας, ὅτι δὲν ἐξετοπίδ
 Ἀλβανικῆς αὐτῆς ιδιότητ
 μέμφομαι τὴν ἀπάτην, καὶ
 ὅταν τίς μοι προσφέρει τὸ ε
 τῷ Πύρρῳ πρὸς ἔλεγχόν
 ἐγὼ, καὶ ἀποθνήσκων ὑπ
 των τὰς συντυχίας, ἀκέρ
 βωρύχος, Λησιῆς, καὶ Μορ
 λα, ὅσα εἴμαρται νὰ εἴ
 γύγαρτα. ἀλλ' ἄκιστον καὶ
 γησιν, μάλισα μὲν ἀληθ
 φέρσαν, διὰ νὰ λάβης
 κακηγορίας ἀρχὰς εἰς τὸ
 μαθέςατον, καὶ τέτο δὴ τ
 λαβίζειν δυνάμενον.

Πρὸ ἑπταετίας ἤδη ἐν τῷ
ρίτῳ Λάμπρῳ τῷ φωτιάδῳ ἐν
νοσ καὶ ἐγὼ, εἶδον πρὸς ταῖς
τῶν προκοπαῖς πολλὴν τὴν β
μίαν εἰς τῶν λόγων τὴν περι
σημειώσεων τῶν ἐπιστολῶν τ
δόσει Γρηγορίῳ τῷ Κωνσταντῷ
βαλον κατὰ νέον, ὅτι ἂν ἤσο
τως ἐκδεδομένα, ἐλαχίστην χ
ταὶ διδασκάλῳ, ἔχοντες διδά
τὸν χολιασὴν ἐν χερσὶ. τὸ ὅ
ἀναντίρρητον. ὅταν ὁ σχολ
πλῶς τῶν νέων τὸ ὄφελος.
τέρας γενομένης τῆς ιδέας αὐτ
τῶν σπερδαίων, ἐκινήθην ἐγὼ
ἐπεχειρίθην τὸν Θεκυδίδην,
εἰς τῷτο ἀπαραιτήτως καὶ τῷ ἰα
Φιλίτῳ. ἐπεξεργασάμενος δὲ
τὸ γενικώτερον μέχρι τῷ κδ'
τὴν τότε ἐνῶσάν μοι δύναμιν,
τὴν πρώτην τάξιν τῶν μαθ
ἤδη τὴν Θεκυδίδην. ἐν οἷς πρῶ
ἐμὸς φίλος Δημήτριος ὁ Σχιν
πάντες καὶ διδάσκαλοι καὶ μαθ
τὴν μετάφρασιν ιδέας καὶ τῶν
κάτω. πολλῶν δὲ λόγων μετ
εἶπεν ὁ Φωτιάδης ἐκεῖνα, „

ναίως, καὶ μὴν ἀπελπίζεσθαι
 ἂν μὴ κατορθώσης τι εἰς ὠ
 αὐτὸς σεαυτὸν ὠφελήσεις.
 ταφράσεως (ἂν πρέπη γὰρ
 ἀλλ' ἐχὶ μᾶλλον παράφρα
 ἐκάστην δεκαετίαν ἢ τελειότ
 βαίνει ἐπὶ τὸ κρεῖττον, καὶ
 βλέπεσιν εἰς δεκαετίας, ἀ
 τᾶυτα εἰπὼν, ἔδωκέ μοι
 ματάτινα περιέχον περίπε
 χαιολογίαν τῆς Θεκυδίδε πα
 γενίε σχολαρχήσαντος εἰς
 διὰ γὰρ τὰ προσαρμόσω μ
 ὠφέλιμον. ὅπερ καὶ ἐγένετο
 προσεκλήθη ἐφημέριος εἰς
 ἀσμένως τὴν πρόσκλησιν δι
 γραφίαν μάλισα, ἦλθον.
 φροντίδος τῆς ἐφημερίας, ἔτε
 γραφέα εἰς ἓνα χρόνον, ἔτω
 σατα, χωρὶς γὰρ περιεργασ
 δοτῶν τῆς Εὐρώπης, ὅτι πε
 ὅ,τι ποτὲ καὶ ἄλλος ἢ ἐννόησ
 τὸ ἐνόησεν. ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔ
 μίαν πρὸς τῆτο γὰρ ἀρέσω
 ἐξ οὗ ἕδεμία ὠφέλεια φαίνετ
 τρυφερότητα, ὅπερ ἦν μοι
 ἀρχῆς· καὶ κατὰ τῆτο δικα

μαθέςατον· κ̄ εἶχες δίκαιον
μάσης κ̄ ξυλοκέφαλον· πλήν
βωρύχον, κ̄ μορμόλυκα, τ̄το
θεία Βερκόλακα. καὶ τὰ ἄλλα
τᾶυτα διὰ πέντε λέξεις μόνον
ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα εἰς τὰ σαρκ
ὄρνεα παραπέμπει ἢ παρομῖα
δορυφόροι εἶδε μόνον ὄνυχοτρω
ροι, κ̄ ἔδέποτε σαρκοφάγοι γε
οὐ τὰ τοιαῦτα ὑποσκάπτοντες,
μὲς ἐξορύξασι, κ̄ τὰς ἰδίας σ
σήσασιν, ἐμὲ δὲ ἔδε δύναδε να

Τέως δ' ἐν τῶν πολυθρυλ
τυριῶν ἄλλαι μὲν εἶναι ἀναγκαῖ
λον κ̄ ἥττον μεταξὺ διαφέρεσαι
ται, καὶ ἄλλαι ἄλλων μάλισ
καὶ ἀναγκαῖαι μὲν εἰσὶν, εἰς ὅ
ἀμφίβολον ἀπαιτεῖ ἐκ μαρτυρίας
βεβαίωσιν. ἔτως ὁ θεολόγος β
δείξη τ̄ ὑ̄ τὸ συνάναρχον, ἐ
σήθειον μάρτυρα, „ Ἐν ἀρχῇ ἦ
ὑποπτέων τὸ Τυμβωρύχος, σ
τὲς ἀκροατὰς τὸ ἀκατάληπτον τ
σηεῖς. οὕτω καὶ ὁ φυσικὸς τὰ ἐ
λοθι πῆ ἀποδεδειγμένα. καὶ ὁ
ὑψηλοτέρας ιδέας, περὶ ὧν ἀμ
ιατρὸς τὰ εἰς τὲς ἄλλας ἀμφίβο

ὁμοίως, αἶον ἐπιχειρίαν κ
 νεσιν κ' τῶν ἄλλων λαμ
 νοὸς αὐτῶν ἅμα προσμα
 δὲν ἔχει βέβαια χρείαν να
 φιλόσοφον μάρτυρα, ὅτι
 ἀντιτρέφειν πρὸς τὸ ἴδιο
 ἀνάπαλιν. καθότι δύναται
 τῆς τῶν ὄρων συστολῆς κ'
 θηματικὸς τὴν πρότασιν
 Εὐκλείδου, ἀλλ' ἐκ τῆς π
 οὔτω καὶ ὁ γραμματικὸς
 μάζεται τυμβωρύχος Διο
 λη ἀρχαιοτέρη, διότι δὲν
 τὸ Γράμμα ἐστὶ μέρος ἐλ
 ὁ μαθηματικὸς τῆ Εὐκλ
 κέντρῳ καὶ διαστήματι κ
 τὰ τοιαῦτα, σύμφωνα ὅ
 τετάχθησαν εἰς κανόνας,
 χονται χωρὶς ἀηδίας. οὔτ
 θέλη νὰ καθαρῆ αὐτῆ
 ἐπιμαρτυρῆ κ' αὐτὰ τὰ χ
 φικὰ ἀμαρτήματα, ὅτι
 πται ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τ
 ἐν τῷ τῆ δεῖνος. ἐκεῖνο δ
 κ' ὅτι τὸ, Ἀνθρώπος,
 Ἀφροπος, ἐκ τῆ ἀρίστη κ
 νοβίη, κ' τὰ τοιαῦτα μα

ἔπαυον καὶ γὰρ ἐκ μιμνήσεως
Ἀρρίανον καὶ Εὐτρόπιον. κα-
ματικὸς κανόνας ἀπευθυνόμε-
μαρτυρικῆς ἀποδείξεως. ἄλλως
τῇ μωρολογίᾳ ὑποκρύπτει ἐν-
σύνῃ καὶ δόκησιν φαντασίας. τῇ
νομαι πρῶτον ἔνοχον ἑμαυτὸν.
Ἀρρίανος με τὴν ἔκδοσιν. καὶ
τέτε Σαρεῆς ὁ Τενέδειος. „
μαρτυρίας μὴ ἀναγκαίας, δόξ-
σεὺς ἐσι σφίσι προμνᾶσθαι.“
ἀπέδειξέ μοι ποτὲ ἢ ἀγροικία ε-
τος „ ἄκρα ταπεινώσις, Μπᾶς
καθότι τὸν ἀλαζόνα δὲν τὸν γ-
τον τῆς χλαμίδος ἢ ἔπαρσις,
ἢ ὑπόκρισις.

Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα τέλος
φιλολόγους ἔχουσι τινὰ περιέργ-
πως αὐτῶν τὸ φιλότιμον. εἰς
οὓς ἐγὼ ἐπαγγέλλομαι ταῦτα
φέλειαν δώσασιν; οἵτινες ἀγνο-
σίας τῶν ἐκδοτῶν, δυχεραίνου-
τάς ὑποσημειωθεῖσας διαφορ-
μᾶλλον παραφθορᾶς, τὸ Ξεν

(1) Κώσας ὁ ῥάπτης. ἕκτεν
τυμβωρύχος.

θέντος ἐν Βενετία; ἐγὼ
 μάλιστ' ἐν ᾧ ὁ Θεκυδίδης
 νὸς καὶ πεπεισμένος, ὥστε
 ἀπαιτεῖ πολύσιχον σχόλ
 ταῦτα καὶ πολύσιχα σχόλ
 τῶν νέων εἶναι πολλά ἐλλι
 ρίζω καλὰ πᾶ τρίβει ἢ ἀπ
 ποίας δέεται βοήθειας. ἀ
 τασία μὲν γὰρ ἀναγνωσῶσ
 πια, ἀλλὰ μὴ εἰς τὰ π
 μεῖα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς
 σιν, ἔπρεπεν ἐξ ἀνάγκης
 ἐκτείνω εἰς διπλάσιον ὅ
 ταξὺ, ἢ γὰρ παραβλέψω τ
 καῖα, εἰσαγαγὼν τὴν ἀλ
 μὲν. καὶ ἐντεῦθεν γὰρ ἀντ
 συσήσω τὴν δόκησιν τῆς
 γραφεῖς ἀχολίας μου κα
 ἔγραψέ τις τῶν ἐλλογίμων
 σε ἐλλόγιμοι δυσχεραίνουσι τ
 τῶν ἄλλων. ἐξ ὧν οἱ πλ
 ταῦτα εἰς τὸν Θεκυδίδην.
 οἱ σοὶ τυφλοὶ δορυφόροι,
 πολλά. καθότι ἔκτατε κα
 αὐτῶν, ἀπὸ τῆς γράμματ
 Ὅτι δὲ πρὸς τὰς νέας
 νος μὲν, ἀλλ' ἔχι ὡς τὰς

πια τῆς Εὐρώπης, ἐγκύψας
δα τῆ δευτέρῃ τόμῃ τῆ Ἰσοκρη-
ρίαν μάλιστ' ἀληθῆ, μα-
κρὴν· ἢ θέλεις νὰ σὲ πέμψω
ἀτρέμας, καὶ εἰς ἄλλον ἀγῶν
λάβω τινὰ ἴσως ἐκ δευτέρῃ
τότε, καὶ σὺ καὶ οἱ σοὶ
λαύσῃσιν ἀξίως τῆς κατὰ σ-
σαλγίας. οἵτινες ἐκ χαμερποῦ
λακείας, ἐκ πάθους δὲ πρὸς
ἐκίνησαν εἰς τοιαύτην ἀτοπίαν,
νήσης τὸν χαρακτῆρα σ, καὶ
ἐπάγγελμα εἰς τὸ ὄνομά σ
τῶν καὶ τὴν λύσσαν, καὶ ἐν
βιβλίον αὐτόχρημα Μάσιγα εἰς
δήσεως, καὶ ἀξίαν ἐξήγησιν τ
φῆς σ. τὴν ὁποίαν ἐκάλυπτε
ἡλικίας τὸ κάλυμμα. τότε λ
ἀγάλματα πιθῆκων παιδία, τ
ψηλὰ εἰς ἀμμώδη πεδία μετ
θέλεις ἀνακαλύψῃ τυμβωρυχί
λέξεων παρενεσπαρμένων πέντε
ἀλλὰ βίβλων ὀλοκλήρων σφραγ
ἐχάτης ἀναιχυντίας· τότε θέ
φόρους σου νὰ ἐρυθριῶσι καὶ νὰ κ
προδέν σου. τότε θέλεις πληθ
σὺ καὶ αὐτοί, πόσον ἠχήσουσι

ληνισί, τῆτο δὴ τὸ παρ
 ζόμενον. τότε θέλεις κα
 ἤχου ἐξηγήσουσιν ἐνεργῶ
 νὰ καταλάβῃς καὶ σὺ καὶ ἐ
 πολλάκις ἐμβάλλουσι τε
 λακευτικοὶ καὶ ἀνόητοι,
 νωνται νὰ σοὶ προσφέρω
 λιβανωτὸν πρὸς θυσίαν,
 πρόσωπα ἐζωγραφισμένο
 κατ' ἐμοῦ. τότε θέλουσ
 σωπίας καὶ κολακείας κα
 πικροτάτους καρπούς, οἱ
 περιτρέχοντες, καὶ ἐξετάς
 βερίζοντες, νῦν δὲ συναγω
 ὡς ἐν στρατιωτικοῖς κατα
 τες. ἐπειδὴ καὶ τοιαῦτα
 λῶν τὰ φρονήματα. ἀλλο
 ὅτι οὐκ ἐκ φύσεως αὐτοῖς
 λισα ἐλαττωμάτων ἐγγίνε
 ἄλλο τε θέλετε πληροφορη
 νῦν δὲ παρασιωπῶ πρὸς το
 θους κινεμένην ἀναιχυντίο
 καὶ εἰς ἀνθρώπων ἐλαττώμα
 ἀνέχομαι νὰ ἀναξέω ξένο
 ἑμαυτὸν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐν
 καὶ προσέτι δέν μοι φαίνεται
 δῶ ἀνθρώπων κακὰ χωρὶς

νες ἢ οὕτως ἢ ἄλλως ὠφέλησθε
κόπων των, καὶ ἢ φιλοδοξία
μέτρα τῆς μετριότητος. μήτε
θῆ καὶ εἰς ἐμὲ ἐντεῦθεν φθόρον
τὸν ὁποῖον ζωγραφίζει εἰς τὴν κ
τήτων σου δορυφόρων ἐκ τῆς πο
Μάξιξ τῆς σῆς συνειδήσεως.
τότε θέλεις πισεύσῃ, ὅταν
σου. θέλει δὲ γηράσῃ τὸ πάθος
ἄλογον παραχωρήσῃ τῶ λογικ
τὴν κρίσιν· τοῦτο δὲ τότε γε
ἀφήσῃ τὴν ἰχυρογνωμίαν, κα
μάτων φιλόσοφος ἀδιάφορος·
ὅτι τὰ παρ' ἐμοῦ γεγραμμένα
ναὶ ἀληθῆ καὶ ὀρθότατα, ὅταν
ρογνωμίαν, καὶ παρακολουθήσῃ
κτήτου ἐκείνην. „Ἄμεινον τῆς
„σαντα, τὴν δόξαν νικᾶν, ἢ
„σαντα πρὸς τῆς ἀληθείας ἢ
ὄντι θέλεις διακρίνη τὴν κολακ
κρίνειαν, τὸ πάθος ἀπὸ τὸν
τὴν ἀπὸ τὴν ἀπλότητα, τὸ
λήθειαν, τὴν βλάβην ἀπὸ τὴν
ποίας βέβαια θέλεις ἀποδάσῃ
ἐμὲ πρὸς τὸ γένος μου. ὅστις
ἰδρωτὰς διὰ νὰ ἐξεμέσῃ καὶ
φόροι, ὅσα καταξερωσῖν ἐν

μέθυσοι, ὅταν ὑπὸ τῶν
 χέουσι πρὸς ἀλλήλους τὰς
 θανασίμους ἀφρὸς τὰ λυ
 ἀπόντα με καὶ τυπτέτωσ
 πείσαι, ἕτε ρῆξαι ἐσὶ δι
 μία. ἐμοὶ δὲ ἀρκεῖ μόνον

Ὡς τόσον αἰ κ' νοέμε
 τοι καὶ παράδοξοι λαιδορῶ
 μόνον εἰς ἐμὲ τὸν τυμβωρῶ
 τῶν λέξεων, τοιούτων εὐκ
 των, κύριέ μου Ἀλέξανδρ
 λισα παλαιούς (περὶ δὲ τῶ
 εἰ τύχοι, ἀγῶνα·) τοὺς ὁ
 λισα· καὶ δὲν λέγω τοῦτο
 ἐκ φιλοτιμίας ἀκαίρου ὁ μὲ
 πία τὰ ἴδια, ὁ δὲ πρὸς τ
 τρια, τὲς ὁποῖες σὺ καὶ
 τῆς φιλοδοξίας αὐτῆς τολμ
 μὲν ὡς ἀλαζόνα, τὸν δὲ ὁ
 δείξω σοι ἀνδρας καὶ ἀρετῆ
 δεῖα διαφέροντας, καὶ ἀγ
 πρὸς οὓς σὺ μόνον ἐκ τῶν ε
 σεταί σου τὸ σῶμα, ἀλλὰ
 ῥαγήσεται ἡ ψυχὴ σας. κα
 σονται ἐν πολλοῖς οἱ θεοφόρ
 σίας. οἵτινες εἰς τὲς ἡθικ
 ἔπαυσαν νὰ ὠφελῶσι τὸ

ἔθνηκῆς ἠθνηκῆς χωρὶς νὰ ἐπι-
λοῖς τὰς ῥήσεις μῆτε Σωκρά-
τωνος, ὅπως ὁ ῥυθμὸς τῆς λό-
γῳφελείας δὲν ἀπαιτοῦσεν. ἐ-
ξιν νὰ ἀναγνώσῃσι ποτὲ τὸς
ἐν Οὐλυμπία, μῆτε ἐν τοῖς Ι-
νον εἰς τῶν Χριστιανῶν τὰ πε-
πρὸς οὓς ἀπέβλεπεν ὁ ἐπωφ-
ἐν τῷ τότε· μῆτε ὑπώπτει
καιροῖς γενήσονται τινὰ θρέ-
ματα τυμβωρύχοι τῷ ὄντι
ὥστε νὰ ὀνομάζωσιν αὐτὸς Λ-
κας. οὕτως ὁ Μέγας Βασί-
ἄλλους, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς
ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς τὸς νέους
λησε πάμπολλα ἐκ τῆς πηγῆς
οὕτως ὁ θεῖος Γρηγόριος καὶ ἄ-
χῆ, ἀλλὰ καὶ τὸν πρὸς τὸς
ρον ἴσως ἔχει ἐκ τῶν τῆς Γ' ὡσὶν
λὰ καὶ αὐτὰ τὰ ῥητὰ τῆς θ-
πλάσας μὲ τὸ σχῆμα τῆς μ-
χῆ, τὰ οἰκειαποιήθη ἀνεπαιδῆ-
πατέρων ἐς καθαρώτεροι· ὡ-
τῶν σῶν δορυφόρων! ἀλλ' ἰδ-
κεφαλίδι βιβλίου ῥῆσιν τὴν ἀ-
περιέχουσαν, "βιβλίον συγγραφέ-
τῶν ἄλλων". μᾶλλον δὲ εἰπεῖν

τῶν καὶ μαρτυρήτωσαν εὐσ
 τῆς καρδίας των. τί δὲ λέ
 ὅποια καὶ πόσα εἰς τὴν λα
 σε, καὶ μάλισα οὐχὶ λέ
 περιέχουσιν; σιωπᾶ νήπι
 τίαν αὐθις δευτέρας κακῆς
 γνωθὶ τὰ εἰρημένα ἀνωτέ
 καὶ ἐκεῖ εὐρήσεις τὴν γνώ
 τρικῶς προετοιμασμένον ε
 δὲ τὰς μετὰ τοῦτον ἐκδόσ
 σκειαν φιλοτιμιθέντα. ἀλλ
 τα τὴν πρὸς τὸς νέους ὑπό
 τό γε ἐμοὶ δυνατὸν καὶ ὠφ
 εἶν ἢ χρυσότης τῆ τρόπου
 δορυφόρων σου δὲν μὲ ἀπα
 ἀπολογίας τραγικωτέρας.

Ὅτι δὲ ὠφέλησα οὐδέ
 κεύοντες δύνασθε νὰ ἀπαρνη
 ρη ἢ κρίσις αὐτῶν ἐκ τῆ φ
 πειδὴ πρώτη μὲ ἢ Ἀλγισ
 ἰάτρευσε πολλῶν τὸ ἄλγος
 πευσεν ἐν πολλοῖς σχολείο
 ξίαν. καὶ ἐξομαλίσασα
 δύσβατα, συνέτεμε τὸν χ
 κῶν εἰς τὸς νέους, ὡσε ἢ
 δὲν ἀπατῶμαι ἐκ φιλαυτία
 ἢ βαθμὸν τινὰ, καὶ τὸν

τῷ γένους· καὶ ἰδοὺ ἢ ἐκ τῆς
νία, σὺ δὲ λάμβανε ὕλην δε
Δεύτερον δὲ ἐτυπώθη τὸ Γαλ
ποῖον μὲ ὅλην του τὴν ἀτέλα
μώτατον εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν
βαλτιόνος. Ἐκ δὲ τῆτου ἐξε
τὸν ὁποῖον διὰ νὰ καταφέρω
Βασιν, δὲν ἔλαβον κατὰ νοῦ
φιλολόγων τῆς Εὐρώπης, π
αἰεὶ τὸ σὸν τριβώνιον· ἀλλὰ
ἐν τοῖς σχολείοις φιλτάτων μ
οὺς ἢ ἐμὴ χλαμὶς ἀποτείνεται
δεξάμην πρῶτον μὲν τὸν ἀγῶν
(τὸ ὁποῖον καὶ δυσκολώτατα
πεπιεσμένον ὕφος τῷ λόγου.
φορηθῆς μετάφρασον μίαν δη
σα εἰς τὸ παράλυτον ὕφος ο
πόσον παραλαλεῖς·) καὶ διὰ
τὴν, περὶ ἧς ὁ λόγος πολλὰ ἢ
ταξὺ τῶν πεπαιδευμένων, κα
ἐντεῦθεν βοήθειαν οἱ τὸν συγ
τες, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων, ὅσοι μ
ρεύσει. (καὶ ἔχε, φίλε, τῷ τ
αὐτοψίας μεμαρτυρημένον, ὅ
γνωσαν τὸν καὶ εἰς τὰς διδασ
Ψαυσον Θεκυδίδη.) ἐπειδὴ ὅ
ἐφαίνετο ἱκανὸν νὰ λύσῃ καὶ τὰ

πορίας τῶν νέων, ἐπεχειρῶ
 κατὰ πᾶσαν περίοδον δυ-
 τὲς φιλολόγους καὶ πεπαιδ-
 ἀτελεῖς καὶ ἤδη παιδευομέ-
 μοι ὑπόχεσιν καὶ προαίρε-
 γωνίδην νὰ σαφηνίσω τινὰ
 χαλκογραφίας εἰς τόπων
 ξεις πολεμικὰς, καὶ ποι-
 χίας, καὶ εἴτι ἕτερον φέρε-
 κειμένον. πάντα τᾶυτα
 κατωρθώθησαν ἄριστα, καὶ
 φιλολόγους ἴσως κρίνωντα
 τᾶυτα ποριζομένους· εἰς
 καὶ διδάσκοντας καὶ διδασκ-
 τατα· καὶ διὰ τοῦτο οἱ μ-
 ὡς ἐν Οὐλυμπία, οὕτως ὁ
 βιβλία. τέταρτον δὲ προ-
 κει εἰς γεωγραφίαν καὶ εἰς
 καὶ τοῦτο προσέθηκα, Π-
 ξικὸν εἰς τῆτον συλλέξας
 δὲ μετέφρασα ἐκ τῆ Γα-
 βίου, ἀναγκαῖον καὶ τῆ
 διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆ γενικ-
 σέθηκα τὸ Λεξικὸν καὶ τ-
 καῖον εἰς τὲς θεματογραφ-
 καλὴν ὁδηγίαν εἰς τῆτο
 ἀλλὰ καὶ εἰς τὲς φιλολόγ-

σης ἀντιλογίας. ἕβδομον δὲ
ἐλπὶς τῆς ἰστορίας ἐκ τῶν
προσέθηκα αὐτὸ εἰς τὸ τέλος
λεξά ἕδιμα Ἑλληνικὰ, καὶ
τοπικὴν, καὶ ἄλλα πολλὰ,
δύναμις ἐνεδέχεται, καὶ ὁ π
νέων ἐπίδοσιν ὑπαγόρευε· καὶ
ἀπὸ τῆς θρόνου ἐπηρμένος,
τρίβωνος. ἀλλὰ διὰ τῆς εὐθ
τητος. σὺ δὲ ποίαν ἀτέλειαν ο
φέα καὶ μοι τὸν διαβάλλεις;
βλίου εἶδες ποτὲ εἰς τὸ γένος
διδομένον ἐντέλειαν; ἀλλ' ἔκλα
πῶ ἀντὶ τῆς, τόπῳ· δὲν μ
χρείαν ἀπὸ Ἀγκουσόνερον;
ὄρεξιν, κύριέ με Ἀλέξανδρε,
καὶ εἰς τὰς τοιούτας εὐσόχως
Ἰωαννίνων ἢ παροίμια. καὶ π
καὶ τοῖς τῶ αὐτῶ πάθει κα
παίζετε καὶ αὐθὶς τὸν Σάτυρον

Ἐκ δὲ τῆτου ἐξεδόθη αὐ
χείμαρρος, ἔργον ὠφελιμώτα
ρίας περιλήψιν, καὶ πρόχειρα
καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἐρασά
τῆς. μετὰ τῆτον δὲ τὸ ἔργ
τῆς ιδέας με ἐν τῶ τότε περὶ
Ἑλληνικῶ· καὶ μετὰ ταῦτα ο

πιος· καὶ ἔπειτα τέλος τῶν
 σωζόμενα. ἐν οἷς εὐρήσει
 ξίαν ἀγωνιζόμενον καὶ τῶν
 περιβλέποντα τὸ βραβεῖον
 ἔξαετίαν· τὴν ὁποῖαν ἐν
 ἱκανὸν νὰ ἰσομετρήσῃ. Ὅτι
 φόροι, συκοφαντῶντες λέγ
 φέλησα, ἐπιπεσοῦνται ἐ
 τοσοῦτοι κολοσσοὶ τῶν ἰδε
 ἀναιχυντίας ἐχάτης κατὰ
 δορίας κατ' ἐμοῦ ἐκ τῆς θη
 χαλινωθήσεται αὐτῶν κα
 ρίζουσα γλῶσσα. εἶδὲ καὶ
 ἔγραψαν διὰ νὰ μὲ διαβάλλ
 ἐντεῦθεν νὰ ἐμποδίσωσιν
 πλεῖστον μὲν, ἴσωςαν ὅτι ἀ
 καθότι δόξης μὲν δὲν ἐπε
 πλέον ἢ ἐπεθύμην· πλεῖστον
 προχρήσαδαι δύναμαι κα
 μετριότητα, καὶ οἰὰ τοῦτο
 φθόνος. ἀν ὅμως ἀποβλέπ
 ληθῶσι μου τὰ βιβλία, τ
 σασ μεταξὺ τῶν ἄλλων τ
 ἐμὲ μὲν δὲν βλάπτει, βλάπ
 καθότι τὸ ἐμὸν χρέος ἦτο
 ἐμοὶ δυνατὸν, ἢ δὲ χρῆσ
 φιλολόγων. αὐδὲ μὲ βιάζε

τολή, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὴν μ
λὰ εἶναι, καὶ δὲν εἶναι τὰ ἐ
ἐν οἷδε μόνον, ὅτι καλήτερα
ἦσαν. καὶ τὰυτα μὲν εἰς ο
Μάσιγάσθ κατὰ τὸ γενικώτ
κὲ παριστατικώτερον ὅποια πο
νότητος καὶ χρησθηθείας τὸ
βλίου.

Εἰς τὸ Προο

Εὐθύς ἐν τῷ δευτέρῳ
τάυτης μὲ ἀπορρίπτεις ἐν
Ἀκύρωτον μὲ ὅλην τὴν Βασιλ
πειαν, τῆς ὅποιας σὲ ἀπέδε
ἐκείνη ἀνατροφή, χωρὶς νὰ προ
λόγον νὰ συλλογιῶσῃς, ὅτι τὸ
παιδία φαίνεται ἴσως ἐκδικητ
κία κατάλληλον, εἰς δὲ τὴς
χρὸν ἐκ διαμέτρου κὲ βάρβαρο
δομένου εἰς φῶς, διὰ νὰ εἶναι
τῆς σῆς συνειδήσεως· καὶ ἐντὸ
λόγους ἀπολογίας, ὅτι ἐγὼ κ
ταχειριζομένους τὰ ἐκ πολλῶν
να ἐπίθετα (1). ἀλλὰ συκοφ

(1) Εὐγε τῆς φράσεως! τί τ
θεν ἢ τοιαύτη μεταβολή;

θῶον ἄνθρωπον· καὶ ἀ-
πέμπτῃν τῷ προλόγῳ σε

ἀρέσκει ἢ φράσις ἔ-
των μετοχῶν ἐκτεθει-
κισῶς ἐπιθυμῶ μιμιτα

Κατὰ τὸ συνεχές.

Ὁ καταδικάζων τὰς
μεταχειριζομένους τὰ ἐκ
πολλῶν αἰῶνων συνει-
δισμένα ἐπίθετα.

Βλέπεις λοιπὸν πῶ-
ματα, καὶ μὴ θέλουντ
εἶναι τῶτ' αὐτὸ ἰχθυ-
μη· εἶναι τῆς ἀλαξ-
σός. ἄλλὰ σὺ ἐνδὲς
τω καὶ τὰ ἐν τῇ 6 σε

Διὰ τὰ ἐνθαρρύνωμεν
τοὺς μὲν κατορθεύοντας
τὰ καλά μὲ τὰς κατ'
ἀξίαν ἐπαίνους, τὰς δὲ
γράφοντας, ὡς ὁ Δού-
κας, καὶ μόνον ἀλείφον-
τας τὰ χαρτῖα τὰ ἐκ-
φοβῶμεν μὲ τὴν κατά-
κρισιν.

Οὕτω γράφε μὲν,
τοιαῦτα κρωζώματα
τιμὴν εἰς τὸ πρόσωπο

τὸν ψευδόμενον κατὰ τῆτο·
ἐμὲ κατὰ τὴν καρδίαν. ἀνάγ
πρὸς σὲ ἐπισολήν τῆ κυρίε Κο
τῶν τοιούτων ἀκροθιγῶς. ἀνα
περὶ τὸ τέλος τῶν προλεγομε
θείσης Χημικῆς παρὰ τῆ Κυ
λάβε καὶ σὺ καὶ οἱ σοὶ δορυφόρ
συκοφαντίας ἐπὶ τῆ προσώπ
αὔθις ὑποσημειώσκει μὲ ὀνομα
τισον τύραννον. Ἀλά! Ἀλά
εἶπον, Λαβέτωσαν, καὶ Μενέτ
βωσι, καὶ ἄς μείνη. ἀλλὰ τοια
μία βίβλος αἰχύνης. ἦτις πέτ
σιξ τῆς σῆς συνειδήσεως.

Εἰς δὲ τὴν τρίτην αὔθις
κούργως αὔθις, καὶ συκοφαντικ
προσάψης τὸ, Ἐρρέτω, εἰς
σωπον τῆ κυρίε Κοραῆ, καὶ ἀμ
σὶ τὸ κατακυλίεις πρὸς τοῦτο
τερον καὶ μοχθηρότερον, ὅτι ἐν
φεύγης τὸ νὰ παραπέμψης τὸ
σελίδα τῆς Ἀλγησιθέας, δι
χὸν περισσότερον, οὕτως ἐξ ἐ
ζων τὰ πράγματα· τὸ ὁποῖ
ἐτάραξε καὶ ἐμὲ κατ' ἀρχάς,
κουργίαν σ'· ἀλλ' ἐκεῖσε ὁ λό
τὰς λέξεις, χρησθηθέσατε ἄ

τῷ προλόγῳ τὴν ξγ'. σε
 θεῖς ἀπαθέσσερον, παύσα
 δρα· ἐξ οὗ καὶ γὰρ καὶ πάντ
 θησαν. καὶ πρὸς ὃν ὀφείλ
 τιμίας μοι εἶπεν ἀναίχ
 49.) διότι ἐκ συναρπα
 φρίττειν ἐκ τῷ φρυάττειν.
 τῷτον βλάσφημον πρὸς ἄ
 λιμον ἐκ διαβολῆς προσε
 τίας ἐσί; ἢ σὴ τιμίας
 συρράπτεις ἀκολέθως καὶ
 ἂν κατὰ δυσυχίαν ἀντηχῶ
 ληνισί, ἢ θελες προσάψη
 δας, καὶ δοντάγρας, καὶ χ
 βας, καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐκ
 θέντα βασανισήρια. ἄλλα
 φῶς, ὅτι θέλῃσι μείνη τ
 σῆς συνειδήσεως πραγματ

Ἐπιφέρει δὲ προσέτι
 ἐπισολήν σε, ὅτι οἱ γράφο
 φουσιν, ἀλλ' ἀλείφουσι το
 δονταί σε οἱ λόγοι, φίλεμ
 τῶν ἔργων με· τὰ ὅποια
 ὄντα, ὅπερ εἰμί, μήτε φ
 τε φιλολόγον, ἀλλὰ μά
 παιδείας μετρίας μετέχαν
 ἐκπληρώσω πρὸς τὸ ὄμο

τὴν ἐντολὴν τῆς Δεσπότης μὲν.
ὅτι ἀγοράζουσιν οἱ ὁμογενεῖς
ἐντεῦθεν ἐκφωνεῖς τῆτο μεθ
ματος, καὶ ἔχι μᾶλλον τὰ σα
καὶ δίκαιον περισσότερο, ὅτι
φω, καὶ ἐξοδεύω, διὰ να ἔλθ
δαίνω, διὰ να ἐξοδεύσω καὶ αὐθις
καὶ δὲν τὰ καπηλεύω ἐκ μεταπ

Ἐπειδὴ δὲ προσέτι ζητεῖς
ἀνάκρισιν τῶν ἐκδιδόμενων βιβλ
ἐκ μέρες μὲν ἄδειαν, να κάμη
τὴν ἐξέτασιν ταύτην, πλήν
γεις, ἀλλ' ἔχι συκοφαντικὴν
πραξας. ἀλλ' ἐπαινῶν μὲν τὰ
φόμενος δὲ τὰ κατάπτυσα· καὶ
θυμότατα τὸν καὶ εἰς τῆτο ἐμ
τῆς δευτέρας τῶν παρ' Ἡσιόδ
ξεως γενησόμενον. καθότι ὁ
σος, ῥέπει ἀπὸ τῆς ἴσως πρὸς
θέσεις ἀδιαφόρως, ὡς ἀπαιτῶ
μήτε ὑπ' εὐνοίας τινὸς δεκαζόμε
σας ἐρεθιζόμενος· οὐδὲ να βάλ
ψωσι, κνώδαλα καὶ καθάρματα
ἀτελεῖς ιδέαι ἀναπληρῶνται μ
βρεις καὶ λαιδορίας. ἐξ ὧν καὶ ἡ
λῶσι τῆτο καὶ πλαγίως μοι τὸ μ
ἀνοήτως τοιούτους. ἐπειδὴ δὲν φ

δορυφορέμενον, ἡ μάλισσα
 ἔ καταπλήξουσιν οἱ ὑβρι
 ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα εἰς το
 σεις φαίνονται μάλισσα ἐλ
 κρώζοντες κρώζειν εἰσὶν ἐ
 ἐναρμόνιον ἀφουεῖς διὰ τῆς
 Ἄλλ' ἴσως αἱ παρὰ σὲ ἐ
 γενήσονται, ὡς λέγεις,
 ταύτης. ναί, μέγα τῷ ὀ
 μασιγῆσαι σε τὴν συνείδη
 ἐκεῖσε νὰ ἀναιρέσης τὰς
 με, ὡς ἀποβλεπέσας εἰ
 ἤθελε δημοσιευθῆ ἡ ἡ ἀ
 σία με περὶ ταῦτα. ἀλλ
 εἰς λέξεις τῶν ἄλλων βιβλ
 ἔδεμίαν αἰτίαν, ἡ αὐτόθι
 ὄνουχας. ἐπειδὴ τὸ τοῖστέ
 νει μὲν τὰ παρ' ἐμῶ εἰρη
 μαρτυρεῖ δὲ καὶ σὲ ἐνταῦ
 φάντην.

Ἄλλὰ σὺ, ὡς φαίνεται
 σήσης εἰς τὴν Ἑλλάδα Με
 ποφωνίας ἡ ἔρανογνωμίας
 ψατό σε τῶν σπλάγχχνων
 λήθεια, ἡ ἅπαξ ἐκτραπε
 δωκας βιβλίου ἡ τῆς τιμῆ
 ὑπολήψεώς σε ἀνάξιον, μ

εἶδέναι, ὅτι ὁ πτωχὸς αὐτὸς καὶ
ἐλεύθερος, καὶ κτήμα κοινὸν
τὸν ὁποῖον σὺ ἀξιοῖς νὰ καθυπ
λείαν, καὶ νὰ τὸν περιορίσης εἰς
φελημάτων σε. Ἄφες αὐτὸν
ἄνθρωπε, ἄφες αὐτὸν νὰ πε
ἐλεύθερος, καὶ νὰ δημοσιεύῃ τὰ
ρίων αὐτῶν. ἄφες αὐτὸν νὰ δελ
νὰ κοινολογῇ τὴν ἀλήθειαν. δὲν
Μάσιγός σε ἢ ἀπειλὴ νὰ τὸν
συχνὰ λοιδορίαι σε. δὲν ἀκολ
ματα τὰς φωνάς, ἀλλ' αἱ φωνο
εἰς τὰ πράγματα, καὶ αὐταὶ κ
διδόμεναι. καὶ τῆτο μὲν ἐσὶ φυσικ
φύσιν, καὶ τῆς θείας δυνάμε
νεύματος μόνον, καὶ λόγος ἐπίση
ἐκ δὲ τῶν σῶν καταρῶν, καὶ λοιδο
πὸς γίνεται, καὶ γενήσεται.
γλωσσομάχει εἰς μάτην, ἐκ π
μώμενος. ὥστε νὰ ἐκφωνῆς δημο
νὰ γράφω, καὶ ἀλείφω χαρτ
φθονήσας, ὡς ἔοικε, καὶ τῆτο μὲ
ἔτε ὁμότεχνος ὢν, ἔτ' ἄλλως τ
μῶν. εἶδέ τι καὶ αἱ τραβαί με ἰδέ
τὸς, σὲ ἐπείραξάν πη, ἄφες ο
λογίμων τὴν κρίσιν ἀπαρραβιά
χθρισῶν ὑπ' ἐκείνων, φεραπε

πάθος. εἶδ' ἄγε μὴ, ἐξέλεγε
 φεσ τὴν οἰκείαν γνώμην.
 καὶ ἔκατ' ἀπὸ πῆχυν. ὄφεν,
 τεχνημένος προλήψεων, ἐξ
 φειαν, καὶ ἐφοβήθη μὴ
 τὸν φρόνοντα. ἀλλ' ἔχε
 ναίως· παρηγορεῖ ὑπὸ τῷ
 ἄνθρωπον, ἄνθρωπε, ἐ
 χεται. τί σε ταραττεσι
 πραγμάτων; ὁ μὲν εὐτυ
 δὲ, ἀτυχεῖ ἐν πολλοῖς.
 των οἱ λογισμοὶ δειλοὶ,
 ἐπίνοιαι. ὅπερ καὶ μοι συ
 με τὰ βιβλία, βορβορολο
 ταῦτα μηδὲν παθῶν παρ
 σιωπήσης, ἔπρεπεν ἐγὼ
 ἐξ ἀνάγκης τὸν φρόνοντα
 τερον σὺ γὰρ πῆς τὸ Ἄγχι
 τίαν ἢ μικράν, ἢ μεγάλην

Ἐπειδὴ ἔδε ἢ πρόφασι
 ραῖ δὲν εἶναι ἰκανὴ γὰρ σὲ δι
 εἶναι. πρῶτον μὲν, ὅτι ὁ
 νομίζει ἐχθρὸς τὸς μὴ κο
 σῆτον αὐρανογνώμονα, κα
 πάντων. δεύτερον δὲ, ὅτ
 ἐμοὶ φίλοι εἰς τὸ αὐτὸ χε
 λίας, μοὶ ἀπεικρίθησαν

λογώτερον ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ
θυμοὶ δηλονότι φιλίαν διὰ φιλίας
ἐχὶ ἀγροίκως τοσούτον καὶ τὰς φι-
μυθεμίας καταπηγέσης ἀνάγκη
ἄνδρα ἀνομοιότεχνον, πρὸς ὃν
παγγέλματος, τῆτο δὴ τὸ
παθῶν, ἐδεῖς ὑποπτεύεται
μίας κοινωνίας προσέσης μετα-
χεως. ἄλλως δὲ ὑποτεθείσης
σε προσφάσεως, εὐθύς διηρέθη
νον εἰς δύο ἀντικειμένους φατρίαις
Ἀλβανικὴ ἠθική σε φέρει κακῆς
κισον. Οὕτω λοιπὸν οἱ ἐμοὶ φ-
φρύαγμα σε, καὶ τὴν ἀνοίαν ἐξε-
ἠ φίλια καταπαύει τὰ πάθη,
καὶ σὺ ὁμολόγει, ὅτι ἐξηπατή-
ἐλλογίμων ἐλπίζόντων ἀπολή-
πτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐπι-
σιγος ταύτης. ἄλλως δὲ ἔτε φ-
ἄλογος, ἔτε φθόνος τις ἄμεσος
ἐγώ σε τὸν πῆχυν ἐφθόνησα,
χὴν με κιθάραν. ἀλλὰ συνευ-
μαι τὰ βελτίω καὶ μάλις φρο-
τατον πάντων διὰ νὰ ἐμμένης
γωδοδιδάσκαλός σε τύχη κατέ-
εὐφυῶς· καὶ μὴ θέλε νὰ ἀκῆ
ψάλτε ἐκεῖνε εἰρημένον πρὸς Φι-

νοιτό σοι ἔτω κακῶς, ὡς
 μὲ βέλτιον εἰδῆς." μήτε
 τὸν Μεγάβυζον περὶ τῶν
 τα, ὅρας, ὦ Μεγάβυζε,
 μάζει σὲ τὰ παιδάρια το
 τα, καὶ τὴν θεραπεΐαν τ
 καταγαλᾶ, περὶ ὧν ἔμ
 λαλεῖν. φύλαττε τοίνυν
 μένεις, κρατῶν τῆς γλώ
 τῶν μὴ προσηκόντων φιλο
 σὺ τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὁ
 ποριζόμενος εἰς αὐτὸ, καὶ
 δος, ὅτι ἐκ ἀνέξεταί σε κ
 ἕκαστος, ἐκεῖ καὶ μενέτω ὁ

Ἄλλὰ σὺ κωφεύεις π
 κύριέ με Ἀλέξανδρε. ἀλλ
 καὶ νῦν, ἐνδιδόντος ἤδη ἰσ
 θέλησας ναὶ διαβάλης τὸν
 δὲν ἠχύνθης, τιμιώτατε
 λησὴν, τυμβωρύχον καὶ μορ
 ριον, ὅστις καὶ σὲ ἠγίασε,
 σε, καὶ τὸν οἶκόν σε ὅλον
 μηδὲν παθῶν παρ' αὐτῶ,
 κρὸν, ἀλλὰ μήτε λόγον π
 εὐλογίας δὲ καὶ ἐπαίνους ἀφ
 ἔμελεν, ἂν ἐγὼ εἶμαι λησ
 σά σε τὸν πῆχυν; ἢ ἔχεις

να ἐξελέγῃς τὰ τοιαῦτα,
θαίρης τὸν βίον τῶν τοιούτων
σοι ἀνήκει τὸ ῥώπαλον· ὥστ'
τὲ ὀγκυμένῳ τῷ ὄνῳ· σὺ
τρώγεις· καὶ προσφυλάχθητι
τὸν ὑπόδημα· καὶ μὴ μετα
ἄλλα, ἀναιχυντῶν παρ' ἐπα
πορῶ πῶς δὲν ἐντρέαπης να εἰ
μόλις προφέρουσιν ἐν τοῖς κα
πάθεις οἱ μαινόμενοι καὶ λυσσ
τα, ἀλλ' ἀνθρώπε, δὲν ἐντρέ
γης Ἀ' παραδειγματίσον τύρ
κτικὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ῥ
θέλει μείνη τοῖς μεταγενεσέ
δειγματίσον τεκμήριον τῆς νῦν
βαρότητος; δὲν ἐντρέαπης να
τῶν χυδαίων καὶ ἀσυλλαβίσεων;
δὲν τὸν Κυρώνω; πόθεν ἢ
καὶ ἀνοια; πόθεν ἢ τὸσαύτη
κατεπώθη τὸ λογικόν; δὲν
σης αὐτόχρημα Μάσιγα τῆ
διὰ τὴν ὁποίαν σὲ ἐντρέποντα
λοις, ὀρῶντες ἐν σοὶ τὴν με
σώπια ἐξωγραφισμένην; δὲν ἐν
νοτοτῆς με περὶ τὸ ὄνομα, ὡ
πολλάκις, πρὸς ἀλληλα ὑβρι
πης να λέγῃς ὅτι γράφων, δ

λείψω μόνον τὰ χαρτία;
 τα τὴν ψυχῆς σε τὴν ἀδύ-
 σὲ τρίβει τὸ ὑπόδημα; δὲν
 καὶ ἐκδιαμέτρει νὰ ὑπερβα-
 συγγραφέα; καθότι ἐκεῖ-
 νων συνέγραψε τῆς ἰδίας
 σὺ δὲ μηδὲν παθῶν παρ'
 χρημα Μάσιγα τῆς σῆς σ-
 γω καὶ αὐθις καὶ πολλάκις,
 μὲ, ἀλλὰ διὰ φιλίαν, ὡς
 Κοραῖν. καλῶς καὶ τῆτο, ο-
 ρῆς τιμὴν εἰς τὸν ἄνδρα
 μὲν πρὸς ἐμὲ, ἀναιρῶν δὲ
 νον παρ' ἐμὲ εἰρημένα. σὺ
 τάπασιν ἔδραμες, καὶ τῆ
 κειον ἔπραξας εἰς τὸ ἄνδρος
 κτῆρα, τῆ δὲ παρασιωπῆ
 τρωσάντων σε, ἐβεβαίωσα
 να. καλὴν τιμὴν ἀπέδωκα
 μέτριον τῷ ἄνδρος, ὕβρεις
 Ἀλβανὸν ἀναιχύντης ἐπι-
 εἰς τὶ ἀποβλέπων, ἐξήμεσο
 πως θέλων νὰ ἀποδείξῃς τ
 ἐκ τῆς ἐμῆς ἐλαττώσεως;
 ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντ
 δὲ τῷ ἐλάττονος καὶ προσα-
 σόντων. ἔπειτα σὺ τῆτο,

καὶ πόσος; καὶ ποῖω μέτρῳ
χεως; ἀλλὰ τίνα; μήτι ὡς ἐπὶ
πάντα; ἀλλ' ἐγὼ τοιοῦτον ἀγνο
λομαι, εἰδὼς ἑμαυτὸν, νεύρω
ρώων σερέμενον. τί λοιπὸν τ
τὸ αἴτιον; ἢ σὺ συνείδησις μο

Ἀλλ' ἢ ἔτως, ἢ ἄλλως π
φίλε μου κύρ Ἀλέξανδρε, πα
ἐπήδησας, καὶ ἀλαζονικώτερόν τ
τρον ἐλάκτισας· με ὅλον τῆ
μαι τῆ καθήκοντος, ἀλλὰ δε
τριώτερον, οἷον ἐπιζέοντος πάσ
τα, σιωπῶ, καὶ δὲν ἀποκρίνομαι
αὐστηρότητα. ἀλλ' εὐχαριστῶ
εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἀνθρώπων ὡ
καφενίτιδας λέχας· ἐξ ὧν οἱ
ἐμέμφθησαν, ὡς μὴ παθόντες
ἐδὲ ἐξεπαγγέλματος πράξαντες
μοι αὐθις (ἔχι οἱ τὰ σὰ κολα
τὴν ἰδίαν κρίσιν πρεσβεύοντες
ριτρώξαντά με τὸς ὄνυχας· ε
ἐν τέτοις καὶ σιωπῶ πρὸς τὰ λ
δορήσης αὐθις τοιαῦτα, καὶ ἀφ
λῶς τὴν κατέχουσάν με πρὸς σ
ψει, ὅτι ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκ
μαθήσῃ καὶ σὺ καὶ οἱ σοὶ δορυφό
εὐρήσει πολλά τὰ σαθρά·

μάλλον σὲ τρίβει τὸ ὑπό
 κατάπλασμα. τότε ὄψε
 ζεις τῶν ἑταίροισι γέλω
 προσδιαβάλητε, τότε ἀλ
 κακὸν ἐσι τὸ ἄπτεσθαι τ
 αὐτόθεν ζητήτωσαν οὔτοι
 ἔχ ἑώρακεν πώποτε ἥλιος
 τὸς Ἕλληνας, αὕτη πλη
 πομπὰς των ὑπὸ τῆς Δει
 ἀνέξεται βέβαια τὸν ἐξ α
 δὴ ἐγὼ μὲν τοιαύτας ὄνυχ
 μω δὲν καταδέχομαι. ἀν
 σαρκορρηγίας αὐτόχρημα
 ξίας (οἶδας ὃ λέγω.)· αἴτιν
 δορυφόρος θέλῃσι διδάξῃ να
 διον, ἐδὲ τὸ Πυρρίχιον, α
 ἔ Κορυβαντικόν. ἔ ταῦτα
 Προσίμιον.

Εἰς τὴν Πρώτην

Νῦν δὲ ἰδωμεν ὅ,τι π
 περισσαιοτέρων ἐτόξευσαν
 φὰς των ἐπισολὰς. ἀλλ' α
 πλασμένα ὀνόματα. ἐπει
 μήτε μὴν Εὐθύμιος διατρ
 μοι. εἰς τὸς ὑποίους ἔ να

μήτε ἄλλον τινὰ πάλιν δύνα
τῶν ἀντιζήλων με. ἐπειδὴ, ὅ
τέρας ἐγὼ νομίζω δυνατωτέρου
σιν, σεμνοτέρου δὲ καὶ τὸς τε
χομένους νὰ περιτρώγωσί με τ
ἀδυνάτους ὀδύνας τῆς ἀναιχύν
δὲ πάλιν ὀρῶ ἀναιχύντες, καὶ
ταιῶνας, καὶ μεγάλων ἀτοπιη
πισεύω νὰ ἦσαν πρόθυμοι νὰ
τίμιά των ὀνόματα, καὶ ἐντεῦθεν
αὐτοὶ συγγραφεῖς τῆς Ἀγνοί
χυνόμενοι, μήτε τῆς ζωῆς τ
τα, μήτε τῶν ἰδίων συγγρα
χου. Ἀλλ' ἢ ἔτως ἢ ἄλλως
Μάσιγος ταύτης ἔπραξε φρον
ξας ἑαυτὸν ἐν βαθυτάτῳ τῷ
ἐννοῶ τι αὐτὸν, μιμῶμαι τὴν
το, καὶ τὸν δέχομαι ὡς ἀνά
τῆτο χαρακτηρίζει πῶς αὐτὸς τ
ἀτοπον, καὶ τὸν φόβον τῶν ἰδ
τὰ ἴποια ἢ Δακικὴ γλωσσαλγ
τὰ παρασήση τρανώτατα.
μέχρι τέτος τὸ πάθος, μήτε
ὀσέων χωρεῖτω. ἄλλως δὲ χω
εἰς βάθος, καὶ ἐντεῦθεν ἢ τρα
φυῆς, καὶ πρόχειρος πρὸς ἡμᾶς
ἐκλέγων τὰς συμφουὰς." διὰ

ξε φρονιμώτατα, καὶ κατώ-
 λαξ κατὰ φύσιν ὑπὸ τὸν
 νὰ ἀνορύξη ἐκεῖθεν χρυσί-
 οὶ τερατώδεις ἐκεῖνοι μύρμ
 ἔλαθεν ἑαυτὸν ἐκχώσας πη-
 θες τῷ ἀσπάλακι, καὶ αὐ-
 ἔτω προκύψας μικρὸν τῆς
 χεε ταῦτα, καὶ ἐπεφόρτωσ
 βιβλίον ἀνάισχυντον, καὶ πα-
 να. καὶ τὰυτα κατορθώσα
 ναίως εἰς τῆς ἀνωθυμίας τῆς
 δεχόμενα.

Τέως δ' ἔν ὁ Ἀνώθυμ
 ἐπιχειρεῖ νὰ μοι διαβάλη
 ποῖον αὐτὸς ἴσως πρὶν τῆς
 νεσε, καὶ μετὰ προθυμίας
 νῦν αὐθις τῆς πάθους ἐρεδ
 ἔχει, καὶ τῷ φθόνῳ ἐκκαίει
 Ἀλέξανδρε, ἴσθι σαφῶς.
 πρῶτον ἔφθασεν εἰς μίαν
 μὲ τὴν παρεῖσαν πρόσδον το
 τὴν μαρτυρίαν αὐτὴν, μή
 δελεαθεῖσαν, μήτε ὡς ὑπ'
 θεῖσαν, ἀλλ' ὡς μαρτυρία
 τῆτο ἔχει προσέτι καὶ ἀπορα
 οῖμαι, αἰωνίως μέχρι τῆς κο
 ἡν, οὕτως εἰπεῖν, ὁ αὐτὸς

αὐτὸς ἑαυτὸν, εἰάν δυνηθῆ κο
μνήμην τὰ μετ' ἐπιμελείας
ποτὲ περιπλακέντα πρὸς τὸ
χὴ ὅμως αὐτῆ, καὶ ἡ σπεδὴ
τῶν ἄλλων Ἑλληνιστῶν πρὸς τὸ
λει φέρῃ τὸν συγγραφέα, ἀν
ἀλλὰ γὰρ θέλει ἐξομαλίσῃ α
οὐκ ἐκδύται ὅμως αὐτῆ μετὰ τῶ
μαι μήτε ἐγὼ νὰ καυχηθῶ,
σης, ὅτι ἔξουσί με δεξιὸν βο
ματικὰς ἀπορίαςτων, καὶ αὐ
μοσιεύοντες μὲν με τὰς ἀποτυ
εὐτυχίας ἀποκωφεύοντες, καὶ δι
δων περιτρώγοντές με τὰς ὄνου
Λαπᾶς ἀκιστον· ἐπειδὴ καὶ αὐτ
σάσεως ἤδη εὔρε τόπον εἰς τῆς
ματοτανίσματα.

Ἄνθρωπός τις τῶν Βαναι
ποτὲ, ἀπαντήσας ἄλλον τινὰ
γει πρὸς αὐτὸν, Νότος φυσᾶ
σας τῆτο, ὀργίζεται παραδόξ
καὶ ἐντεῦθεν ἀπαραιτήτως ἔλκε
ἐξ ἀπλότητος τὴν πνοὴν τῆ ἀ
ρωτήσαντος δὲ τῆ κριτῆ τῆς ὀρ
τῆς τοσαύτης δεινοπαθείας, λ
κατήγορος οὕτω. Ἐφάντη με,
μὲ ὕβρισεν. ἐπειδὴ βλέπων πρ

τος φυσᾶ. καθότι, ὅταν
 ται τὰ καράβια ἐξ Αἰγύπτου
 ἐκεῖθεν καράβια, φέρεσι
 ται Λαπᾶς, ὁ δὲ Λαπᾶς
 τερον Λῶκος, αὐτὸς ἄρα
 τεῦθεν λοιπὸν ὁ Ἐφέντης
 λήσαντος ὑπὸ μάλης καὶ
 πολλῇ κολακείᾳ, ἐπέφερ
 ὑπὲρ τῆς συκοφαντίας τὴν

Τοιαύτας λοιπὸν Λαπ
 λε με κὺρ Ἀλέξανδρε, ἐπ
 τὰ βιβλία ἀπλῶς, καὶ ἡδὺ
 ἀτοπημάτων· καὶ ἐγὼ ἀπ
 νὰ περιτρώγω τῆς ὄνυχας
 λησάντων τὸ γένος. περι
 ἐπιδεκτικὸς τῶν τοιούτων φ
 ἡμέτερος Θεκυδίδης διὰ τὰ
 πλοκάς, καὶ τὸ ὑπερφυῶς
 γα, καὶ μάλις πάντων δ
 τριτὰς ἐννοίας ἀπὸ τῆ ἴσθ
 φαίνεται πολλαχῆ ἐξασκήσ
 ταφράσας, καὶ σχολιάσας
 τὴν ἀπάτην, καὶ διὰ τῆτο
 νως παράτινος τὴν διόρθωσ
 χησα· ἀπαιτῶ ὅμως δικα
 ἐν οἷς πολλάκις τυχὸν καὶ εἰ
 κρῖσιν ὤφειλε καὶ ὁ σὸς ἀνο

μιμήσεως ἐμῆ νὰ ἐπιχειριδῆ
τὸς ὑπὸ πάθους φλεγόμενος.
ἢ μῦα περιίπταμένη περὶ τῆς
σεσηπὸς πανταχῶς, καὶ ἐνταῦθα
προβοσκίδα, ἐκμυζᾷ ἐντεῦθεν
σήψεως ἐπιτήδειον εἰς τὸν ἔτος
τῆς ἐκ φύσεως σόμαχον. ἐ
μέρος τί τῆς ὀπώρας ἐκτρα
ἀφίπταται ἐκεῖθεν εὐθύς, ὁ
ῥωμα, μὴ δυναμένη νὰ διαπερ
τὸ κέντρον τῆς. οὕτω λοιπὸν κα
περιῆλε μὲν, ὡς εἰκὸς, πολλ
φέα, ἀλλ' εὐρῶν παντάχῳ τ
δυναμένος νὰ προσβάλη αὐτόθι
αὐτῆ προβοσκίδιον (ἐπειδὴ ὁ
νὰ ἀντεισάξῃ ἑτέραν γνώμην)
πλέον εὐκαταφρόνητα, καὶ ταῦ
ρον μάλισα, μὴ εἰδὼς τὸ μῦα
ποιεῖ μέλι κατὰ τὴν παρομιάν.
καὶ βορβορώδεις ὕλας ἐνδιατρέιβε
σα, ἀλλ' ἢ μέλισσα μάλισα
ἀνθέων βόσκουσα ἐλευθέρως.
ρίας ἔπρεπε νὰ ἐγκύψῃ τὸ τ
τὸν Ἐπιτάφιον τῆς Περικλέους,
τῶν Μηλίων· ἐνθα εἶναι πολλὰ
νενοημένα, ἐνθα ἀδύνατο νὰ
ἢ ὡς μὴ εἰδότα, τί τότε ἔγρα

σάσει τινὶ προφητεύοντα·
 τρον τῷ μαριεῖ ἀντέπαχε
 Ἐντεῦθεν ἄρα μὴ δύναται
 ὁ τυφλὸς σε χαμόρρηξ,
 δας· καὶ πρῶτον περιτρώ-
 μίω τῷ συγγραφέως ὧς
 τῷ Πῶς, χωρὶς ναὶ δείξει δι-
 τὸ, Καθ' ὃν τρόπον, ἢ
 ἀλλ' ὅτι μόνον δὲν ἀρέσκει
 σπάλακι, ἐδὲ παρέχει αὐτῷ
 τὸν ζόφον ἐν ᾧ κατορώρεται
 φίλε καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐ-
 αὐτὴν ἐξήγησιν. Πρὸ πολλοῦ
 μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων
 τῶν μὲν ἀπλῶς τῷ αὐτῷ
 γόντων, τῶν δὲ περιττὸν
 δον πᾶσαν κρινόντων, τῶν
 λαμβανόντων ἀναφορικῶς π-
 τεῦθεν λοιπὸν ἐβιάσθη ναὶ
 Καθ' ἃς περισάσεις διὰ ναὶ
 πλάνησις, (ἀρεσὸν δέ σοι ἐ-
 ζετο ἔτω „κατὰ τὰς, τ-
 πόλεμος περισάσεις; ναί)
 τῷ ἅμα ἐπὶ πολὺ καὶ ἐν-
 ἐξελέγχομαι καὶ περὶ τῷ,
 ἐθαύμασα τῷ ὄντι ἐνταῦθα
 χαμόρρηγκος· πλὴν εἶναι

γλώσσης τὸ τοιῦτον ἐν ταῖς
βανόμενον, ὡς τὰ, ἐν συντό
πάντων, διὰ νὰ συντέμνω τὸ
ποῖον οἱ Ἕλληνας λέγουσι, Συ
ρις νὰ ἐννοήσωσι πολλαχῆ τὰ
τῷ Ἀνωόμεσθε. ἀλλ' εἶθε τ
τα νὰ εἶχε μόνον ὁ Θεκυδίδης
νὰ διαρραγῶσιν οἱ φθονεροὶ. ἀ
κὲ ἀνωτέρω, ἐννοῶ ἄλλας ἀπο
ρίας· εἰς τὰς ὁποίας, ὁμολο
θῆν νὰ ἐκπληρώσω ἀξίως τὴν
πόχεσιν.

Δεύτερον δὲ ἐπιφέρει τὸ,
κὲ εἰς τῷτο ἀμβλυώττει τὸ τ
παραλογίζεται σοι ὁ συκοφάντ
εἰδῶς, ἢ μὴ θέλων εἰδέναι, ὁ
ζειν ἔχει παράτασιν χρονικὴν
ἐδεμίαν, ἀλλὰ μόνην ἐκείνην τ
καθ' ἣν ἤρξατο γίνεσθαι τι. ὡ
τὸ Παύεσθαι ἔξει κατάλληλον
τημα· τὸ δὲ Ἐλπίζειν ἔχει
μεταξὺ τῶτων κατὰ τὴν ἀπο
μάτων. ὅθεν κὲ ἐν τῇ μεταφρ
ται εἰς τὴν ἐννοίαν σολοικότης.
νίζετο ἔτως ἀνωτέρω κὲ τὸ Ἀρ
τασιν χρόνος, εὐθύς ἐσολοικίζ
λόγος ἢ ἐννοία· οἷον, Θεκυδίδ

πόλεμον ἀκριβῶς καὶ κατὰ
 δὴ ἄρχιζε τὴν ἰσορίαν εὐ-
 πολέμῃ· καὶ ἐπειδὴ Ἡ' λπι-
 γας καὶ ἀξιολογώτατος. Ἰ-
 λεμῃ καὶ Ἀλέξανδρε, τ-
 τῶν περιόδων. ὅτι ὅσον μ-
 ράτασιν σολοικίζεται, τ-
 αὐτῇ εὐοδεῖται. ἀλλ' ὁ π-
 οῖδε συνιέναι. τί δέ; μή-
 οὐ τῆτο λέγω· καθότι τ-
 μενον ἔλαβε προσφυῆ ἔρμ-
 ἔνθα ὁ σὸς ἀσπάλαξ οὐ-
 ἐσιώπησεν.

Τρίτον δὲ ἐπιφέρει τ-
 οὐκ ἔχοντες, ὡς κακῶς δ-
 ρίς νὰ ἔχωσιν ἐδεμίαν ἐπι-
 λά καὶ εἰς τῆτο μὲ ἀδικεῖ-
 δικεῖ αὐτὸς ἑαυτὸν, ὡς
 ἐπιφερόμενον αἴτιον τὸ,
 πελθῶν ἄλλος ἀφαιρήσε-
 νείαν κατάλληλον. ἐπειδὴ
 νοια εἶναι αὕτη. δὲν ἐπλ-
 ἀσφαλεῖς εἰς τὰ ἴδια κτ-
 μὰς τῶν ἐχθρῶν. τῆτο ο-
 ἔχωσι κτήματα διὰ τῆ μ-
 σὺ δὲ ἔγκυψον αὐτόθι,
 τια εἰς τὴν αὐτὴν ἀποτειν

ἔλκεσαι ὡς ἐκ τῆς ῥινός ὑπ' ἀι
μένων τῷ φθόνῳ· εἶδ' ἄν μὴ, σ
ἐκ τέτων ἀναιχυντίαν, ὅταν
μένα εὐρεθῶσι τῆς αὐτῶν ἀμ
τα. ἐπειδὴ δὲν ἀρκεῖ νὰ λέγ
ὑβριστικῶς εἰς τὴν νίκην, ἀλλο
λιστα νὰ μὴ ἀντισρέψωσι τὰ
τα, καὶ ἔτιως ὁμολογήσει τὴν
θότι ὁ σὸς Λαπαδᾶς, ἄπαξ λ
στερίοδον, ἔλκει αὐτὴν ἄνω καὶ κ
πὸν, καθάπερ οἱ σκυτοτόμοι
νὰ μαγειρεύσῃ τὸν Λαπαῖν σο
γεῦσιν τῶν μονομερῶς ἀναγινωστ

Τέταρτον δὲ, τυφλὸν μὲν
δημα μιμηθεὶς ὁ Ἀνάγνυμος, ἀ
ραγράφ' ἐπὶ τὸν τριακοσὸν καὶ
σε, τριάκοντα ὅλα βήματα
βῶν κατὰ Γίγαντα, ἵνα ἦ αὐ
τὸ πῆδημα. ἐπειδὴ ὡς φαίνεται
προσβάλλη ἀξίως τῆ φθόνου εἰ
σαῦτα μεταξύ καὶ τοιαῦτα σκι
ἢ ἄρσις ἀπαιτεῖ πανταχῶς τὴν
ρεσις, τῆ ἀναιρεῖντος τὴν δόξαν
μος συνήθως ἀποφυγῶν καὶ ἐ
μεταξὺ, περιέλκει τὰ δέρματα
χόμενα, ἐνδίδωσι πανταχῶς κα
σκυτοτόμος.

Ἐντεῦθεν ἄρα προβά
 ἀντίρρησιν, καί μοι διαβά
 Δίκαιον, ὦ Ἄνδρες Ἀθηνο
 Ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἀλλὰ
 ἔτος, ἀφ' ἧς ἐσειλεν εἰς ἐμ
 βεν αὐτὸς διάρρησιν εἰς τῆ
 παραπαίων, καὶ παραπαίε
 καὶ βέλεται, μὴ εἰδὼς ὅτι
 σημαίνει τῆτο αὐτὸ τὸ ἐκ
 ρίοις θεωρούμενον δίκαιον,
 καθῆκον. τὸ ὁποῖον ἢ ν
 λέγει καὶ δίκαιον. ἀλλὰ καὶ
 ἐλάμβανον ἐν πολλοῖς, ὡς
 λαί, τεθνάναι πρὶν ἢ γῆ
 χὸς Ἄνωνυμος ἔχει πολλή
 σαν, καὶ καλὴν χώνευσιν εἰς
 δὲν ἔπρεπεν, ἢ κατ' αὐτὸν
 νὰ ἀπολογηθῶ παντελῶς
 σματα. Τὸ δὲ συγχίσα
 ἀντὶ τῆς, ὡς τόσον παρ' ἐμ
 θον μὲν παρὰ τῆς Μακαρί
 Βυκορσίω τὰ φιλοσοφικὰ π
 αὐτὸ καὶ πολλάκις παρὰ τῆ
 μενον, κακεῖθεν ἀτυμβωρ
 τω, ὡς ἴδιον, καὶ σὺ μὲ ε
 Ἐνταῦθα δὲ ἐν τῇ αὐ
 καὶ ἡ τετάρτη τιμία ὑποσηρ

φαίνεται μάλισα, (ἀγνοῶ τὴν
ἐκδικήσεως κατὰ τῆς ἀληθεύ-
χολερᾶς γαστρὸς μέγα ὀδυρό-
αίφνης ἐκραγύσης εἰς τὸ ἐμφ-
ἐξεκύμανε. ἀλλὰ πρὸς μὲν
ὡς ἐν τῇ λύσσει τῶν πάθους
σώματα, ἀπελογισάμην ἀνα-
ρᾶν φωνὴν τῆς ἀπλότητος. ἐ-
προσέτι, ὅτι οἰκειοποιήθη καὶ
τῆς ἐπιδιορθώσεως τῆς Κοραῆς
τὸν ἄνδρα εἰς ἀναίχυντα πά-
πολογήσομαι καὶ πρὸς ταῦτα
ναιότητα. Ἐγὼ μὲν τὰς διὰ
φωνῆς ἐπιδιορθώσεως τῆς Κορα-
τινᾶς Γαλικᾶς εἶδον ἐν τῇ ἐκ-
ταφρασεῖ. ἐξ ὧν ὠφελήθη μ-
νῆμαι, ὡς καὶ ἐν τῷ προσιμίω-
το, καίτοι ἐν τῷ παρόντι μ-
ρεσιώπησα δὲ, καὶ ἐκ τῆς τῆς
πλότητος, ὡς εἶπον καὶ ἀνο-
μετὰ τῶν ἀρεσάντων μοι προ-
τὰ μὴ δόξαντά μοι τοιαῦτα.
θέντος ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ αἰ-
τὸ ἕτερον καὶ ἐγὼ ἀπέχομαι τῆς
τρωξίας, ἐν οἷς ἀνάγκη ἔ-
καὶ ἀνάγκης ἕσσης νὰ ὁμιλήσω
τῆς Ἀλγησιθέας τὸν Πράλο

τὸ πάθος τὸ ἄσβεστον.
 δερματοτανίσματα καὶ Λα-
 σαξον ἐλευθέως, καὶ ἐπιτε-
 ἔχε ἀτρέμας μένων φρονί-
 μῆ ἐξέλεγε ἐκ τῆς βίας
 πινα ἐλαττώματα, μηδε-
 ἵνα μὴ γένηται ἄξιος τῆς κα-
 γικῆς. „Ὅλοιο θνητῶν ἐκ

Ὁ δὲ σὸς Μῶμος ἐπι-
 διὰ τί γὰρ μὴ προδέσω καὶ
 τὸν Θεκυδίδην, καὶ πρὸς τ-
 δὲν ἐθέλησα, μήτε εἶχ-
 Ἀνώνυμον κατορωρυγμένον
 σχυντότατον. ὅταν δὲ αὐ-
 τοῖστων περιώνυμον συγγε-
 τῶ γὰρ φροντίση, ὅχι τοιοῦ-
 θέση ἄχρηστα εἰς τὰς νε-
 πρὸς ἐμὲ καὶ τὰ ἄλλα π-
 προσθέση, ὡς ἀναγκαῖα
 Ἑλλήνας, καὶ προσέτι κοιν-
 ξικὸν τῶν φράσεων. ὅθεν
 μοι εἰς τὸν Θεκυδίδην εἶνα
 γὰρ τελειοποιήσω τὸ Λεξικ-
 εἴτις ἐκδώσει μετὰ ταῦτα
 τελειοποιήσει αὐτὸ, εἰς τ-
 κόπων τὴν δόξαν. καὶ τοσ-
 τὴν κατὰ τὸ Θεκυδίδου ἐπί-

θέλεις δὲ νὰ ἀπολογηθῶμεν
ταύτην δερματοτρούματα;
πῆ, ἐπειδὴ ὅμως τῆτο δόκησιν
ὡς ἔπαθε καὶ ὁ σὸς δορυφόρος
θέας τὸν Πρόλογον, εἴπωμεν
καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παραλαλήμ

Εἰς τὴν δευτέραν Ε

Ἡ δὲ δευτέρα ἐπιστολὴ π
σκίδα εἰς τὸν Εὐτρόπιον, καὶ
σεσηπὸς εὐρίσκει τῆ βιβλίη
τὰς πολλὰς βιβλίης ἐν τῇ
ἰσορίας τὸ ἄδοξον. καλῶς.
λεῖ ἐρώτημα οἷον ἀναπολόγητο
ταφράσω τὸν Γολδσμίθιον.
μόνας ἐπιφέρω συντόμως ἀπὸ
κατὰ τὴν αὐτῆ μαρτυρίαν, ὅ
πασιν ἄγλωστος. ἑτέραν δὲ
συμβουλευθεῖς κατορωρυγμένον
παρρησίασον ἀνδρωπάριον.
αὐτῆ τὴν καρδίαν, ὡς φαίνεται
λέμα, καὶ κατακρίνει τὴν φε
ἀναψεν αὐθις τὸ πῦρ τῆ πολ
μὲ σέλει εἰς τὸν Λατῖνον νὰ
νῶν τὴν ἀπὸ τῆς Ρώμης ἀπό
ρω μὲ κατεδίκαζεν ἄγλωστον

παρένθεσιν τῆ Παιανίᾳ ἀ
 τὸ σχόλιον. Ἔκτον δὲ,
 ταύτην, Περιέχουσι χίλια
 θα ἔχει δίκαιον, διότι μ
 ὄθεν ἀναγινωσκέτω ἐξῆς
 ἔτω. Περιέχουσι χίλια β
 παυσάτω καταβιβάζων κα
 διαρρηγνύων τὰ ἱμάτιά τε.
 πνοῆς, καὶ χάος, καὶ αἰθέ
 νας τραγικῶς εἰς τῆς τοσα
 ἀτοπίαν. καθότι ἢ ἐκ τ
 ἱκανὴ νὰ δείξη ἐκ τῶν ἰδίων
 ἔξαψιν.) Ἐπὶ δὲ τέτοις ἐτ
 τὴν Γερουσίαν, τὰς εἰς τ
 ῥήσεις, τὸ Λεξικὸν τῶν
 ὀνομαζέειν. τὸ, tout à nou
 βάτε, ἄνω καὶ κάτω σρέφ
 τέτων τοσῶτον δημοκοπῶν
 διαβάλλη πρὸς τὰς Ἰουδαίους
 σεως πρὸς τὰ μὲ ἀναγινώσ
 τω τὴν νίκην καὶ διαβαλλέ
 εἶδὲ καὶ πρὸς τὸ, ἄλογίμως
 ἐκείνης ἐγὼ κριτὰς τῶν
 Ἀπορῶ ὅμως τῆτο, πῶς
 ἐν μόνον εὖρεν ἐλάττωμα,
 ραβάτε. ἢ μόνον αὐτῆ ἐ
 τῶν ἐπιμωμοτέρων ἀναζητῆ

νω, καὶ σοὶ, καὶ ἄλλω ὁμοίω ἐκ
βάλητε εἰς τοῦτον ἀγῶνα. ὡς
φῶς ἀληθινὸν ἔχ' ἑώρακε. τὸ
μεπτον ἐν τῷ, εἶναι πάντη
μάλισα παρὰ τῶν σῶν δορυφό

Ἐπιφέρει δὲ προσέτι ὁ γ

τὸ πάντων γενναϊότατον τὸ
ταῦθα ὡς Ὀλυμπιονίκης ζητῆ
νίκης. ἀλλ' ἔχέτω τὴν ἀναίχτη
τὴν ἐζήτησε μόνος τε. καθότι
αὐτὸ τὸ ἐκοινολόγησε πρὸ δύο
μοι Ἀποσόλης Ἀρσάκης, μα
ἐμοὶ ἐν τῷ τότε. καὶ περὶ τῷ
οἶκον τῷ ἐφημερίῃ τῆς Ἐκκλη
θι ἐπείραζόν με ἐξ εἰλικρινείας
καὶ οἱ ἐμοὶ φίλοι, καὶ οἱ σοὶ δορυ
τον μαθόντες τὸ εἰς τοιαύτη
ταπεσὸν τῷτο ῥῆμα. καὶ μα
Ἀρσάκης εἶπε καὶ τὴν αἰτίαν
ταφορᾶς· τὴν ὁποίαν τότε ο
νοήσαντες, ἐσερήθησαν καὶ τὸν
τῆς ἐκθέσεως. ἄλλως δὲ ἔπ
καὶ Φιλίππου, καὶ τραπέζας, καὶ
προπόσεις, καὶ ὅσα εἶναι γνωστ
τοὶ, καὶ τοῖς πρωτοπείροις τῶν
ἐγὼ εἰς τῷτο τὸ ῥῆμα δὲν λυπ
μα καὶ Ἀλέξανδρε, ὅτι ἔσφαλ

ἀμαρτάνειν ἀνθρώπινον,
 τριόν τε καὶ φρόνιμον. τὸ
 τῶντας, ἀλλ' ἰχυρογνωμῆ
 καὶ ἀπαίδευτον.) ὅσον ἡδὲ
 εὐγνώμονος μαθητῆ, καὶ ὁ
 εὐχῆσε τὸ ἀφλον ἐξ ἀνα
 τω λοιπὸν καὶ ταύτης βρο
 μένον, τὸ ἀπαρρήσιασον,
 πάντα τὸν τοῖστον χορόν
 σίευσε καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα
 ἀσειζόμενος κατ' ἐμῆ πρὸς
 τὸ Ἰταλικὸς ἀντὶ τῆ Ἰταλ
 τῆς ἐβδόμης σελίδος. τὸ
 Ἀσκληπιὸς ἐν τῷ βίῳ τῆ
 τυχεῖς νήσους, ἀντὶ τῆ,
 βίῳ τῆ Σερωρίας. τὸ Ἀσ
 νιος ἐν τῷ βίῳ τῆ Αἰνεία,
 ὀνόματα. πῶς δὲν ἔμαθε
 ἀλλ' ἄσος ἀσπάλαξ, ὡς
 βεβαιοῖ τὸν Αἰσώπειον τῶ
 μόνον ὄψεως, ἀλλὰ καὶ ἀκο
 τι σερέμενος.

Ἐπιφέρει δὲ μετὰ τα
 τῆς Ἀλγησιθέας ὅ τὰς ὁ
 μόνον τὸ Ἀναμασσᾶν ἐς
 δητεῖ, ὡς φαίνεται, ὅτι
 κόρην με, ὡς μὴ εὐρῶν κη

τῆ, ἔτε ψυχικὴν εἰς τὰ δόγ
τικὴν εἰς τὴν τάξιν τῆς, εἰ μ
τὸν ὄνουχα. τὸν ὁποῖον διὰ πο
των παρέγλειψεν. Ἀλλ' εὐχ
τα, φίλε με κὺρ Ἀλέξανδρε.
ματικῆς ὁμιλῶντες οἱ λόγιοι,
λέξεις, ἔδὲ τὸ ἀναμασσᾶν α
καλῶς ἢ κακῶς, ὡς Ἐπίμε
ἀργυρῶ αἰῶνος οἱ συγγραφεῖς
νέχεαν. καὶ ὁ σὸς δορυφόρος,
τόμενος, μὲ πέμπει αὐτόθι
ρος. ἀλλὰ διαφέρονται μάλ
μάτων αὐτῆς, τί ἐστὶ τῆτ' α
δηλονότι. μή πως δὲν εὗρισκε
ψυχικὰ, ἢ σωματικὰ κατ' αἰ
καθὼς εὗρον καὶ γὰρ κατὰ τῶν
πρώτη ἐκδόσει; καὶ μετὰ ταῦτ
κατὰ πασῶν γενικῶς; ἀλλ'
μυάριον, καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἄκων
ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἐποχῇ πρώτ
ἢ ἐμὴ τερψιθεῖα, μέχρῃς ἔ
αὐτῇ, ναὶ ἐνδώσῃ τὸ καλλιτε
νεωτέραν. καὶ ταῦτα νεανικώτ
μῶς πρὸς ἀναιχύντες ὄνουχοτε
πῶς δὲν ἐνόησε καὶ τὸ Πολιορκη
ρέως εἰς τὴν ἔκτην τῆς Πελοπό
ἐν τῷ ἀφιερωτικῷ τῆς Ἀρρίανθ

ἀντὶ τῆς, Ἐναβρύνεσθαι;
 τῆς ἀμαθείας μὲ ἐλαττω
 εἰλικρινῶς μὲ ἐξήλεγξαν.
 ξάμην τὸν ἔλεγχον. Τὸ
 ψίας, σᾶς ἐφάνη, ὡς λ
 καὶ βέβαια οἱ πρασπῶλοι
 νοήσατε αὐτὸ λοιπὸν ἔτω
 ἢ ἀναμασσῶντες ὀλίγα
 κατὰ τὴν λαχανοπώλιδα
 ταχῆ κατὰ λέξιν τὰς φε
 γράφετε κατὰ τὰς πρασ
 λος γράφετε, καὶ μὴ ἐς ἀ
 καὶ τότε θέλετε τύχη τῆς π
 ἐργάζεσθαι ἐνταῦθα πόσον
 τέρα περίοδος εἰς τὴν πε
 ἀναμασσᾶν εἰς τὸ εἰς κάλ
 τᾶς, τί ἐστὶ τὸ ἐς ἀπεψία
 καὶ γῶ, τί ἐστὶ τὸ ἐς κάλλος
 ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τῆς κα
 λοιπὸν ἀντὶ τῆς ἀπέπτως ο
 ἢ γλῶσσα ἀνατρέχουσα τ
 λεπτύνεται καὶ ὑψῆται, κα
 τῆς. ἐκ δὲ τῆς σῆς ὁμως
 γιᾶς προκύψει, εἰ μὴ τὸ τ
 νύμσθ. πρὸς ὃν ἱκανὰ μ
 δευτέραν ἐπισολήν.

Εἰς τὴν τρίτην Ἐπι

Ἡ δὲ τρίτη αὖθις ἀποτεί
γησιθέας μόνον τὸν Πρόλογον
κατ' ἄνδρα τίμιον, ἀλλὰ κατὰ
λιστα συκοφάντην, καὶ κατὰ μί
ρον. ἐπειδὴ ἀφείς τοσαύτας δ
μένας, καὶ ἐκ τῆς παρασιωπι
βαιώσας τὴν δόξαν μὲ, ἤψατ
μῶν δολιώτερον κατὰ τὸ κύκλω
πατῶσιν, εἰς τὰ τρία ἐκεῖνα κ
Ἐπίμεσα, εἰς τὰ Ἐπιρρήματα
περθετικά, καίτοι καὶ ἐν τέτοι
γυῖς. ἀλλὰ καὶ εἰς ταῦτα ἀποκ
τῶ πείθοντι λόγῳ ἐπόμενοι ἐν
κατ' ἐκεῖνον τῶ πάθει δαλεύου
τείνει τὰ τοιαῦτα κυκλοφορῶν
σελίδας, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ
τὸ μέτρον, παραπληρῶν αὐτ
καθ' ἕκασον σίχον σχεδόν, ὡς
εἰπεῖν μηδὲν ὑγιῖς.

Ὡς τόσον τὴν περὶ τῶν Ν
σων γνώμην τῶ κυρίῃ Κοραῖ ἄπ
ρῶς, καὶ ἐπήνεσα τὰ εἰκότα, καὶ
τικὴν μὲ εἰσήγαγον. ἐπέφερον
λογίας τινὰς, καθ' ἃς ἐδίσαζον
ζω, ἵνα λάβῃ ἡ γνώμη περισσ

ἀλλ' ἐχί να παραλαλή ὁ
 των. ὅς τις ἀπὸ τῆς διαθ
 ῆν ἐκεῖσε ὁ λόγος, μετέ
 ἀπλῶς τῶν ῥημάτων. καὶ
 μὲ πέμπει εἰς τὴς Κανδη
 διάφορον σημασίαν τῆς Τε
 τῆτο, ἐρώτησα τὸν Καδ
 τὴν ἔμαθον. ἀλλ' ὀφείλει
 αὐθις εἰς τὰς φρένας αὐτ
 μένε τῶν Ἐπιμέσων τέτα
 αὐτῶν, καὶ τότε θέλει λάθ
 χῆς περὶ τέτων. ἄλλως
 Πορεύομαι κατ' ἰδίαν μὲν
 ταυτίζονται ὅμως κατὰ
 Ἀνώνυμος δεῖται πάντως

Ἐντεῦθεν δὲ μετεπή
 διου καὶ γενναῖον εἰς τὸ Ἐπ
 τῆτε οἰκειοποιεῖται τὸ ἄθ
 τῆ ἐπιχειρῶν να μὲ καθυ
 ἐγὼ τοῖστον ἀθλητὴν ἐπισ
 ὡς εἰς ἀγῶνα δογμάτων
 ἀπὸ τῆς ὀνυχυτρωξίας
 καὶ μετὰ πολλῆς πεποιθήσ
 κης τὸ κήρυγμα. ἀλλ' ἦμ
 τες, λέγομεν, πρὸς ἀ
 ὄρισμόν ἐκεῖνον, καὶ γὰρ ο
 λώθητον εἰς τὰς γνώμας μ

Βροντητός σε Ἀνώνυμος λέγει
κατὰ τῆς ῥήματος λέγεται,
τό. καὶ καθὼς αὐτός ἐπιφ
ἄνευ γενικῆς ἔ δύναται νὰ τεθ
ἄνευ γράφω, ἔτω καὶ γὰρ ἐπιφ
ῥω καὶ Δίχα καὶ Χωρίς, καὶ χωρ
τῷ λόγῳ· οἶον, Πόρρω ἢν ἔτι
σρατόν. καὶ τὸ σεδάρον ἢν ἐντε
τόπον Χωρίς. προσέτι δὲ,
γράφω, καὶ τὸ Ἀξίως λόγος
ἐν τῷ λόγῳ τῆς Ἐπιρρήματος
γράφω, καὶ Δίχα σὲ γράφω
μὴ, ἔσονταί σοι ἐκ τῆς αὐτῆς λ
τὰ ἐξῆς ὁμοίως προθέσεις. ο
ποτὲ τῆς χρόνος, ἔξω τῆς οἰ
ἄλλων, λάθρα πάντων, δις τί
τῆς ἑτέρας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. ἔ
των τῶν λόγων, ἢ ὅλα προθ
Ἄνευ, ὡς μὴ δυνάμενον εἶναι
λὰ καὶ τῆτο ἐκκερέεται καὶ ἐξ ἄ
μάλις δὲ ἀπὸ τὸν ὀρισμὸν τ
μὴ δυνάμενον δέξασθαι σύνθεσιν
θις, καὶ μάλλον εἰπεῖν αὐτόπ
ὅταν ἐπιβάλη τις μεταφυσικώτ
ραν τῆς Ἐπιρρήματος πρὸς τ
φορικῶς πρὸς τὰ Ῥῆμα. τί δ
τεινόν μοι τὸ ἔς.

Αἱ Προθέσεις καὶ τὰ Ἐπιρρήματα, ἔχουσι διαφορὰς τρεῖς πρὸς ἄλλη τὰ ὀρισμῶν αὐτῶν. καθότι λέγονται κατὰ τῶν Ῥημάτων συντάσσονται ἐν συνθέσει τε Ὀνόμασι καὶ τοῖς Ῥήμασι Ἐπιρρήματα.

Δεύτερον δὲ, ὅτι τὰ καθ' ἑαυτὰ συντάσσονται μετὰ τῶν ὀνομάτων, πρὸ ἀξίως γράφω, καὶ ἀξίως λόγῳ θέσεις αἰεὶ μετὰ τῶν ὀνομάτων ταῦτα γράφω.

Τρίτον δὲ, ὅτι τὰ μετὰ ἑαυτὰ εἶναι σημαντικά, ὡς τὸν ἀσήμαντον· οἶον, καὶ μα, φεῦ, ὀδᾶξ, πάνυ, ἄνευ, καὶ τὰ τοιαῦτα λέγουσιν ἐν αὐτοῖς σημαίνοντα. ὡς ἔδεν. οἶον, ἐν, εἰς, ἀνά, λοιπὰς λέγων τις, ἔδεν ἐννοούμενον. Ἐντεῦθεν ἄρα, ἀσυντάκτως, ποικίλλουσι τὴν σύνταξιν διαφορὰς πτώσεις αἱ πλεῖσται πρὸς τὴν αὐτὴν αὔθις πρὸς ἄλλη σημαίνοντα, ὡς περὶ

διάφορα ἐπιδεχόμενον χρώμα
ποιον, πάσας τὰς ποιότητας

Τέταρτον δὲ, ὅτι τὰ μὲν
τιθέασιν ἐξ ἑαυτῶν καὶ τὰ Ρήμα
ται. ὅπερ ἔστι, μεταδιδόασιν
τῶν δυνάμεως καὶ ποιότητος,
ἐναργῶς ἐκείνων τὰ τῆς ἐνεργείας
πόλυτον. οἷον, τὸ μὲν γράφω
ἐκτεταμένον σημαίνει. τὸ δὲ
τέρως συνεποιώθη τῇ προδήκ
σενολογηθῆν, καὶ μερικευθῆν
Προθέσεις ἐ δύνανται τοιοῦτον
ἔσθαι καθ' ἑαυτὰς, ὡς εἴρηται
καὶν μυριάκις εἶπω, γράφω Π
σεις. εἰάν ὅμως εἶπω οὕτω
γράφω Κατὰ μωρῶν, εὐθὺς
πράγματος τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐ
καὶ ἴσης ἐξῆς τὴν διάνοιαν ταλα
τὸ Ρήμα λαμβάνει τὴν ἐκ τῆς
ρικωτέραν καὶ ἐναργεσέραν τῆς π
ταλαμβάνεις, ἢ ἔ;

Εἰντεῦθεν ἄρα τὰ μὲν ἐπὶ
λῆ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν ὀνό
μα λεγόμενα ἰσῶντα καὶ τὴν δι
τὸν ἀκρόντα ἡρεμεῖν. αἱ δὲ Π
ὀνομάζονται, ὡς μὴ μεταδιδῶσ
παρ' ἑαυτῶν σημασίας καθ' ἑα

λον λαμβάνουσαι ἐκ τῆς
 πλοκῆς, καὶ ἐκεῖθεν ἕτεροι
 ἐκ τῶν πτώσεων αὐτῶν τῆ
 ναι, καὶ διὰ τῆτο ἀπὸ σημ
 πίπτουσαι σημασίαν. ὅπερ
 τὸ Ἐπίρρημα. καθότι τὸ
 ὑπόθεσιν ἢ Μετὰ, ἄλλ
 αίτιατικῆ ἐπιπλεχθεῖσα
 ἢ αὐτή τις καὶ πρὸς τὴν
 μος γίνεται, ὡς ἐκεῖθεν καὶ
 μένη, καὶ ἐναργῶς ἄλλοτε
 λόγῳ διατιθεμένη. τὸ Ἐ
 τελὲς ὄν, ἔχει φύσει τὸ
 θεν κεχρωματισμένον, καὶ
 ἡμῖν παρεχόμενον τὸ αὐτῶ
 τὸν χρόνον, τὸ χρονικόν.
 τοπικόν, τὸ δὲ, ἄλλην τι
 σότητα. καὶ ἐδέποτε ἐκσῆ
 νάμεως, ἐδὲ μεταβαλεῖ τ
 ἐπεισάκτε αίτίας. Ὡς
 σύνολον τότε Ἐπίρρημα
 πτωτον ὠνόμασεν ὁ Θεόδω
 δυνάμει τῶ ὑποκειμένῳ κα
 ἀλλὰ τὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ
 σίας μεταδιδόντα, τῶ ῥή
 δὲ Προθέσεις, ἑτεροδυναμέ
 λως ἕτεροτελέμεναι ἐκ τῆς

των δυνάμεως, καὶ τῆς χρείας
μετ' ἐκείνων ἀποδίδονται εἰς
ταῦτα μὲν ἱκανὰ ἴσως πρὸς π
ληθείας. ἀλλ' ἐγὼ, κύριέ μ
κτύοις θηρεύω ἀέρα, πρὸς
ὑψηγόρας τῶ ὄντι εἰς μάτην μ

Ἐντεῦθεν δὲ ὁ Ἀνώνυμος
κλίσει τῶν Θετικῶν ὀνομάτων
ναῖον παράδειγμα τὸ τῆ Παια
ἐπέσεισε τοῖς λοιποῖς ἡγεμόνας
καλὰ καὶ τὸ εὔρε. ἀλλὰ δύνα
καὶ ἡγεμόνας τῶν στρατευτέων,
ἢ ἐργάτας τῶν ποιητέων; ἢ δ
ραδοτέων; ἢ οἰκοδόμους τῶν κ
τῶν γραπτέων, ἢ προνοητὰς τ
μελῶμαι τῶν προκοπτέων μ
θῶ τοῖς ἡγητέοις, ἢ μισῶ τ
τοιαῦτα; καὶ ἐσοχάδι ποτὲ π
ἐνεργητικὰ, καὶ ποῖα παθητικ
ἀμφοῖν δύνανται νὰ μεταχημα
κατ' αὐτόν; αὐτὰ λέγω ἐσοχ
μαι ἐγὼ λοιπὸν, ὡς λέγει,
ὡς ἔτι περὶ τῶν ἐπέχων,
ἀληθείας πιστὸς θηρευτής. α
προμέλισσον, καὶ ἔκτρομα α
τίας, καὶ μῶμος αὐτόχρημα.
το, ὄφειλε νὰ κάμη μίαν ἔκθ

„Εὐτεῦθεν δὲ μεταβα
 γενικὴν, καὶ μὴ δυνάμενον τ
 λη πῆ τὸ ἀδύνατον προσο
 νον εἰς τὰ εἰρημένα παρὰ
 περιεΐλας ἡρέμα τὴν προ
 θεν εἰς τὰ Παραθετικά,
 ἐξαρκέμενος εἰς τὰ παρα
 ἐπειδὴ ὅμως καὶ αὐτόφι λέγ
 παντελῶς ὅ,τι λέγω ἐγώ
 τί λέγει εἰδῶς ἐκ τῆς ἀπο
 βοσκίς τε εἶναι ἀδύνατος, λ
 νήση, καὶ νὰ τὴν σομώση ἐ
 νὰ προσβάλη ἐπιμονώτερο
 τέσσαρα τινὰ παρ' ἐμῆ προ
 ματα, καὶ τότε ἀποκριθῆ
 ἀνανεύων ἀδιαφόρως κατὰ
 λως δὲ ἀδιαφορῶ, καὶ μήτε
 πρὸς ἀναίχυντον ἀνθρωπιά
 σε ἄλλων, τὴν ὁποίαν αὐτ
 τισεν, ἐξετραχηλίθη αὐτὸς
 Ἀντιλεκτέων (συγχωρεῖτω τ
 ὡς μὴ ἔχων λύχνον ἐν ταῖς
 τρίβοις παντάπασιν, ἀλλὰ
 περιπατῶν κατὰ τὴν ἀσεβεί
 τῆ κέντρον, περὶ ἧ ἦν ὁ λόγ
 εἰς ἑτέραν ἐννοίαν μεταπεσώ
 ρίας.

Ἐπιφέρει δὲ ἔτι αὐτόθι τ
μοι εἰς τὴν θεματογραφίαν τῶ
μὲν ἐνόησεν ἕτως ὁ κύριος Κορ
μος σχολιάζει, καὶ ἡ ἐπιτυχία
μία, ὡς καὶ τῆς σκοπῆς τοῖς τοξο
λαι, ὅσοι καὶ οἱ ὀρθοὶ ἑλληνισ
ὁμολογῶ καὶ γὰρ, ὅτι ἐπλανήθη
ἐκείνης, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς
γράφει διὰ τὴν γράφη, τῆτο δὲ
εἰς σὲ χλευαζόμενον, ἐγὼ δὲ
τιβατταρίζω πρὸς ἄνθρωπον α
τε τὴν ἀναπληρώσῃ τὸ μέτρον
τὰ λόγια· καὶ ταῦτα μὲν καὶ πε
σολήν σε.

Εἰς τὴν τετάρτην Ε

Νῦν δὲ μεταβῶμεν εἰς τὴν
ἄκρον φιλόγενές τῆς ψυχῆς σ
τῆς Λαχανοπώλιδος τὴν ὠφέλ
ταῦθα ὁ βαττολόγος Ἀρώνυμ
γλῶσσαν εἰς ἐν διὰ τὴν δυνηθῶ
γνώμην αὐτῆς, ἢ τὴν ἐπιφέρω
διελών δίχα τὴν γλῶσσαν εἰς
μύλων καὶ ἀπαιδευτών, συνάγα
κτα γενικῶς καὶ πρὸς τὸν μὴ π
λει τὴν ῥάβδον. τὴν ὁποῖαν ἐγὼ

Ὅσα ὁμῶς σπερματικῆς
 λογίας ἐδυνήθησαν νὰ ἐννοήσῃ
 πρὸς ταῦτα δὲν ἀποφεύγω
 χον, καὶ πρῶτον τὸ τῆς Λο
 τον ἐρωτῶ περὶ ταύτης,
 ἔχει δύναμιν νὰ ἐννοήσῃ τῆ
 σοχαδῆ, ὡς εἰκὸς, ὅτι κα
 λὰ ἔχουσιν λάχανα; ἀλλ
 ταλαμβάνει ἐκ τῆς βοτανικῆς
 ὁμῶς πῶς ὁμιλεῖτε πρὸς
 ἐνταυτῶ καὶ εὐξύνητοι; Τῆ
 νεται ἐκεῖνος καλήτερον; ἢ
 τω, τῆτο παρ' ἐκεῖνο μὲ
 λάχανον; καὶ ἀγαπῶ τὸ
 γεῦμα τὰ λάχανα, ἢ ἀγ
 γευματίσας; πωλῶν τὰ, τα
 καὶ πότερον τῶν δύο σαφές
 λιν πῶς πρὸς τὸν Ἰπποκόμο
 τὸν ὄνον, τὸν ἡμίονον; ἢ
 ἄλογον, τὸ γομάρι, τὸ μ
 τὲς ἄλλης τεχνίτας καὶ γεω
 θρωπευόμενοι, θέλετε νὰ
 εἰς αὐτὲς. ἐπειδὴ τοιαῦτα
 σι, καὶ ἢ φιλανθρωπία σα
 κακῶς εἰδότης, ὅτι καὶ ἢ λ
 εἰάν ἀπέβλεπε πρὸς τῶν γε
 δὲν ἤθελε φυτεύσῃ εἰς τὸν

λαχάνω, εἰ μὴ μόνον τὸ σκόρο
καὶ ἂν ὁ μάγειρος ἀπέβλεπεν ὅ
θελε περιορίσῃ τὴν μαγειρικὴν
τῶν πρὸ Ἀβραάμ προπατόρων
πᾶς τεχνίτης τὴν τέχνην ταύτην,
τῶν εὐτελεσέων τὴν χρῆσιν.
αὐξάνουσι, κύριέ μιν Ἀλέξανδρος
πρὸς τὴν ἔλλειψιν, ἀλλ' ἐκ
τὴν ὑπεροχὴν μάλιστ' αὐτῶν καὶ
σάντων ἀπευθυνόμενα. ἔτι
καὶ τῶν Ὀλύμπιων ὁ Περικλῆς
ὁ Ἀπελλῆς, ἔτι Φειδίας· ἔτι
ἐπιτελεῖται τελειοποιηθεῖσαι, δεικνύουσι
θεώπῳ θεῖαν ἀπόμοιραν. ἐὰν
τεροῖ Ἕλληνας ἀφιλότιμοι, ὡς
χρημαγεωργῶν, βέβαια δὲν
μέχρι τῆς τὴν ἐκ τῆς Τερρακο
σειβομένην κηλίδαν. μετ' ὅλον
εἰς τῆς. ἐπειδὴ τῆς γλώσσας
συγκλωθεῖται μετ' αὐτῶν χυδα
πράγματι. ἄλλως δὲ, λέγεις δὲ
φίλοι διὰ τὴν γράφην. ἰδέτε, ἀπὸ
τὰ βιβλία, εἰς τὰ ὅποια συ
θέλετε εὖρη ἔχει λέξεις μόνον
τὴν Λαχανοπώλιν μόνον, ἀλλ'
δυσνόητος καὶ εἰς τὴν ἔξιν αὐτῶν
νων. καὶ τῆς δὲ τὰ σοφόν, ὅ

τῷ θ' ἑτέροισι γέλωσ. ἀλ
παρόντι παρὰ χορδῆν.

Εὐτεῦθεν ἄρα καὶ ὅσα
παίων γλωσσῶν, εἶναι καὶ
τα. ἐπειδὴ ὁ Γάλλος καὶ ὁ
λέγει πρὸς τὸν πραιοπώλι
λαμβάνει· ὅσα ὅμως γράμ
λίγα κατανοεῖ, εἰ δὲν ἔμο
τέλάχισον. ἐπειδὴ ὁ κάλο
σαν, καὶ μάλισα ἀπὸ γραμ
ἀγράμματον γλώσσαν ὅρα
γῶσι φωνάζοντες οἱ τὴν γν
μενοι. ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς κάλο
ἄλλην ἀκμὴν ἀπὸ τῷ ὕφους
Τεριογραφικίας· ἥτις τυπω
ποτὲ βαρβαρότητος, καθάτι
σιξ ἐν τῷ παρόντι, ἀνομο
παίων Βαρβαρογραφικίας
τι κάλαμος, ἐκ φιλοτιμίας
φέρη καὶ εἰς τὸ τελειότερον.
πεπαιδευμένων ἢ φιλοτιμίας
Μερλίνας σθ, καὶ τῆς Μάσιγ
σον ἔκθεσιν.) καθότι συγ
γραφικίας ἢ σύνθεσις, τῶν
δευμένων ἀνδρῶν τὰ γράμ
πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακ
ἐκατόν. συγκρινόμενα δὲ καὶ

δευμένων πρὸς τὸν αὐτὸν, ἔχοντα
δοήκοντα πρὸς τὰ ἑκατὴν. ἐν
σα ἐχάρησεν εὐτυχῶς ἐβδόμη
πρὸς τὸ κρείττον κατὰ τὸν εἶ
τὶ δὲν ἀφίνεις νὰ προχωρήσῃ καὶ
θέλεις νὰ λάβῃ εἰς μὲν τὰς λ
ράβλοπα καὶ κατάπτυα, εἰς
χαρακτῆρα παρὰλυτοὶ καὶ ἐκνε
πασιν, καὶ ἐν πολλοῖς ἀντίσε
της; τῆτο δὲν πισεύω νὰ δυνη
λέξανδρε, νὰ τὸ καταθάσῃ
τὸν κάλαμον ἐλεύθεροὶ εἰς φ
εἴκοσι ἔτη, καὶ τότε νομοθετή
νέστεροι ἀσφαλέςερον. αἴνες κα
ἤδη ἀντιλεγομένων ὀρθόερον.
ὅτι ὁ Κοραῆς δὲν ἐφάνκη π
γλώσσης διορθωτής. καὶ ὅτι
φαντασίαν ἤλθε ποτὲ νὰ ἀποδο
τασίαν εἰς ἄνδρα μετριόφωνα
πρᾶγμα δυσκολοκαταρθτότα
διορθωσιν μόλις ἐπεχειρήσα
εὐσόχως. ἐπειδὴ τοσῆτοι ἐπλη
πλησιάζει εἰς τὴν ἀρχαίαν, κα
λαβάνεσά τι παρ' αὐτῆς, καὶ τ
χεσα, ὡσε καὶ συνθήκη, καὶ λ
τοῖς πεπαιδευμένοις σχεδὸν συσθ
πληροφορίαν τῆ λόγῳ με, σύν

σελίδα τῆς Λεξικῆς αὐτῆς
 θάρσεως ἀπὸ τῶν βαρβάρων
 ὄψει τῆτο ὄλον Ἑλληνικόν.
 ἀπέδωκα τοιαύτην φαντασ
 ὡς ἄνθρωπον τὸν ἄνδρα μ
 αὐτὰ φανταζέμεντες εἰσὶν ο
 δὲ ὀνυχοτρῶνται, ἐκ κολ
 τὰ τοιαῦτα ὑπερφυῶς ἀ
 δὲ πρὸς ἐμὲ κατὰ τῶν, κ
 σείοντες. ἀλλ' οἱ τοῖοι
 μοιβάς ἀναλόγως τῷ χα

Ἐκ τῆτος δὲ ἀναφέρει
 τῆ Σισύφου, ὅτι ἐγὼ ἀέ
 Κοραῖ, ἐξέλαβον τῆτο λ
 λας μωρολογίας. ἀλλ' ἀν
 τῆ Κοραῖ, ἢ ἄλλοθι πίτ
 νὰ φροντίσῃ αὐτὸς περὶ
 τὶ καλὸν πανταχόθεν. ἢ
 ποίαν αὐτὸς ἐδερματοποι
 θεν μὲ τὸ δόλιον προδγκ
 μὲ, ἀλλ' εἰς τὸν ἀναίχνητ
 τι ἐγὼ μὲν λέγω, ὅτ εἰς
 ται πάντες νὰ κυλίσωσι λί
 ἔδὲ αὐτὸς ὁ Σίσυφος ἴτυ
 μένος δηλονότι νὰ φέι εἰ
 ἀλλ' ὁ σὸς Ἀνώνυμος ὅσ
 λαμβάνει κίνησιν εἰς τὴν γλ

ξάνει ἡ τῆς φλυαρίας τὴν ὄρ
ἡ παρακατιῶν θαλαττοκοπῶ
πορεῖ πῶς δὲν τὸ παράγω πο
ἀλλὰ τοιαῦτα πρέπει νὰ περιέ
τις πέπρωται νὰ εἶναι μάσιξ
νὰ δημοσιεύῃ τὰς τοιαύτας δε
θότι ἐγὼ δὲν ἔχω ἐδεμίαν δεξ
ἀλλ' ἐκεῖνο μόνον λέγω περὶ τ
ἐγκρίνετε τὸ Ἀμμή ἐκ τῆ Ἀ
νὰ παραφέρετε ἡ τὸ Μὰ ἐκ
ἀποφαίνεται δηλονότι Ἰταλικ
ἄλλα πολλά. ὅσον δὲ διὰ τ
δικαιολογίας πολλάς. καὶ ἰ
Ἰδῶ, ἡ τὸ ἐμποδῶν ἐκποδῶν.
νόμενον; ἡ εἰς τῆτο τὸ Μὰ π
πὸ τὸ κατάπτυσόν σθ Ἀμμή
ναντιώσει αὐτῆ σημαίνει καί
οἶον, μὰ διὰ τί νὰ μὴ μὲ πισ
Ἀμμή σθ· οἶον, κάμε ἐκεῖνο Ἀ
κάμνε ἐκεῖνο, Ἀν μὴ τῆτο. ἰδ
συμβίβασον εἴτι δύνασαι. τὸ
λυμένως μὲν ἀληθεύει, ἡ ἀκ
ηγέμενον. συναφθὲν δὲ εἰς τ
ἡ ἀνακόλεθον μένει κατ' ἐννο
αὐθις ἀπαγορευτικὸν ὄν, ἔχει
ἡ τῆτο τὸ ἐπόμενον ὑποθετικ
ἀκολοθίαν. συναφθὲν ὅμως εἰ

τραπήσεται τῷ λόγῳ ἢ ἔν
της διάφορον. οἶδας; ἐκρί
τό, τε Μὰ καὶ τὸ Ἀμμή, ο
βάρη ρίζης παραβλασήσαν

Δὲν εἶμαι ἐγὼ λοιπὸν
τῆς φαντασίας μου, διότι
περισσότερον εἰς τὰς λέξ
τὸς Ἑλληνίδος. ἀλλὰ σ
πλάττετε καὶ λέξεις καὶ φρα
ἢ μήτηρ ἐξ εὐγενείας τὰ
κόρη ἐξ αἰδῶς τολμᾶ νὰ τ
σὸν μου, παρακαλῶ. τὸ,
σιμὸς τὴν ρίνα, καὶ ἔχι μ
ἔτω συμμά; καὶ τῷτο μόνου
δὲ τὴν φράσιν αὐτὴν, Σιμὰ
συνεχῶς ὡς μέγα τι εὐρη
ρον εἶπω; ἐκ τῆς παλαιο
ἔλαβες; παρ' ἑδετέρας. ἐπ
φράζονται ἔτω· πρὸς τέτ
χωρὶς τῶν ἄλλων, ἐπὶ τέτ
θις οἱ μὲν πεπαιδευμένοι λ
λοις, πρὸς τέτοις, τὰ α
παίδευτοι, πρὸς τὸς ὅποι
ὁ Ἀνώνυμός σου, τερατεργ
συμμά εἰς τὰ ἄλλα, κόν
λοιπὸν εἰς ποίαν ἀπὸ τὰ
προσαρμόζεις τὴν τραγέλο

Σιμά τῶν ἄλλων; ἥτις τὰ
σύνταξιν φαίνεται τρέγος,
τὰ δὲ κάτω κατὰ τὴν λέξιν
ἢ αὐτόχρημα φαντασία; πο
χαίαν ἐκείνην, ἢ εἰς τὴν τῶν
ἢ τρίτον τῶν ἀπαιδευτῶν; εἰ
εἰπεῖν. ἰδὲ λοιπὸν ἢ γλῶσσ
ἢ ἐχὶ τὸ, Καθ' ἃς περιστά
βάλλετε. ἄλλο· Οἱ Δικισαί
μιον λόγον σας, γράφουσι μὲν
ναὶ λαμπρότερος τῆς σελήνης
τω, ὁ ἥλιος εἶναι λαμπρότερος
τὸ μὲν, ὅσον τὸ δυνατόν πλη
γον εἰς τὸ ἀρχαῖον. τὸ δὲ,
κοινωνῶντες πρὸς τὸν χυδαῖον
ἐκφράζεσθε εἰς αὐτό; ὑπερφύ
σελήνην λαμπρότερος εἶναι ὁ
τραγέλαφος γλῶσσα τῆς φα
ἔτε εἰς τὴν παλαιάν, ἔτε εἰς
νὰ προσαρμοδῆ, ἀλλ' ἐχὶ τ
περιστάσεις. ἀλλ' εἰς τοιαύτα
περιπίπτουσιν οἱ τὲς Ἑλληνισμ
σμὲς ἀποφεύγοντες. εἰς δὲ τὴν
τῶν λέξεων, πόση ζάλη;

Ἰδὲ πῶς ἢ λέγουσι ἢ γράφ
κισαί. Ἐὰν ἐπιμεληθῶμεν, ἴσο
λει εὐρη ταχεῖαν τὴν ἔκθεσιν.

κυκᾶς τὴν συνθήκην αὐτὴν
 θέλει τὸ πρᾶγμα ἴσως τ
 ρῆ. τὴν κληρονομίαν σε,
 βλέπεις ποία εἶναι τῆς φ
 τὸ ὁποῖον καὶ με βιάζει νὰ
 μοι σέλετε τὸν ἐλέβορον
 τέραν ἐμῶ (ἢ παρ' ἐμὲ κα
 ἐν ᾧ συκοφαντικῶς προσο
 τερατεργήματα; ἰδὲ ἀνω
 χυντος, ὅτι ἐγὼ ἐγκρίνω
 τὰ κατακρίνω, καὶ τὸ κατα
 τὸ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα κα
 τῷ Προλόγῳ τῆς Τερψιδ
 ἔτω, Τὸ ὁποῖον ΚΑΙ αὐ
 βάρβαρον καὶ ἰταλικόν. ἀλ
 λης μικρὸν ἐξελθὼν τῆς ὁ
 ἔφαγε δολίως τὸν, Καί, τ
 τρώξιμον νομίσας τὸν Σύν
 καὶ χαῖρ' μὴ δῆ.) καὶ ἐντεῦ
 σίτιν ἄμμον, ἀπὸ τῶν ἀτ
 λὴν σοφίαν περὶ τῶ Μᾶ,
 καὶ τέρατα ποιέμενος διὰ νο
 λοπρεπῆ τε σκοπὸν, καί τ
 σε πῆ πλανώμενος, σχολ
 ἀλλ' ἐχὶ ἀναιρῶν, ὡς ἐνό
 ποδεχόμεθα αὐτῶ τὴν σο
 ἐν λόγοις ἐπίδοσιν. καὶν ἢ

τῆς Ρ'έας Θεραπαινίς. ἐμοὶ
μέλει. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν

Νῦν δὲ ἔλθωμεν καὶ εἰς τὸ

Μασιγός σου ὑποσημείωσιν. ἐπι

ταί τι σπουδαιότερον περὶ γλω

υπνότι κάρπιμος ὅπως δὴ ποτε.

καὶ περὶ τῶν Μέλωντος τέττα τῶν

ἀπεκρίθη ὁ σὸς Ἀνώνυμος περὶ

πορίας μου ἐφεξῆς. ἀλλ' ἰχθυ

το μόνον, ὅτι ἐγένετο ἐξ ἀπα

ἐλθεῖν, θέλω γράψαι, θέλω

τέτο, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον

τὸ πρᾶγμα. καθότι ἡ γλωσσ

κῆς ὀρμῆς τὸ ὑποτακτικὸν παν

ἐλθη, θέλω μείνη, θέλω πο

ποῖα δὲν δύνασαι νὰ ἀρνηθῆς,

ρισσοί, ἀλλὰ Μέλωντες. καὶ

χαίς Μέλωντος Ἐλεύσομαι,

μας εἰς τὸ θέλω ἐλθεῖν, ἔτω

μετέπεσε κατ' ἐμὲ νῦν εἰς τὸ

ἔξει ἔτως ἓνα κανόνα συντομώ

εὐκατάληπτον. οἶον,

„Ὁ Μέλων γίνεται διὰ

„ὑποτακτικῆς. οἶον, θέλω γρ

„φθῆ. καὶ ἔδεν περαιτέρω.

Ὅρα δὲ καὶ τὸν σὸν κυκεῶνα

ταί. καὶ πόσον προὔποτίθησι τῆ

ματικῆν.

„ Ο Μέλων γίνεται
 „ Ἀπαρεμφάτε τῷ Ἑλληνικῷ
 „ μὲν τὸ Ἀπαρέμφατον
 „ θάλλει τὴν Ναι συλλαβήν
 „ ναι, θέλω τυφθῆ. εἰ
 „ εἶναι Ἑνεσῶς, ἢ Μέλων
 „ οἷον θέλω τύπτειν, τύπ
 „ ψει. Εἰ δὲ καὶ εἶναι Ἀ
 „ λει μὲν τὸ αὐτὸ Ν, ἀν
 „ οἷον, θέλω ἐλθεῖν, ἔλ
 „ χει, πῖει. πλὴν τῷ εἶ
 „ θις καὶ εἶναι Ἀόριστος π
 „ αι εἰς εἰ. οἷον, θέλω
 „ ράναί, σπείρει. εἰς τ
 „ περάνει, σπείρει.

Βλέπεις τί λέγεις;
 ποῖον λαδύρινθον ἐμβάλλ
 σύσατον γλώσσαν σε; ἔ
 ται ταύτης ἢ Ἑλληνική
 νοῖσε κανόνος σε; καὶ συ
 ὑσέρων; βέβαια βλέπεις
 εἶναι ἰχυροτέρα τῆς ἀληθ
 μένων τοῖς ἀπαξ ῥηθεῖσ
 σάγεις, κυκεῶνα, διὰ τὰ
 μὲ τὴν ἔκθασιν τῶν θαυμα
 „ Θέλον χαρῆν οἱ φ
 πλαντάξεν.

Α'λλ' οἱ ταῦτά ποτε
πάλαι ποτέ, καὶ νῦν ἐκ εἰς
σον, ὑποκρίνεσαι καὶ ἀπορί-
λαβε ταῦτα ὁ κύριος Κορ-
τα. πλάσματα εἶναι ταῦτα
βαλείων. τὰ ὁποῖα ἐσύνθε-
ροι, καὶ ἐτόνισεν ἔπειτα καὶ
ἔτι αὐτόθι, ὅτι ἔλαβες τα-
τῶν, ἀλλ' ἐλάνθασες εἰς τ-
τε ἄνερ, καὶ συνομολόγει τ-
μαρτυρήσαντι, καὶ ἐμὲ πεί-
ρία ἐ πάντῃ ἀπίθανος. ἔτι
ἐ μὴ φανερόν γενήσεται. ἀ-
μαρτυρεῖ. ἀλλὰ περὶ τέττω
ρὰ χορδὴν. σὺ δὲ ἄκεσον τ-
καὶ συλλογίδητι ἀσφαλέςερον.

Ἦτοκείδωσαν ἡμῖν εἰς
τα Ἑλληνικά. ἐκ τέττων ἐ-
950 σχεδὸν εἰς τὸν Α' ὀρισο-
μενα. Ὡς τύπτω ἔτυψα·
εἰς τὸν Α' ὀρισον δεύτερον, ὡ-
τέττων λοιπὸν ἀπάντων, π-
ἐν τῷ Α' παρεμφατικῷ Μέμ-
Α' ὀρισοι πρῶτοι ἐξέλιπον, καὶ
ἐκ τῶν ληγόντων εἰς ξ, ψ,
ἔλαβε τὸν τόπον αὐτὸν ὁ Μέ-
ἐξ ἐναντίας περιεσώθησαν ἄ-

καὶ ἔτσι μάλισα ἀνεβίβασα
 πλὴν τῶν δύο ἐκείνων τῶν
 τὴν ἀπορίαν διάλυσόν μοι,
 λω κατὰ τὸν σὸν Ἀνώνυμο
 θετικῶς ἀπορίας με.

Ἄκουσον δὲ τί λέγω ἐν
 τῷ ὀρθῷ λόγῳ μᾶλλον,
 ματος, καὶ μὴ τοῖς ἀπειροκ
 σι, καὶ τῇ ἀμεταθέτωσ
 οὐρανογνωμία. Οἱ καθ' ἑ
 πάντες πρῶτοι Ἀόριστοι. οἷ
 νυται δὲ τῶτο πρῶτον μὲν
 γλώσσης· ἥτις ἐκεῖ κατα
 τακτικὴν πανταχῶς. δευτέ
 λῆς τῶν ἀναντιρρήτων καὶ φ
 πρώτων. ἐπειδὴ καθὼς λέ
 μείνη, σπείρη, ψάλη, σ
 σείλη, καὶ ὅσα ἄλλα ἔχουσιν
 εἰς τὸν αὐτὸν Ἀόριστον αὐθι
 ψη, τύψη, ποιήση, βοήσ
 δὲ, ἐκ τῶν Ἀορίστων δευτέρ
 καὶ ἔτσι εἰς πλῆθος μάλισα
 ροτουῆνται πρὸς τὸ σὸν Ἀ
 λω φαγή (ἀντὶ τῶ φαγεῖ)
 ρη, τύχη, πῖη, βάλη, λ
 καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα τοιαῦτα ὑ
 καὶ ἐκ τῶν Παθητικῶν αὐτῶ

ἀποτείνεται αἰεὶ εἰς Ἀόρισον,
χει ἐνταῦθα χώραν παντάπ
πὸν ἔγκυψον, καὶ ἔγκυψον ἀπερ
ἀναμφιβόλως περισσοτέραν
γνώμην με πιθανότητα, καὶ ε
κάνονας πολὺ τὸ συμφέρον.
νὰ περὶ τέτων πρὸς τὴν τετ
καί τοι πρὸς κωφὰς εἰρημένα
μὴ θέλοντας νὰ ἀκέσῃσι τὴ
ὡσπερ πρὸς ἔρανογνώμονας καὶ
νάς, ἐπιμένοντας τοῖς ἀπαξ β
σοφικωτέρας ὑψηγορίας, ἵνα
θρώποις ἀνθρώποι ὄντες.

„ . . . ἔ γὰρ ἐμὸν π
πατηλὸν,
„ ἔδ' ἀτελεύτητόν γ' ὄ,
νεύσω.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἐπιγρα
χὰς τῶν βιβλίων με, περὶ
Ἀνώνυμος, ὁμολογῶ τὸ ἀτ
τὰ τοιαῦτα δοκῶσιν ὑπόκρυφα
μενος ταῦτα, τὰ μὲν ἐκ τῶ
μεῖον τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης
μαθητῶν εἰς φιλοτιμίαν αὐτ
δὲν σοχάζομαι τὸ ἐλάττωμα
νυμος τὸ ἐζύμωσε, καὶ μάλιστα
νημογεύτων αἰώνων. σὺ ὅμως

φιλίας διορθωτῆς ἔπρεπε
 πισοτέρους σὺ, καὶ τὰ τοιαῦτα
 νὰ μὴ δέχωνται, μάλιστα
 ταῖς εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν
 πλέον παρακεκινημένα τῶν
 ῥον· ἀναίχυντα γὰρ ταῦτα
 σης δέόμενα. καὶ ταῦτα
 δέναι, μηδὲν περαιτέρω ἐμ
 παρὸν ἐξηγέμενα.

Εἰς τὴν Πέμπτην

Πρὸς δὲ τὴν Πέμπτην
 εἶπωμεν ;

„ Ἡ ! ἦ ! μηδὲν λέγει
 Ἐνταῦθα δὲν ἀποβλέπει εἰς
 εἰ μὴ μόνον εἰς τὸ νὰ μὲ δὴ
 φθονερόν, καὶ κόλακα. ἀλλ' ἐ
 ἴσως γαργαλίζει καὶ ἐμῶ τὴν
 σαν, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων
 δύναται νὰ ἐξαίρεση ἢ ἐκ π
 μόνον μὲ τὴν διαφορὰν τῆς τέ
 τὸ δὲ δεύτερον ὡσαύτως καὶ
 κατέχει ἐν μέρει πῶς τὴν κα
 ζητείτω τὴν ἀλήθειαν τέττα
 ἐντεῦθεν ὁ εὐρών αὐτὴν κα
 οὗτος βαλέτω λίθον ἐπ' ἐμέ

μαδῆ Μέγας ὁ κύριος Κοραὶ
ὁ Ἀνώνυμος, τῷτο ἔδ' ἐπέρα
εἰς τὸν νῦν με, καὶ διὰ τῶ ἀν
σύνην, καὶ διὰ τῶ πράγματο
νῦν αὐθις ἀκέσας τὴν τοιαύτ
ράττομαι. ἀλλὰ κατ' ἐκεῖνο
σεβάσμιον γέροντα, ὅτι αὐτ
λέμισε τὰς τοιαύτας ἀτοπί
εἰς τὴν ἐπισοχὴν τὴν πρὸς σέ
βον τὴν ιδέαν αὐτήν. καὶ ἰδῶ
(δὲν λέγω τίνος παρὰ καιρόν.
καὶ καὶ παράξενα μετὰ ταῦτα
σα βέβαια. τὰ ὅποια ἱκανῶ
τα ὁ ἐλλόγιμος Κωνσταντῖνος
λόγω τῆς μεταφραδείσης Σ
αὐτὸς τὸς δύο φθονῶ τῶ ὄντ
νικὴν γνώμην ἐξέδωκαν πρὸ
τες τὰ τοιαῦτα, καὶ προσέτι
μενα φαίνονται νὰ ἀπέδσαν
καί τοι ἀφιλόσοφον ὄν. Τὸ
τὸ τῆς κολακείας ἔδὲ μικροῖ
πτεται. καὶ πίσεισόν με εἰς
ἐγὼ εἰς τὸς πεπερασμένους
ζόμενος νὰ κολακεύω ἄνδρας
κὲς, καὶ κολακευομένους ἐκ συ
δὲν ἐδυνήθην νὰ κατορθώσω.
τὸν εἰς τὸ πρᾶγμα διὰ τὴν ἀ

εὐθύς ἐρύθημα ἐπὶ τῷ πε-
 τόματον. καθότι ἡ ψυ-
 χὴν τοιαύτην μυσταρίαν ἐ-
 κὴ ἡ φύσις αὐτῆ τῆς τοιαυ-
 ἐσέρησε, κὴ ἡ προαίρεσις
 τὴν χαμέρπειαν. Ἐὰν ὁμο-
 μίζει ἀναξίως ἐπαίνων τὸς
 δρας, Εὐεργέτας λαμπρὰ
 γενομένης, πρὸς ἐς ἐγὼ
 νος σχέσεως, κὴ ἐκ κοινῆς
 νης ὑποχρεόμενος, ἀφίέρω-
 γήσεται τὸ σῶμα αὐτῷ κὴ
 τῷ ἀχαρίστῳ κὴ ἀναιχύντε
 μάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν τ-
 νήθην καὶ γὼ νὰ τιμήσω τὸ
 θάνατον αὐτῶν ὄνομα. κὴ
 γε τὸ ἐμοὶ δυνατὸν τὸν π-
 νον ἔρανον. Ἀλλ' ἡ μισθὰ π-
 κεντᾶν ἐπεχείρησε, κὴ θρη-
 τεμεῖν ὁ Λαπαδάς ἐπειρᾶ
 ἀκέρση Σωτήρα τὸν ἱατρὸν
 θρώποις γινόμενον, ὡς ὑπε-
 θρησκείας ὑποκρινόμενος,
 δογμάτων ὑπερασπιστῆς γίν-
 πλανώμενος. ἀλλ' ἐὰν ὁ ἰ-
 εῖναι κὴ λέγεται, ἄνθρωπε
 ἰερά ἔσα Ἰατρικὴ Σωτήριος

καθώς κ' ὁδιδάσκων Διδάσκα
τῷ ἐπαγγέλματος ἔχει ἐπὶ
ὑμῶν ὁ σωτὴρ κ' διδάσκαλ
νίττεται ὁ Ἀνώυμος, κ' μὴ
τῆς γῆς, ὑψηλοτέρας θεω
μιαρᾶς καὶ ἀναιχύντε συκο
ϊκανὰ πρὸς τὴν χρυσότητα τ

Σὺ δὲ, φίλε με κὺρ Α
παντάπασι καθαρεύοντα τῆ
εἰ δὲ μὴ, μή με κατατάττη
τάξιν τῶν παρ' Ἡσιόδῳ ἐπο
διότι δὲν ἐκολάκευσα. ἐπειδὴ
νόξιον· καὶ μάλισα ἐν ᾧ νο
ἄξιος ἐν πολλοῖς κ' τῆς πρώτ
ἐν πλείοσι. ἀλλὰ κ' τῆς τρι
της ἔχ ἤττον, ὡς ἀποπεφυ
εἰμι ὑπεύθυνος, ἐν οἷς τὸ
δὲν θέλει νὰ συγκατανεύσῃ,
τὰ πράγματα πιθανότητα,
τῆς τῶν πραγμάτων κινέμε
ὑμᾶς ἐξ ἰχυρογνωμίας τινὸς
αὕτη με ἢ φύσις, φίλε, π
θῆς. κ' λεγέτω μὲ ὁ σὸς Α
νέρα πρὸς ἅπαντα. μὲ ὄλ
γνώμη ἀνήκει μάλισα εἰς αἰ
πρὸς τὸ τίμιον προσωπόν τε
κ' αὐτὸς ἅμα ἰδὼν τὰν ἐν τῆ

λογόν με, ἀνέγνω· καὶ ἄ
 τὰ ἔσω· ἀλλ' ἰχυρογνωμ
 ἐμαρτύρησε δὲ τῷτο τῇ σιω
 λως δὲ ὤφειλε νὰ τὰ ἀνα
 εἴτι ἐδύνατο. Αὐτὸς λοιπὸν
 ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀχρεϊότατος
 ξεως τῶν μὴ εἰδότην ἀφ' ἐ
 λὰ τῆς τετάρτης μάλισσας
 ποιητῆ καὶ τετάρτη, τῶν ε
 καὶ παρ' ἑτέρων, μὴ ὁμολογ
 ἀχρεϊότητος καὶ ἀλαζονίας
 ποδίδετε τῷτο εἰς ἐμέ. ὅς
 ὅσα τὸ φιλελεύθερον τῆς ν
 τὸ φιλάληθες τῷ νοός με εἰ
 λετε νὰ παραβιάσητε καὶ τ
 ἀλήθειαν, ὡς νὰ ὑπόκην
 κολακείαν, καὶ ἐν τῷτω θέλει
 νον τῆς ἀλαζονίας, τῷτο τ
 τὸν Ἀπαραδειγμάτισον τύ
 κροπρεπῶς, καὶ ἀνοήτως εἰ
 τῆς Μάσιγός σε ἐτόξευσας
 αἱ ὀρθαὶ φωναὶ ἐκεῖσε τῆς
 τα Προσακτικά. τὸ ὁποῖον
 εἰς τῶν μεταγενεσέρων τῆν
 τῆς νῦν βαρβαρότητος, ὅτ
 οἱ λέγοντες τὸς ἐν τοῖς Πε
 κῆς γραμματικῆς σχηματι

παραδειγματίσας τυράνους.
Θαίαι πρέπει καὶ φρονεῖντες καὶ
σιν εἰς τὴν ἰσορίαν, ὅσοι μὴ
νων τὴν πρόοδον, ἢ μᾶλλον εἰς
ἐμποδίζουσι, διὰ χάριν τῶν νῦν
χάνα. καὶ ὅσοι μάλιστα ἐξ
τῆ Παναρισία τῆ Ἡσιόδου κατὰ
εἰς τὴν ἀχρησίαν τῆς τρίτης
ζοντες ρίπτουσι. Ἐγὼ ὡς τόσος
θαρῶ συνειδότης, ὅτι εἶμαι ἄ
αἴτια. ἐπειδὴ δὲν ἀνέχομαι τὸ
Ἄμμη ἐκ τῆ Ἄν μή. ἀλλὰ
μᾶλλον ἐκ τῆ Ἄ μά, ἐν τῷ
καλὰ λέγει ὁ δεῖνα, Ἄμά τ
μπορῶ. τῆτο δὲ τὸ τῆ χυδαί
τι, ὅτι εἰσάγω τὸ Ἐπιτρέπει
εἶναι ἀντὶ τῆς τὸ Συγχωρεῖν
μως, πῶς δὲν εἶναι καὶ τὸ Ἄλ
Ἄμμή. ἀλλὰ τῆτο ἔχει γαργ
διότι γράφεται διὰ τῶν δύο
πρὸς τέτοις, ὡς μὴ δεχόμενος
Σιμά, τὸ Ὄτινα, τὸ Ἄπῆ,
ὄντι φαινόμενά μοι κατάπτυσ
τι, ὅτι μὲ πειράζει ἢ φρασιολ
κατὰ φαντασίαν καὶ κατὰ συνδ
μα, μὲ ὅλον ὅτι μεταμεληθ
αὐτὴν εἰς τὸ φυσικὸν κατ' ὅλη

ἄλλο τὸν Δεκιζῶν μιμητὴν
 μὲν τὸ παράλυτον ὕφος
 μαλλον ἐκλύεται, τοσῶτον
 σκελίζεται. καὶ ὅσον μακρὸν
 ἐκλύει τὴν ἔννοιαν. καὶ ἐν
 τητα μετὰ τῆς σαφηνείας
 εὐγλωττίαν συνάμα. Ἀχρεῖ
 εἰπεῖν ἀχρεϊότατος, ὅτι δὲ
 δαδιάσας, ἀντεῖπον εἰς τὴν
 δόξας ἐν τῷ Προλόγῳ μὲν,
 τὴν δόξαν μὲν περὶ τῆς Ἀ
 ψεως, περὶ τῆς Ἐπιρρήμ
 σεως, καὶ εἴτι ἕτερον μετα
 αὐτα χαρακτηρίζεσιν μὲν τὴν
 ἀπολεθῆντος τῷ ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα θαυμαστὰ
 δὲ πείσει λόγος ὁρθῶς ἔχων

Σὺ δὲ ὡς τόσον, φίλος
 καὶ πάλιν καὶ πολλάκις τὸ λέ
 στας ἐκδὲς βιβλίου ἀναίχουντ
 ἐπέκεινα, καὶ τῆς σῆς ἀλλόκ
 παιδαριῶν ἀναίχυντων συρρ
 ἔδεναι ἄλλο τέλος ἔδὲ αἰτία
 μὴ νὰ μὲ ζημιώσητε. (κα
 βέβαια, καὶ ἐρώτησον τὸν
 σκορῆλην διὰ νὰ μάθῃς, π
 ρὰ σὲ ταύτην τὴν κακουργίαν

γῆ, ὡς παθῶν ἀλλ' ἔπραξ
χομαι, μὴ ἔχων πρὸς τῆτο
καὶ νὰ μὲ διαβάλητε πρὸς τ
ὑπερόριος ἤδη εἰς ἐξαετίαν, ἵ
καὶ ἔτι προθυμῶμαι νὰ μετα
αὐτὸν εἰς ὠφέλειαν κατὰ δύνα
καὶ αὐθις, ἐποίησας, καὶ τῆ
λήψεως, ἔχ ἥττον δὲ καὶ εἰ
ροντα. περὶ οὗ καὶ οἱ τὰ σα
σι, καὶ οἱ ὑπόκριται ἀκρίτως
τὸς ἐκίνησε καὶ σὲ καὶ αὐτὸς εἰς
ἀλλ' ὄφειλον οὗτοι, νὰ ἀπο
τάξιν ἐκείνων τῶν εἰς τοιαύτη
των. εἰ δὲ ἀδυνατῶσαν εἰς το
πε καὶ σὺ τελάχισον νὰ δεί
τερον εἰς τὸν κύριον Κορναῖον
ἕνα σε φίλον, μὲ ὀλίγην διάκ
πρὸς τὴν ὑπόληψίν σε. καὶ μ
νον πρὸς ἐμέ. καὶ οὕτως, ἡ
δὲ ὅλα ἢ τοιαύτη ἀναίχυντος ὁ
βη ἀλλοίαν μορφήν, ὑπὸ τῆ
τὴν σὴν ὑπόληψιν ὑπαγορευ
πεις, ὅτι αἱ ὑβρεις τοῖς χυδα
ἀνυπεύθυνοι, καὶ διαγελώσιν
ζόμενοι; καὶ ὅτι αἱ αὐταὶ β
τὰς ἀληθείας τῶν ὑβριζομένων
ὡς ἐν συμποσίῳ λοιδορουμένων

ὀργίζεται πώποτε. ὁ δὲ ἀ
 δικτικόν, καὶ τῆτο νομίσας
 λοιπταί, καὶ ἐρεθίζεται εἰς
 ῥάττεσι τὸς ἀνθρώπους αἰ
 πραγμάτων, ἀλλ' αὐτὰ τ
 φυῶς τὰς φωνὰς προσλαβ
 ἀποδιδόμενα.

Ἄλλ' εἰς τοιαῦτα πάθ
 ξανδρε, οἱ ὅπως ἐν πεπαιδ
 νὰ ὑπόκηνται, ἀλλ' ὑποκεί
 ὀρθὸν λόγον, χαλιῶσιν ἐντ
 ἀκράτητον, καὶ τῆς ἀλόγου
 τα, καὶ μάλισα, ὅταν τὰ
 ἐλαττωμάτων ἐρεθιζόμενα
 πληγὰς. καὶ ἄλλα ἀντ' ἄ
 νοντα, ἀπαχολῶσι μὲν τὸ
 ἀνὰ χεῖρας, ἐν οἷς ἕκαστος
 ἐμμένη, φέρουσι δὲ ἐπὶ κεφ
 εἰς ἑτέρας μωρολογίας. αἴτ
 δεικνύουσιν ἕκαστος τὸν ἐνδόμου
 μάλισα ὅταν ὁ λόγος εἶναι
 φερόντων, περὶ ὧν ἕκαστος α
 τος ἐλευθέρου νὰ εἰπῆ τὴν γ
 ἐκ τῶν ὁποῖα πάθους βέβαια
 μιότης νὰ ἐκδώσῃ βιβλίον ἀ
 ἱερέως μάλισα, ἔχοντος ἐκ
 τὸ ἐλεύθερον νὰ ἐκδώσῃ εἰς

τε καθαρὰς ἀπὸ πάσης
ἐπειδή σοι ἐφάνη ἀνάξιον ἰσως
νογραφία εἰς αὐτὸν τὸν αἰῶ
ἀρχαίων μεγάλων Βασιλέων
δὲ μάθε ὑπ' αὐτῶν τῶν πο
ὅτι καθὼς ἔθνος ἕκαστον εὐδα
μιμον ἡγεμόνα, καὶ δὲν ἀνέχ
τὴν ἐξουσίαν ἑτέρῃ. οὕτω
μικρὸς πρὸς μέγα παραβα
ὑπὸ τὸν ἴδιον ἡγεμόνα, τὸν
ἔλαβεν ἐκ τῆς φύσεως, ὅταν
πρὸς τὰ πράγματα. καὶ ἐ
ἔλκεται ὡς ὑπὸ ῥινὸς διὰ κα
ἡγεμονικὸν αὐτῆ τῆς ψυχῆς,
τανεύση. εἰ δέ τινες καὶ συνεύ
κῆς συνηθείας ἀναγκαζόμενοι
τινὸς ἕξεως βιαζόμενοι, ἐν
ἐξ ἀμαθείας ὠθέμενοι, ἐν
νοήσωσι, κἀντεῦθεν τὸ ῥο
τες, διὰ τὰ προσβάλη ἔντονα
ἢ τέλος πάντων ἐπιμένοντες
ἐξ ἰχυρογνωμίας, αὐτίκα ὅ
χίαν διαλυθησομένην πάντο
μὲ ὅλας τὰς μεγαλορρήμονα
εὐνομίας. ἀλλὰ τῶτό ἐστιν ἀλ
διὰ τὰ γράφης, καὶ τὰ ἀλείφης
ρὰ σὲ πρὸς ἐμὲ χλευαζόμενον

σος ἐκ φύσεως τὴν αἰδέσθαι
 ἐλευθερίας εἰς τὸτο, εἰάν δ
 κολακείας ἐναντιόμενον, ἢ
 βλέπων, ἢ πρὸς κτήσιν
 τοῖστον. τὰ ὁποῖα ὑποδελά
 καθισῶσιν ἀνδράποδον, κα
 ζῶον, ἐκ ρίνος ὡς ὑπὸ μίτ

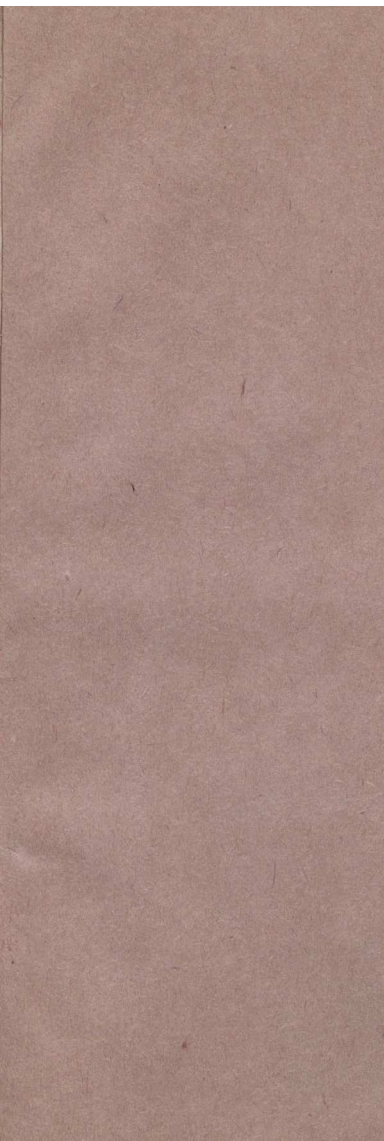
Διὰ νὰ πάυσωσι λοιπ
 νὰ μὴ ἀκροθῶμεν καὶ περ
 προβάλλων ὑπεδειλίασας,
 με αὕτη ἐπισολή. τὴν ὁπο
 ὡς ἀπολογία πρὸς τὴν δη
 Ἀνωνύμωσσε, ἀλλ' ὡς ἐπίπ
 καὶ τῆς ἄλλης μὲν ἐκ πνεύ
 ἐχ ἡττον καὶ τῆς πρὸς σέ με
 ὁποῖας ζητῶ τὴν συνέχειαν.
 τα ἐρεθιζόμενα, καταντῶσ
 ἀπασχολῶσιν ἐκάτερον τῶ ἰδ
 φιλονοκειίας ἔνεκα τῆς αὐτί
 τα, καὶ τὰ οἰκεῖα χεῖρον
 μένωμεν τοίνυν, ἐν ᾧ κληθ
 μῶμεν, ἐπειδὴ ἐν ᾧ ἐκλήθη
 νων αὐτὸς περὶ τῶττι ἄριστα
 τὰ τῶν ἄλλων παρὰ τὸ δέ
 πέρ τὰ ἐσκαμμένα ἐσὶ πηδ
 ἐς τὸ μέλλον ἀνωφελές,
 πολλάκις ἀνεξάλειπτον κο

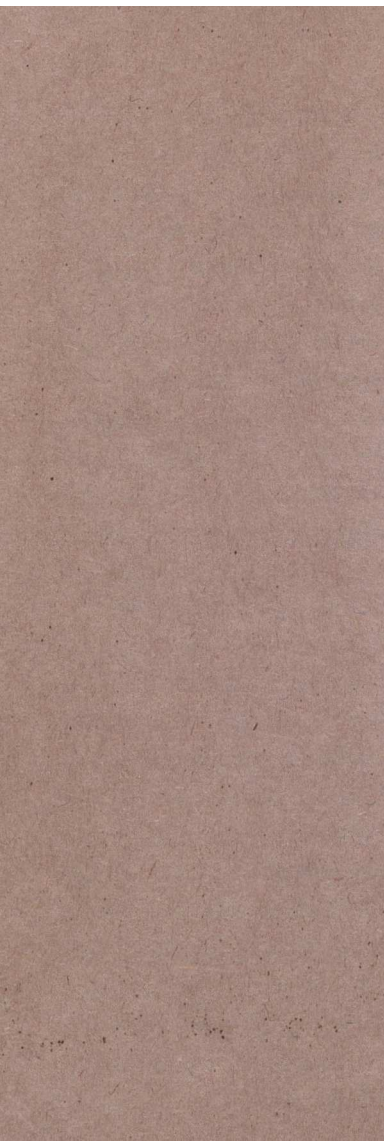
ταί οἰμόζοντες μάλισα οἱ σ
τύχοι. περὶ ὧν ἀπάντων ἔσ
λογία καὶ τῶν παρελθόντων,
εἰ βέλεθε, ὅτι ἐγὼ ἐκβασίως
ἐκ ἀξιώ καταξάινειν, πολλὰ
διατριβὴν τῶν τοιούτων.

Διὰ τὰ παύσῃσι λοιπὸν
τὰ μὴ αἰσθανθῆς καλὰ καλο
σαλγίαν, ἰδέ σοι δίδω ἐγὼ π
ὡς χρέος φιλίας προσφέρων
θυγατέρα εἰς τὰς ἀγκάλας
πρὸς ὃν καὶ πολλάκις περὶ τοι
τικῆς συντόμῃ ὠμίλησα, καὶ τ
καὶ ἤδη εἰς ἔργον ἐκίνησα, ἐκ
ἀσπάλακος λαβὼν τὸ ἐνδύο
πολλῶς ἐμελέτησα τὸν σκοπό
λον ὅτι ἐν τῇ Τερψιθέα πολλ
συνειθισμένων ἀπειροκάλως ἐ
πέβαλον, συνεισέφευσαν ὁμῶ
ἄλλων καί τινα περὶ τὰ, κα
τοπείροις τῶν μαθητῶν. τὰ ὅ
συναπέξεσα ἔτι καὶ τὸν δυϊκό
πόδιον ταῖς τὴν σύντομον τρέχ
νόμενον, καὶ ἐξ ἄλλων πολλ
τόλμημα, ἐχ ἤττον δὲ καὶ ἐκ
γελμάτων τῶ κυρίῃ μοι Κοραῖ
ματικὴ ἀποβλέπει τὴν ὁδηγία

τῷ, ἢ μὴν δὲ καὶ τὴν κίνησ
 μα. Ἀλλ' εἰς μὲν τὰ
 φανῆ ἀτελής ἢ νέα με αὐτ
 πός ἐσιν ἐν πᾶσι τὸ τέλε
 ρα ὅμως, ἔνθα ὁ μὲν ἐμ
 χρησιμεύει αὐτῷ εἰς ἐμπ
 τέχνην, καὶ ἄλλος εἰς ἄλλ
 τῷτο γενήσεται ἐκ τῆς πε
 μάλισα εἰς τὰς εὐγενεῖς κα
 νέας ἐλπίδας. οἱ ὅποιοι δὲ
 Ἑλληνίδος, ὅσον δύναντο
 ἐκτανθῶσιν εἰς ἑτέρας γλ
 λιτικᾶς.

Ὡς ἐκ πάντων τῷτο
 εἰς πάντα τὰ χολεῖα μία
 φέρει τὰ μάλισα. καὶ οἱ
 τελειότητα τρέχοντες, ἀνο
 ἐξ ἑαυτῶν τὰ ἐλλείποντα
 μὲς, ὅσον καὶ εἰς τῶν ἄλλ
 γειαν. ἀλλὰ τῷτο κεῖται
 τῶν μετὰ λόγῳ προσατε
 σχολείοις. οἵτινες ἀν θελ
 τῶν περιττῶν, καὶ νὰ γυμ
 τῶν περιεργότερον εἰς αὐ
 τὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην
 ματικώτηροι ἢ γραμματι
 συντέμῃ παραπολὺ τὴν ὁδ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

007000026

